

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

C

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Bona in familia, & agnatione sua conservari est interesse in iure confide-
rabile, in consil. 188. nu. 11** 706
- Bona possidentis in aliquo loco subiecti sunt muneribus patrimoniali-
bus illius loci, etiam si alibi domicilium, & originem habeant, in con-
sil. 173. nu. 13** 647
- Bona, quae uxor possidet, & quibus ipsa utitur, an, & quando uxoris, &
quando mariti esse in dubio presumantur, in consil. 171. nu. 1** 161
- Bona uxoris pro debito mariti capi, & pignori nequeunt, & an, & quaa-
do uxor illa esse sua probare debeat, & quando sua esse presumantur,
ibi, num. 5**
- Bona omnia ubicunque, & in quocunque territorio sint posita, ad haere-
dem transeunt, in consil. 161. nu. 24** 253
- Ad bona ubicunque posita etiam extra territorium statuentium extendi
tur testamentum factum cum solemnitate statuti minuens solemnita-
tem iuris communis, ibi, nu. 25** pa. ca.
- Ad bona posita extra territorium statuentium, quando statum, consue-
tudo, uel privilegium habilitans personam incapacem ad ius de futu-
ro extendatur, & quando non, ibi, nu. 26** pa. ca.
- Bonorum interdictio sententia, quid ad illius ualiditatem requiratur,
in consil. 161. nu. 14** 122
- Ad bona, quae a femina originem assumpserunt, tam feminae, & ex eis
descendentes, quam masculi debent admitti, in consil. 120. nu. 11** 537
- Maritus, si uerba dispositionis & a masculo, & a femina fuerint prolata,
ibi, nu. 12** pa. ca.
- Bona antea comprehenduntur appellatione bonorum paternorum non
proprie, sed ex interpretatione, in consil. 161. nu. 7** 656
- Bona paterna non dicuntur transferri in filios, & filias iure iuratis patri
succedentes, nec illorum dominum dicitur de nouo acquiri, sed dicitur
continuari, & sola bonorum administratio transferretur, in consilio
161. nu. 37** 647
- Et an, & quomodo hoc uerum sit, ibi, nu. 64** 650
- Bonorum translatio proprie, & simpliciter non dicitur ea, quae aliquo re-
spectu potest dici continuatio, sed uel secundum quid, uel mixta trans-
latio, ibi, nu. 38, & 64 ubi hoc declaratur** 647 & 650
- Et sub statuto odio, ac exorbitanti de bonorum translatione mentio
simpliciter faciente non comprehenditur, ibi, num. 38 & 64, pa. 647
cum sequen.**
- Bonorum paternorum translatio in filios ex successione facta compre-
henditur in statuto loquente de translatione bonorum, ibi, nu. 64** 650
- Bona tributaria, & affecta, ac pro collectis hypothecata ad ecclesiam, &
personam priuilegiatam cum suo onere non transeunt, in consil. 150.
num. 11** 437
- Et an id uerum sit, ibi, nu. 37, 38, & 39, pag. 440. cum seq.**
- Bona id quando ad collecta, & onus sint principaliter obligata, & non
personae, adeo quod solum possessores illorum solvere teneantur, ibi,
num. 14** 438
- Bona emenes, & possidentes ad tributa, & publicas pensiones tenean-
tur, non obstante pacto contrario cum uenditore, seu auctore suo ini-
to, & quomodo hoc intelligatur, in consil. 150. nu. 22** 439
- Bona pro collecta, & onere aliquo in alio descripta, & allibrata, qua-
do pro illis collectis, & oneribus hypothecata, & affecta dicantur, ut
cum illo onere ad quemque transeant, & quando secus, ibidem
num. 29** pag. ca.
- Bona omnia quando legantur, dicitur fideicommissum uniuersale, in co-
sil. 161. nu. 37** 401
- Bona fideicommissum subiecta praesumuntur haberi, & possideri ex causa fi-
dei commissi, in consil. 100. nu. 4** 468
- Bona prohibita specialiter alienari non sunt etiam ex causa dotis alie-
nabilia, in consil. 38. nu. 23** 129
- Contra, ibi, nu. 35** 130
- Bona expresse ab homine prohibita alienari ultra prohibitionem iuris
non possunt cum publicatione bonorum etiam quo ad solam fructuum
perceptionem, uita delinquentis durante, transire, in consil. 161. nu. 12** 341
- Bona fideicommissum publicari non possunt, in consil. 176. nu. 93** 669
- Reliqua uide in uerb. fideicommissum**
- Bona ob crimen homicidii, uel similes non sunt publicanda, nisi defici-
tibus ascendentibus, descendentibus, uel collateralibus usque ad quar-
tum gradum, in consil. 161. nu. 4** 215
- Quod declaratur, & limitatur, ibi, nu. 17** 217
- Bona in crimine laesae maiestatis statim a die commissi criminis dicuntur
ipso iure publicata, & domino fisco acquisita, nec a reo alienari, aut
ad heredes transire possunt, quamuis non possint apprehendi, nec in
eis fiscus executionem faciat, nisi sequuta sententia declaratoria, in
consil. 161. nu. 9** 216
- Et quando, & quomodo sufficiens ad hoc declaratio facta dicatur, ibi,
num. 11** pag. ca.
- De bonis ipso iure publicatis ob crimina laesae maiestatis, & similia fi-
scus ut de bonis propriis etiam ante sententiam declaratoriam uali-
de liberè disponit, & ea donat, ibi, nu. 13** 216
- Bona publicata applicantur fisco, in cuius territorio sunt posita, in con-
sil. 161. nu. 19** 253
- Bona alicuius propter crimen publicatis, feuda, & emphyteosis fisco non
applicantur, sed ad uos dominos reuertuntur, ibi, nu. 22** 253
- Bona damnata in crimine laesae maiestatis quando fisco uenduntur, in
consil. 161. nu. 42** 469
- Bona banni ob contumaciam etiam ratione criminis capitalis ex for-
ma statutorum publicata non cessantur, in consil. 161. nu. 2** 39
- Bona damnata per sententiam diffinitiuam, & condemnatoriam secundum
iuris ordinem in pena capitali ex forma statuti publicanda sunt, in**

- consil. 161. nu. 4
- Vide etiam in uerb. banni.**
- Bona ubicunque ipso iure ratione criminis publicantur, & in
lo crimine fisco sunt reuocabiliter acquisita, licet appellatione
nisi sequuta sententia declaratoria etiam simpliciter super criminis
que alia declaratio facta super bonorum publicatione, & in
sunt irrevocabiliter acquisita, in consil. 161. nu. 12, & 14**
- Bona ratione banni effectualiter confiscata, & publicata
nisi sententia declaratoria fuerit sequuta, in consil. 161. nu. 93**
- Quod limitatur, ibi, nu. 94, usque ad nu. 97**
- Et ad hanc declarationem faciendam partis citatio requiritur,
num. 94**
- Nec ea potest mortem delinquentis fieri potest, ibi, nu. 94**
- Quod declaratur, ibi, nu. 104**
- Bona fisco applicandis si quis propter delictum ipso iure priuatur
lo iure priuatur, & bona fisco abique delictum ipso iure priuatur
tur, in consil. 161. nu. 3, & 5**
- De bonorum publicatione, & confiscatione, uide in uerb. publica-
tio in uerb. confiscatio**
- Bona illius, qui interfecit hominem sub uinculo pacis, mobili
publicantur, immobilia uero, & iura filijs conferantur, in con-
sil. 161. nu. 39**
- De bonis rebellium, uide in uerb. rebellis**
- De bonis iudeorum, uide in uerb. iudeus**
- De bonis pupilli, & minoris, uide in uerb. pupillus, & in uerb. minor**
- De bonis parafrenalibus, uide in uerb. parafrenalia**
- De bonis dotalibus, uide in uerb. dos, & in uerb. dotalis**
- De bonis maternis, uide in uerb. mater**
- De bonorum legato, uide in uerb. legatum**
- De promissione, seu donatione bonorum, & de pacto de conuentione
quibus bonis, uide in uerb. promissio, & in uerb. donatio
bo, pactum**
- De subdito ratione bonorum uide in uerb. subditus**
- BRVSVS penale non est extendendum, in consil. 161. nu. 11**
- In breuius semper data, uel praesentationis tempus attenditur,
num. 17**
- BRITONVM filii sui iuris existunt, in consil. 161. nu. 1**
- BVLGARI consuetudo posita per glossam in authent. hoc loco
cum, nup. mul. quod d. uxor relicta usufructuaria, & usufructuaria
ta, ueniente ipso, consequatur, id exorbitans, & ideo non extenditur
in quo casu loquatur, in consil. 161. nu. 6**
- BVLAS beneficij collari quis intra certum tempus expellitur
inui non tenetur, in consil. 161. nu. 10**
- Et eas infra certum tempus debere expediri continet potest
& fauorem eius, cui beneficium fisco collari, quam conu. ibi, nu. 10**

C

- AD AVER** alicuius in pace comprehendi periculum
cur pacem rumpere, & cui statim iura, in
cxix. nu. 12
- CADVCITAS sine mora imputari non potest, in con-
sil. 161. nu. 13**
- Caducitas ob canonem non solum, & caducitas ex non petita
tione proueniens an, & quando declarationem domini
requirant, in consil. 161. nu. 9, & 10**
- Et an ex eo, quod dominus alteri de nouo, & sub alia forma reuocauit
sit, declarasse censetur, ibi, nu. 11**
- Caducitas quando ipso domino uolente, & declarante statim
gat, & quando ipso iure abique alia domini declaratione, in consil.
num. 10**
- Caducitas ex non solutione canonis contingens, & caducitas ob
rationem proueniens a quiparantur, & de uo ad aliud redire
in consil. 161. nu. 4**
- Caducitas contingens ob pacta non seruata non dicitur pena, sed
ra contractus, & in ea extensio de uno casu ad alium fieri potest,
num. 7**
- Caducitas effectum resultante ex controuentione non solum
nis suspensio, an censetur etiam suspensus effectus, quod con-
traueniens, non obseruans non audiat, nec contractus
nis ad sui fauorem uti possit, in consil. 161. nu. 3**
- Caducitatem ob non petitam renouationem, & alia in instrumentum
tenra fuisse commissam an episcopus, & praelatus ex eo se-
mantur, quod ab initio inuentum de omnibus rebus
re debeant, in consil. 161. nu. 14**
- Ad caducitatem agere procurator non potest abique speciali
in consil. 161. nu. 18**
- Caducitatem contra quem ipso iure abique alia declaratione
iuramentum in instrumentum emphyteotico apponitur, in consil.
num. 25**
- Reliqua uide in uerb. emphyteota, in uerb. mora, & in uerb. con-
traueniens, & dolus a qualibet causa excusantur, in consil. 161. nu. 10, 21,
10, 21**
- Caducitas iurium excusatur a qualibet causa etiam leui, & quod
in consil. 161. nu. 8, & 10**
- Caducitatis pena etiam a qualibet iusta causa excusatur, in consil.
num. 13**
- Caducitas ob non petita renouationem excusatur in hereditate
teore ignorantibus se ad renouationem petendam transeunt, in con-
sil. 161. nu. 13**

erum, sed ut merces, ibi. nu. 46

1 Campfor pro alio solvere promittens promittit ut fideiussor, & debitor
ab obligatione non liberat, nisi expresse animo onandi promiserit,
in consil. cxvii. nu. 1 747

1 Etiam si pro alio promiserit principalem debitorem se constituendo, ibi
dem. nume. 4 747

3 Campforis officium est promiscuum tam dandi quibuscumque, quam à qui
bulsung; recipiendi mutuo, & magis dandi aliis, quam campforibus,
& magis dandi, quam recipiendi, in consil. 87. nu. 51 278

Reliqua videas in verb. mercator.

3 CANALIS, vel riuus, aut aqua si sit plurium priuatorum cõis, quãdo qui
liber molendinum in suo facere possit, in consil. 1. 4. 2. nu. 4 410

3 Canalem mutare, & aquam per alium locum ducere, an & quando liceat
domino, per cuius agum aqua ducitur, & quando non, ibi. nu. 19,
& 20. 409

3 In canali, seu riuo priuato domus illius loci molendinum facere po-
tuit, dummodo vicinis, qui habentibus molendinum superius, aut in-
ferius magnam incommodum non inferat, ibi. nu. 38. 411

Reliqua videas in verb. riuus, & in verba aqua.

2 CANCELATIO quando præiudicat fidei instrumenti in reliquis non
cancelatis, & quando non, in consil. 1. nu. 37. 9

2 De cancellatione in instrumento facta quando notarius attestationem fa-
cere possit, ibi. nu. 38. ead.

De cancellatione chirographi, & instrumenti, vide in verb. chirogra-
phum, & in verb. instrumentum.

1 Cancellatio realis de libro bannitorum an, & quando requiratur in ban-
nito absoluto, seu restitudo ad hoc, ut absolutio, seu restitutio illi pro-
ficiat, vide in verb. bannitus.

1 CANONIA etiam censetur optata ex optione solius præbende, quando
præbenda est illi annexa, in consil. ix. nu. 3, & 6 39

1 Ad canoniam etiam ecclesie cathedralis minor quatuordecimo anno ab
que dispensatione superioris de iure communi est idoneus, in consil.
v. nume. 3 26

1 CANONICI sunt pars, & tanquam membra ecclesie cathedralis, in con-
sili. iii. nu. 20 11

1 Canonici ecclesie cathedralis, an & quando contineantur appellatione
cleri, seu clericorum simpliciter, & quando non, ibi. nu. 29 & 38 pag.
11, cum sequen.

1 Canonici quoque quod comprehenditur in promissione ab episcopo fa-
cta clero, demonstratur, in consil. iii. nu. 19 & 24, pag. 12, cum seq.

1 Canonici particularibus quomodo pactum factum clero non prodesse,
nec obesse dicunt, ibi. nu. 38 73

1 Canonici administrationem non habent, in consil. viii. nu. 2 38

1 Canonici non dicuntur habere prælatum, nec ecclesiam, nec administra-
tionem uerè, & propriè, in consil. xxvj. nu. 18 87

1 Canonici simpliciter, & personaliter dicuntur beneficiatus, nec dicuntur
habere successorem, nec curam animarum, ibi. nu. 19 pa. ead.

1 Canonici non habet successorem, qui contracti prædecessoris stare te-
neatur, ibi. nu. 21

1 Canonici præfati glebæ, & non ecclesie, ibi.

1 Canonici, & episcopus in eadem ecclesia quibus esse potest, ibi. nu. 23. 87

1 Canonici in multis differunt à prælato, & rectore ecclesie, ibi. nu. 19 ufq;
ad num. 25 pa. ead.

1 Canonici, & prior conuentualis, illorumque bona inter se differunt, ibi
dem. nu. 26 pa. ead.

1 Canonici, qui prius ad canonicatum cum assignatione loci, & stalli fuit
à capitulo receptus, præfertur ei, qui postea fuit receptus, in consil. vii.
nu. 1. & 6. pa. 35. cum seq.

1 Maxime si tempore receptionis neuter esset in ordine sacro constitutus,
ibi. nu. 2 pag. ead.

1 Et quid, si uterque tempore suæ receptionis esset ordinatus, ibi.

1 Quid, si ex parte conuersus, seu statutus, quod prior in receptione præ-
ferretur posteriori recepto, non habita distinctione ætatis, ordinis, aut
alterius qualitatis, in consil. vii. nu. 7 36

1 Inter canonicos præcedentia ratione ordinis, uel receptionis acquisita,
in quibus consistit, ibi. nu. 3 35

1 Ea potest dici esse quid spirituale, & ecclesiasticum, ibi. nu. 5 pa. ead.

1 Canonici antiquior dicuntur respectu receptionis, non autem respectu ac-
quisitionis canonicatus, ibi. nu. 4 35

1 Inter canonicos statum, seu consuetudo, quod prior in receptione præ-
feratur etiam illi, qui prius fuit ad maiorem ordinem assumptus, ua-
let, in consil. vii. nu. 7 pa. ead.

1 Et intelligitur de uerè, non autem impropiè, & si ad recepto, ibidem.
nume. 11 pa. ead.

1 Inter canonicos eiusdem ecclesie ille alteri in actibus capitalibus est
præferendus, qui prior ad canonicatum receptus fuit, in consil. vii.
nume. 1 38

1 Inter canonicos quoad effectum prælationis, & præcedentiæ ordo non
attenditur, & quid attendatur, ibi. nu. 3 38

1 Canonici ad canonicatum receptus non definit esse canonicus, uel non
dicitur nudus canonicus, nec ibi quo ad alios post eum receptos in
precedentia, & prælatione præiudicat ex eo, quod post illius receptio-
nem fides apostolica de eius consensu nomen, locum, & stallum in cho-
ro alteri referatur, in consil. viii. nu. 4 38

1 Et quid hæc reservatio operetur, ibi.

1 Canonico cum consensu in negotiis ab episcopo expediendis ad aliorum
utilitatem, uel dampnum fauere requiritur, in consil. nu. 37 14

1 Canonici ecclesie cathedralis, quomodo, & quo iure ad reparationem,
& ædificationem ecclesie teneantur, ibidem. nume. 17. 19. 21. 26.
& 42. 11

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Et an super certa parte reddituum ad illos spectantium episcopus solus sine capitulo possit pro fabrica ecclesie maioris statuere, & quando consensus capituli, uel maioris partis requiratur, in consil. 3. num. 24. & 4. pag. 11. cum sequen.
- 1 Canonici, seu capitulum an absente episcopo, uel archiepiscopo, illoq; refragante, possint per se vicarium generalem episcopi eligere, in consil. 23. num. 4. per totum.
- 1 Et quid, si episcopus in illius electione negligens esset, ibi. nu. 10. cad.
- 1 Canonico relictum cui, & cuius contemplatione dicatur relictum, in consil. 26. num. 10.
- 1 In canonico recepto gratia, seu prouiso facta de prabenda, seu portione uacatura dicitur extinda per reuocationem omnium gratiarum expectatarum, in consil. xi. num. 19.
- 1 Canonici contra canonem, sed non contra extraneum sine mandato prelati, & capituli agere possunt, secus in prelati, & rectore ecclesie, in consil. 26. num. 23.
- 1 Canonici de redditibus sue prabende testari possunt, & semper usufructuario acquiratur, in consil. 138. nu. 8.
- 1 Canonici de distributionibus quotidianis, & de acquisitis ex illis testari possunt, in consil. 7. nu. 11.
- 1 CANONICATVS quasi possessio ad hoc, ut acquiratur, quid requiratur, in consil. xi. num. 8.
- 1 Canonici, & beneficii quasi possessio non potest absque canonico institutione, & titulo saltem colorato acquiri, ibi. nu. 12.
- 1 Canonici, & beneficii quasi possessio transferri in alium, & acquiri potest mediante relaxatione, & cessione facta alteri, & notario nomine illius, in quem transferretur, recipientibus, ibi. num. 10. cad.
- 1 Et an ratificatio requiratur, ibi. nu. 11.
- 1 In Canonatu potior dicitur etiam potior in prabenda illi annexa, ibi. dem nu. 17.
- 1 Canonatu uacante, quomodo, & quo iure alius illum habeat, in consil. 26. num. 21.
- 1 Ad canonatum, & prabendam is a capitulo recipi non potest, qui pacifice, & quiete non possidet, in consil. 7. num. 8.
- 1 Canonici super numerariis differunt specie, & substantia a canonico numerario, & gratia, seu prouiso de supernumerario facta alicui non extenditur, nec ius aliquod tribuit ad canonatum numerarium postea uacantem, in consil. xi. nu. 5.
- 1 Canonici super numerariis per mortem non uacant, sed extinguuntur, ibi.
- 1 In canonici super numerarii quasi possessione existens non potest postea ex causa canonici numerarii incipere possidere, seu suam quasi possessionem continuare, ibi. nu. 6. & 9.
- 1 De canonatu supernumerario, & de prabenda uacatura si alicui sit facta prouiso, is non potest ad prabendas canonicatus numerariis annexas regressum habere, ibi. dem nu. 17.
- 1 Et quae prabenda sit illi debita, ibi. nu. 18.
- 1 CANONES summorum Pontificum episcopus sub uinculo iuramenti teneri feruere, & feruari facere, ac defendere, alius esset periturus, in consil. 93. nu. 4. pag. 384. & in consil. 8. nu. 11. uolu. 3.
- 1 Canonum ignorantia nemine excusat, & praesertim episcopum, in consil. 3. num. 28.
- 1 Canones impugnare, & tollere non dicitur episcopus pro una uice tantum dispensando, nisi dispensandi potestas sit illi expresse prohibita, in consil. 5. num. 66.
- 1 Canon derogandi, & a canone concessa tollendi facultatem non habet episcopus, in consil. 22. nu. 35.
- 1 CANON dicitur de substantiis ab emphyteosis, in consil. 93. nu. 52.
- 1 Canonem si ecclesia, & dominus, finita emphyteosis, ab herede ultimi emphyteoteae simpliciter receperint, quid huiusmodi solutio, & receptio operetur, in consil. 102. num. 56.
- 1 Quid in syndico, & prelati ecclesie simpliciter, ac etiam scienter dictum canonem recipiente, an ecclesie, & iuri sibi acquisito praediacare potuerit, ibi. nu. 57.
- 1 Canonem recipiendo quis prelatus, & quando in iure caducitatis ecclesie quiescit praediacat, in consil. cxvi. nu. 9.
- 1 Quid in simplici negotiorum gestore, & procuratore etiam habere mandatum exigendi, & recipiendi simpliciter canones a conductoribus, & emphyteosis ibi. nu. 10.
- 1 Canonem simpliciter ab emphyteosis recipiens prelatus ecclesie collegiatz non praediacat ecclesie, cui ius ex non solutione canonis erat acquisitum, in consil. 120. nu. 19.
- 1 Canonis solutiones ab emphyteota factae, quando caducitatem remouent, & quando non, in consil. 125. nu. 1.
- 1 Canonem ab emphyteota si dominus recipiat post moram commissam, & penam incursum censetur penam caducitatis remissile, in consil. 200. nu. 1. & 18. ubi declaratur, pa. 754. cum seq.
- 1 Reliqua uide plenius in uerb. caducitas.
- 1 Canonis solutio non debet fieri ecclesie ante tempus, in consil. cxvii. num. 17.
- 1 Canonem si per multos annos is, qui non est emphyteota, forte rem emphyteoticam possidens, etiam suo nomine soluat, non praediacat uero emphyteota, sed illi prodest, in consil. 204. nu. 17.
- 1 Idem & magis dicendum in habente rem emphyteoticam pignoratam, & canonem soluente, ibi. nu. 18.
- 1 Canonis solutio tanquam de rem emphyteotica facta per tempus immemorabile, acquiritur ius emphyteoticum, quod non amittitur, etiam si de titulo aliter non constet, nisi mala fides possessoris probetur, in consil. 84. nu. 12.
- 1 Canonem pro rem emphyteoticam uxoris maritus etiam suo nomine soluens dicitur iure familiaritatis soluisse, in consil. 204. nu. 16.

- 1 Canonem soluere in totum, uel pro parte si unus ex pluribus coheredibus, seu heredibus eiusdem rei soluere cesserit, an omnes & singuli soluant, in consil. 120. nu. 9. 11. 14. & 16. pa. 485. cum sequen.
- 1 Reliqua uideas in uerb. emphyteota, & in uerb. soluere, & solui.
- 2 CAPAX successione tam paterna, quam materna fieri censetur, ut si uolens, & natus ex coitu acceperit, & danabili ad episcopatum promotus, in consil. 163. nu. 3.
- 2 Et quomodo hoc procedat, ibi. nu. 24.
- 2 Capax efficitur successione, & relictis paterni spiritus, uel aliter, & religionem ingrediens, in consil. 163. nu. 4.
- 2 Contra, & quomodo hoc intelligatur, ibi. nu. 29.
- 1 CAPILLA hodie in ecclesia regulari constructa non potest, uel de rebus secularibus praediacare, in consil. 6. nu. 12.
- 1 Capella parochialis de nouo cum praedicto antiquarum ecclesiarum maxime quoad decimas fundari non debet, in consil. xx. nu. 1.
- 1 Et quid hac capella parochialis habeat, ibi. dem.
- 1 Er de iure decimandi, seu decimarum ad quam ecclesiam spectent, in uerb. decima.
- 1 In capella ab aliquo constructa in ecclesia principali constructa ad aliquid facere inuata ecclesia, uel illius rectore, in consil. 4. nu. 1.
- 1 Capellas reparari facere ad episcopum, & non ad patronos, quibus, in num. 20.
- 1 CAPITALIS causa, uide in uerb. causa.
- 1 Capitalis pena, uide in uerb. pena.
- 3 Capite quando quis possit puniri ex reiteratione ob uolentem, in illam, in consil. 195. nu. 9.
- 1 CAPITVLVM, synodus episcopalis, & concilium prouinciale quibus consistant, in consil. 3. num. 30.
- 1 Capitulum, seu canonici ecclesie cathedralis quomodo, & quomodo reparationem, & adificationem ecclesie teneantur, ibi. dem. nu. 21. 26. 42. pag. 11. cum sequen.
- 1 Capitulum ecclesie cathedralis etiam in materia stricta appellatur appellatio ecclesiarum ciuitatis, uel diocesis, ibi. nu. 19.
- 1 Capituli maior pars quando possit minori iudicare, in consil. 19.
- 1 Capituli, uel maioris partis consensus an, & quando requiratur, ut scilicet statuere pro fabrica ecclesie maioris super capite decimarum spectantium ad canonicos, ac etiam ad alios electos, & res beneficiarios, ibi. dem. nu. 24. & 44.
- 1 Reliqua de capituli maiori, & minori parte uideas in uerb. caput, & in uerb. minor pars.
- 1 Capitulum statuere, ac etiam fingere potest, statuendo tamen, & non alter, in consil. 7. num. 15.
- 1 Capitulum non de per se, sed cum episcopo statuit, ibi. nu. 19.
- 1 In capitulum non transit iurisdicatio episcopalis, nisi sede episcopali vacante, in consil. 23. num. 6.
- 1 Capitulum, absente episcopo, seu archiepiscopo, illoq; refragante, possit per se uicarium episcopi generalem eligere, ibi. num. 4. in fin. consil.
- 1 Et quid, si episcopus in illius electione negligens esset, ibi. nu. 10. cad.
- 1 Capitulum, mortuo episcopo, an possit uicarium generalem constituere, ibi. dem. nu. 7.
- 1 Capitulum solum, uacante sede, seu ecclesia, non potest, sine praesentia, & consensu capituli, & consensu capituli, in consil. 83. num. 22.
- 2 In capitulum, mortuo episcopo, non transit interpositio decreti in natione rem ecclesie, in consil. 22. num. 47.
- 1 A capitali actu appellatur ad episcopum, & non ad archiepiscopum, in consil. 7. num. 17.
- 1 A capitali actu in quo episcopus interfuit, potest ad ipsum episcopum appellari, & quando, in consil. 129. num. 12.
- 1 De capitali exemptione, uide in uerb. exemptio.
- 3 CAPITVLVM in fine positum, continuata scriptura, & referentia ad praecedentia, & secundum terminos praecedentium intelligitur, ac interpretatur, in consil. 141. num. 18.
- 2 Capitula plura dicuntur diuersa, quando sunt plures dispositiones, non possunt simul, sed successiue concurrere, quamuis ab eodem regeantur, secus, si circa idem possint simul obcurrere, in consil. 75. num. 75.
- 1 CAPITVLORVM declarationes, & intellectus.
- 1 Cap. 1. de immunit. ecclesie in 6 declaratur, in consil. 3. nu. 17.
- 1 C. 1. de rebus in integrum, quod propter melioramenta licita sunt, ducit retentionem, quomodo intelligatur, in consil. 102. nu. 24.
- 1 C. 1. de excessib. prelati in 6 declaratur, in consil. 23. num. 3.
- 1 C. 1. de prescript. in 6. concordatur cum c. fin. extra de prescript. & sedor, de reg. iur. in 6. & declaratur, in consil. 181. num. 10.
- 1 C. 1. §. inter filiam si de feud. fuer. controuert. inter dom. & agn. declaratur, in consil. 65. num. 157.
- 1 C. 1. §. quin etiam episc. uel abb. in usu feud. declaratur, in consil. 65. num. 157.
- 1 C. 1. §. inter filiam si de feud. fuer. controuert. inter dom. & agn. uel mina heres prius debet in possessionem mitti, quado de feud. & agn. tenentio inter filiam, & agnatum, quod remedium sit, & cum, quomodo, ex qua causa detur, ibi. num. 64.
- 1 C. 1. §. illud quoque de prohib. feud. alien. per Feder. uolens propter illam a subuallo prior domino illam feudum spectari debet, in consil. 65. num. 157.
- 1 C. 1. in fin. de capit. corrad. declaratur, in consil. 82. nu. 12.
- 1 C. 1. in princ. de eo, qui sibi, & hered. declaratur, in consil. 3. num. 25.
- 1 C. 2. de immunit. eccle. declaratur, in consil. 3. num. 25.
- 3 C. fin. extra de prescript. loquens de prescriptione concordatur cum c. 1. de prescript.

[illegible]

3 *Carceris metus quando actum refundat, in conf. clivii, nu. 8* 688
 3 *CARCARARI an, quando, & quomodo possit socius ad inſtituti ſocii,*
in confi. x. nu. 1 28
 3 *Carcerari, & capi ad effectum ſoluendi, & pro executione condemna-*
tionis, & capi ad ſedem ſitendi in iudicio differunt, in conf. 9. nu. 2. 24
 3 *CARCARATI promiſſio, & obligatio, an & quando valeat, & quando*
non, in confi. lxxv. nu. 29 247
 3 *Carcerati conſeſſio an dicatur ſpontanea, in confi. 168. nu. 11* 481
 3 *Carceratus inuſſe, ſi de delicto conſeſſet, poſſet pro eodem delicto recom-*
mendari, in confi. 162. nu. 15 467
 3 *Carceratorum cauſa eſt pia, & in ea proceditur eo modo, quo in benefi-*
cialibus, & fauoralibus, etiam diebus feriatis, in confi. ix. nu. 21 16
 1 *CARDINALI afferenti ſe eſſe iudicem delegatum non creditur, præter-*
ſcriptum quando contra abſentem contumacem proceſſum eſſet, in confi. 65.
num. 143 248
 1 *Secus, ſi ſe legatum eſſe aſſereret, & quæ ſit ratio differentiæ, ibidem*
num. 144 p. ca.
 2 *Cardinali aſſeranti ſe legatum eſſe cum poteſtate exercendi reſeruat*
Papa, & quæ de iure ſpeciali ſibi concedi ſolent, non creditur ſine liti-
ſis, ibi nu. 145 p. ad.
 2 *Carduali priuilegium conſeſſum non poteſt abſque iuſta cauſa reuoca-*
ri, in confi. 178. nu. 12 789
 3 *Cardinalium abſentium expectatio pro electione Pontificis non eſt de*
forma, in confi. 164. nu. 21 471
 1 *In Cardinales ſi delinquantur, committitur crimen læſæ maiestatis in pri-*
mo, & ſecundo capite, in confi. cxliiii. nu. 49 470
 1 *CASTRÆ, & illorum iuriſdictiones Imperator de plenitudine poteſtatis,*
licet non de poteſtate ordinaria, ſine cauſa expreſſa in Lombar-
dico concedere poteſt, non obſtante pace Conſtantiz, in confi. lrv.
num. 114 244
 1 *Caſtrum domini Imperator de plenitudine poteſtatis in alium ipſo*
iure ſine traditione tranſferre poteſt, ibi nu. 116 p. ca.
 1 *Caſtra aliqua imperii Imperator poteſt ob remunerationem donare, quò-*
dò magna, ſeu enormis diminutio iuriſdictionis imperii non reſulta-
ret: Nec ſucceſſores huiusmodi donationem reuocant, in confi. lxxv.
num. 117 244
 1 *Caſtro conſeſſo cum omnibus iuribus, & pertinentiis, & cum omni iuriſ-*
dictione alta, & baſa, non dicitur concedi feudum, ſed dominatūra,
ibi nu. 98 243
 2 *Caſtrum cum ſuis pertinentiis conſeſſum non comprehendit corpora-*
lia, niſi ea ab habente poteſtatem, uel à ſtatuco, uel à conſuetudine pro
pertinentiis ad caſtrum acceſſorie ſint deputata, in confi. l. nu. 1. 199
 2 *Caſtrum ex poſſeſſionibus non conſtat, nihilque cum ipſis commune ha-*
bet, ibi nu. 2
 2 *Caſtri conſeſſio quando molendina ipſius comprehendat, ibi nu. 4. p. ca.*
 1 *Caſtro ſimpliciter conſeſſo, omnia quoque illi acceſſoria cenſentur con-*
ceſſa, in confi. 176. nu. 41 661
 1 *Caſtro in feudum conſeſſo cum omnibus iuribus, iuriſdictionibus, per-*
tinentiis, & adiacentibus, etiam molendina, & prædia acceſſoria, & cõ-
nexa ſub feudum tenent, ibid. nu. 85 666
 2 *Caſtri conſeſſio ſi ſit perſonalis, & non realis, ſeruantur primæ leges, &*
conſuetudines ſux, in confi. 124. nu. 20 163
 2 *Caſtra in territorio ciuitatis alicuius conſtituta ſeruant ſtatuta illius ci-*
uitatis, etiam ſi de territorio eſſe deſerint: quod tamen limitatur, ibid.
num. 19
 1 *Caſtro exempto à iuriſdictione alicuius loci, cui prius erat ſubiectum, ſi*
homines ſubditi, ac etiam domini dicti caſtri exempti ſtatuti loci il-
lius, à quo fuerunt exempti, utantur, quomodo ſibi præiudicant, in cõ-
ſ. lxxv. nu. 121 245
 3 *Caſtri reſtitutio ſi petatur, an ſpoliatus agens ante omnia ſit reſtitutus,*
uel cauſa proprietatis ante, aut ſimul cum cauſa reſtitutionis cogno-
ſci debeat, in confi. lvii. nu. 25 19
 1 *Caſtrum, & locorum manitorum poſſeſſio, uide in uerb. poſſeſſio.*
 De caſtri donatione, & conſeſſione, uide in uerb. donatio, & in uerb.
 conſeſſio.
 1 *CASVS dicitur is, qui habet ſe ad eſſe, & non eſſe, & ab euentu de futuro*
dependet, in confi. cxviii. nu. 20 128
 1 *Cauſis dicti poteſt in eo, quod certum eſt de iure, ſed quoad contrahentes*
eſt incertum, ibi nu. 21
 3 *Calum probare debet is, qui ſe in cauſa fundat, alioquin ſuccumbit, in cõ*
ſ. lxxviii. nu. 4 300
 2 *De cauſis qui reneant, quando culpa illam præceſſit, in confi. 139. n. 37* 194
 3 *Ex eo, quod cauſa euentus non committitur ſpolium, ibi nu. 38* p. ca.
 2 *Cauſa præter ordinatum diſponentis contingens non includit ſub*
diſpoſitione, quauis in eo maior eſſet ratio, in confi. lxxii. nu. 2. & 35
 2 *Cauſa iuratus non comprehenditur ſub ſtatuto ſimpliciter loquente, in*
confi. 60. nu. 38. 238
 2 *Cauſa mixtus non comprehenditur ſub diſpoſitione exorbitanti loquen-*
te de cauſa ſimplici, in confi. 65. nu. 9. 268
 1 *Cauſis mixtus non comprehenditur à ſtatuto loquente de cauſa ſimplici,*
in confi. 150. nu. 14. p. 561. & in confi. 141. num. 22. uolu. 3. pag. 402 &
in confi. 142. num. 10. uolu. 3. 404
 3 *Cauſa ſimiles dicuntur, ſi ſimiles ſint quoad id, de quo queritur, quauis*
in aliis differant, in confi. 143. num. 24. 367
 2 *Cauſa ſimiles in materia ſtatutorum qui dicantur, in confi. 150. n. 19.* 632
 3 *Cauſa fictus comprehenditur in diſpoſitione loquente de cauſa uero in*
materia latè interpretanda, in confi. 62. nu. 16. 218
 Et an, & quando compr. hendatur ſub ſtatuto loquente de cauſa uero, &
 quando nò, uide in uerb. ſtatutus, ac etiam in uerb. fictus cauſa.
 2 *Cauſa omniſis habetur pro omniſio, & quando, in confi. 62. nu. 31.* 255
 1 *Causus*

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- Causa omnis in conditionibus uoluntariis habetur pro omisso, in
 17. num. 51.
 Reliqua uideas in uerbo omisus.
 Causus, si decesserit sine masculis, & est quoad effectum unus tantum, licet
 comprehendat casum, si decesserit sine masculis, & sine feminis, in
 consil. 57. num. 43.
 Causus impotentie vulgaris substitutionis quoad effectum unus tantum
 reputatur, licet in pluribus verificetur, ibid. num. 44.
 Causus solutus quis dicitur, in consil. 142. nu. 19.
 Causus solutus ad conductorem spectare debet, in consil. 142. nu. 7.
 Nisi locator ex pacto periculum fortuitum, & diuinum in se suscepit,
 ibidem num. 12.
 Ad casus solutos le obligans non tenetur de insolitis, & de contra obligans
 ad casus insolitos non tenetur de solitis, in consil. 142. nu. 13.
 Causus solutus, & qui est secundum consuetudinem, non dicitur fortuitus,
 ibid. num. 18.
 Causus fortuitus non continetur appellatione periculi, in consil. 194. nu. 21.
 Causus quidam fortuitus censetur id, quod a uoluntate, & nutu principis
 emanauit, in consil. 173. num. 6.
 De causis fortuitis etiam an teneatur, qui de periculo simpliciter tenetur,
 in consil. 194. nu. 21.
 De casu fortuito, & damno quis tenetur propter culpam, & moram, quae
 casum fortuitum praecedunt, in consil. 142. nu. 9.
 Causus fortuitus qui in se simpliciter suscepit, debet generaliter de omni
 casu fortuito tenei, in consil. 142. nu. 16.
 Causus fortuitus qui in se suscipit, aliquibus specificatis, adiecta deinde elau
 sula generali, & quocunque alios, tenetur de aliis similibus, & minori
 bus, sed non de maioribus expressis, in consil. 25. nu. 20.
 De causis fortuitis quis ex pacto simpliciter tenetur potest, de quo ex natura
 contractus non teneatur, in consil. 142. num. 12.
 Causus fortuitus maximis, & insolitis renunciae non censetur ille, qui
 renunciat omnibus casibus fortuitis etiam cum iuramento, in consil.
 177. nu. 50, pag. 675 & in consil. 3. nu. 15. uol. 2.
 Ob casum fortuitum circa rem locatam contingentem non ad rescissio
 nem contractus, sed ad mercedis remissionem agitur, in consil. 158.
 num. 50.
 Ad casus fortuitos conductor, & locator obligari possunt, de quibus aliis
 non tenentur, in consil. 142. nu. 12.
 Reliqua uideas plenius in uerb. conductor, & in uerb. locator.
 Causus fortuitus reputatur in locacione factum tertii iniustum, quod pro
 hiberi non potest, & propter quod conductor damnificatur, in consilio
 139. num. 4.
 De casibus fortuitis, & improvisis etiam maximis quis ex pacto, quo se ad
 huc obligauit, etiam contra naturam contractus tenetur, in consilio
 144. num. 7.
 Nisi ex facto, & culpa locatoris, uel alterius contrahentis euenierit, ibi
 dem num. 8.
 Causus fortuiti periculum ad quem spectare debeat, in consil. 17. nu. 26.
 Inter casus fortuitos connumeratur bellum, in consil. 130. nu. 7.
 Causus fortuiti circa rem, seu fructus mero iure ad emphyteotam pertinet,
 in consil. 130. num. 6.
 Ad casus fortuitos debitor creditori circa rem pignoratam, & uenditor
 emptori potest perfectam uenditionem obligari possunt, etiam si alias
 non tenentur, in consil. 142. num. 12.
 De casu fortuito, & periculo rei quando depositarius etiam ante moram
 tenetur possit, & quando non, in consil. 194. num. 39.
 Propter casum fortuitum, & periculum peremptionis debitor generis ge
 neralissimi non liberatur, in consil. 194. num. 22.
 Vide reliqua etiam in uerbo debitor.
 Causus prouenientes ex diuino iudicio maiores sunt, quam casus forti
 ti, qui humano iudicio proueniunt, in consil. 142. nu. 20.
 C A T A S T R I liber dimittit facit de possessione, & de dominio, in consilio
 77. num. 13.
 Etiam, & quomodo id fit uerum, ibidem, & in consil. 79. nu. 9. 13. & 15. 258.
 Vel saltem probat confinia, & terminos, quando sunt descriptus per no
 tarium publicum auctoritate ad scribendum electum, in consil. 77. nu. 14.
 16 & 18 ubi declaratur, pag. 250. cum seq.
 C A U E R E de bonis faciendis hares grauatus cogitur ad fideicommissum
 faro, cui est rei introductio in consil. 86. num. 8.
 Cauere de consensu ad bona fideicommissum subiecta non tenetur filius
 primi gradus, sed in aliis, in consil. 138. nu. 6.
 Cauere de non offendendo quoad contractum, & promissionem debet di
 sti quidnam, ut non offendere dicitur in se factum in diuini, in con
 sil. 4. num. 8.
 De conditione cauendi de non offendendo, uide in uerb. conditio.
 C A U T I O N I locus est, ubicunque fideicommissio locus esse potest, in
 consil. 73. num. 13.
 Cautio mutua ad quid, & propter quid fuerit introducta, & non practi
 ta quid operetur, in consil. 29. num. 17.
 Cautio iuratoria an sit locus, quando est relicta ususfructus uxori, aut
 alteri, in consil. 60. nu. 11.
 Cautio, ad quam usufructuarius tenetur, duas partes, hae causae continet
 separatas, & separatim effectum habentes, & ob quam i usufructu pri
 uari possit, in consil. 41. nu. 51.
 Cautio non potest usufructuario in testatore remitti, in consilio 126.
 num. 10.
 Reliqua de hoc uideas in uerb. usufructus, & in uerb. usufructuarius.
 C A U I L L A T I O N E s partium iudex potest ex officio repellere, in consil.
 5. num. 7. & 9.
 C A V S A, modus, & conditio, in quo differat, in consil. 28. nu. 8. & 42. 123.

3 In

Index Consiliorum

- 1 In causa pupillorum, & aliarum miserabilium personarum instantie Et de iure communi sunt perpetue, & non limitate ad triennium, in consil. xxxv. nu. 3 116
- 1 Causa criminis lese maiestatis est ardua, & grauis, ac expeditionem celestem requirit, in consil. 18. nu. 12. 8 63
- 1 Et in ea si citatus est impeditus propter loca, & itinera non tuta, non tenetur mittere procuratorem, nec excusatores ad allegandum causas absentie, ibi. nu. 129. pa. ea. 54
- 1 In causa capitali, in qua pena mortis, & publicationis omnium bonorum est imponenda, non admittitur procurator, in consil. xviii. nume. 45 54
- 1 Ad causam requirentem celerem expeditionem, & cognoscendam ordinem non seruato, ac summarie citatus tenetur saltem procuratorem mittere, etiam si necessario impeditus esset, ibi. num. 18. 9. 4. & 119. pag. 60. cum sequen. 60
- 1 Causa, ex quibus vocatus in ius excusatur a ueniendo, sunt plures, & quze, ibi. nu. 23 53
- 1 Causa capture, & carcerationum est pia, & in ea proceditur eo modo, quo in beneficiis, & fauorabilibus etiam diebus feriatis, in consil. 12. nume. 26 26
- 1 Causa inter nobiles, in quo loco debeat committi, quando alter ex eis propter loca non tuta, uel alia iusta impedimenta coram primis iudicibus comparere denegaret, in consil. 18. nu. 87. & 89 59
- 1 Causa, in qua agitur de vita hominis, non est delegabilis, in consil. xviii. nume. 68 97
- 1 Causa iuri imperii, in quibus pena mortis, & sanguinis uenit imponenda, nequeunt de iure civili delegari, in consil. 18. nu. 17. pa. ea. 52
- 1 Nec de iure canonico, ibi. nu. 18 52
- 1 Causa Apostolica, & a Papa commissa non subiicitur regulis iuris civilis, & naturalium, nec iuri positio, sed est perpetua, certamque instantiam non habet, in consil. 213. nu. 16. pa. 6. 13. & in consil. 214. nu. 9. 615
- 1 Causa, an etiam laici committi possint a delegato Papae, & legato, & uidelegato, an uero solum clericis in dignitate ecclesiastica, in consil. 109. nu. 13 323
- 1 Reliqua de causarum commissione, & delegatione uideas in uerb. comittere, & delegare, & in uerb. commissio, & delegatio.
- 1 Causa quando ob recusationem non possit ab ordinario aduocari, & alteri iudici committi, in consil. 117. nu. 5 338
- 1 Causa instructa dici non potest coram eo, qui non est iudex, in consil. 114. nume. 1 331
- 1 Causa non potest dici instructa, quando quoad alteram partem tantum esset in causa conclusum, in consil. 114. nu. 5 332
- 1 Causam decidendam remittere iustigatoribus, & accusatoribus non licet, in consil. 28. nu. 69 98
- 1 Causam totam propter impedimentum alterius perire non est æquum, in consil. 18. nu. 82. ubi hoc declaratur, & limitatur. 51. & 53
- 1 Causa defecta, & iurisdictio iudicis delegati extincta dicitur per lapsum temporis ad prosequendum causam a superiore statui, in consil. xliii. nume. 8 36
- 1 Causam iudices infra certum tempus limitatum expedire non debent, sed quodcumque possint, quoties illis arbitrium in procedendo datum fuit, in consil. 1. nu. 23 6
- 1 Causa adhuc uerti, & iudicium pendere dicitur post publicationem processus, & attestacionum, pendente termino dato ad probandum opposita, in consil. 26. nu. 1 87
- 1 Causa eadem a diuersis iudicibus cognosci non potest, sed ad illum, coram quo prius inducta pendebat, est remittenda, in consil. 75. nu. 3. 243
- 1 Super causa eadem non possunt diuersi iudices imperari, & secunda impetratio non ualet, parte opponente, in consil. 75. nu. 4. pa. ea. 269
- 1 Causarum, & actionum diuersitas ex medio concludendi cognoscitur, in consil. 81. nu. 21 269
- 1 Causa appellationis ad Papam interposita coram quo cognosci debeat, in consil. 114. nu. 1 311
- 1 Causa expressa in appellatione ab interlocutoria, postquam iudex a quo appellatio demissa est coram iudice ad quem probanda, & examinanda, in consil. xxxi. nu. 21 111
- 1 Reliqua de causa appellationis, uide plenius in uerb. appellatio.
- 1 Causa finita per plures sententias, quae transiuerunt in rem iudicatam, non est amplius super illius diffinitione insistendum, in consil. 60. nume. 1 233
- 1 Causae transfectione sopite non possunt resuscitari, in consil. clxxx. nume. 32 792
- 1 Causae totae, & liti, ac etiam parti respectu rei potest actor petens rem, uel quantitatem quandoque etiam post litem conceit, & inuito reo renuntiare, in consil. 38. nu. 10 123
- 1 De causa hæresis, uide in uerb. hæresis.
- 1 De causa criminis, uide in uerb. crimen.
- 1 De causa feudali, uide in uerb. feudum.
- 1 Causa promissionis, uide in uerb. promissio.
- 1 Causa iuramenti, & perurii, uide in uerb. iuramentum, & in uerb. perurium.
- 1 Causae expressio an requiratur in sententia, in appellatione, & in recusatione, ac suspitione iudicis, uide in uerb. sententia, in uerb. appellatio, & in uerb. recusatio, & suspitio.
- 1 De causa honoris, & bonae fame, uide in uerb. honor, & in uerb. fama.
- 1 De causa infamiae, & uitae, uide in uerb. infamia, & in uerb. uita.
- 1 De causa nullitatis, & attentatorum, uide in uerb. nullitas, & in uerb. attentatum.
- 1 De causa restitutionis in integrum, uide in uerb. restitutio.
- 1 De causa possessionis, uide in uerb. possessio.

Augustini Beroij.

- 1 CAUTELA, & solennitas maior est adhibenda in ultimis uoluntatibus quam in actibus inter uiuos, in consil. 92. nu. 29 29
- 1 Cautela ad producendum testes etiam post didicta testificata, in consil. 100. num. 18 18
- 1 Et quando procedat, & quando non, ibi. nu. 20 20
- 1 Cautela abundans quandoque in sefert dolum, & fraudem, in consil. 14. nume. 14 14
- 1 Cederet actiones, & exigere differunt, in consil. 29. nu. 27 27
- 1 Cedere una res alteri non potest, nec ex una ad aliam inferri, quando res sunt separate quoad significatum, quoad uocem, & corpora, in consil. 51. num. 3 3
- 1 Quod declaratur, ibi. nu. 7 7
- 1 Cedit semper minor, & inferior maiori, ac superiori, in consil. 20. nume. 20 20
- 1 Cedenti exceptiones obstantes etiam cessionario obstant, in consil. 46. nume. 46 46
- 1 Cedentis confessio non obest cessionario, & quando, in consil. 113. nu. 74. 74
- 1 Cedens, & transferens actiones nunquam contra seipsum illas cedere, & transulisse præsumitur, in consil. xli. nu. 17 17
- 1 Cedi non potest alteri ius ususfructus, nisi ad effectum, ut ususfructus fruatur, & cum proprietate consideretur, in consil. 189. nu. 9 9
- 1 Videre reliqua de hoc in uerb. ususfructus.
- 1 Cedens, & renuntians iuribus sibi in re, cuius possessione frui sponte competentibus non potest amplius possessorio restituenda, nec potest ad rem illam agere, in consil. xli. nu. 12. 13. & 16 20
- 1 Cedi potest ius instantie, in consil. 187. nu. 22. & 23 23
- 1 Cedi potest ius sententiae, in consil. 187. nu. 27 27
- 1 Et ius exequutium, ibi. nu. 28 28
- 1 Cedi potest tenura, & missio in possessionem, in consil. 187. nu. 24 24
- 1 Et quomodo hoc intelligatur, ibi. nu. 37 37
- 1 Cedentis confessio post ius quancumque emanata non præiudicat cessionario, in consil. 187. nu. 5 5
- 1 Cedentis nomine iudicium currere debet, in consil. 187. nu. 11 11
- 1 Cessio si o differt a pacto de cedendo, in consil. 62. nu. 25 25
- 1 Cessio pluri iuris in cessionarium non transfert, quam ipse cedens habet, ibidem.
- 1 Cessio, & renunciatio de bonis, rebus, & iuribus litigiosis, quando ualeat, & quando non, in consil. 59. nu. 18 18
- 1 Cessionis natura est transire utiliter in cessionarium iura, & actiones, quae erant penes cedentem, in consil. 189. nu. 19 19
- 1 Cessiones iurium, & renunciaciones non sunt proprie contractus, sed destrictas, in consil. 176. nu. 4 4
- 1 Comprehenduntur tamen sub futuris loquentibus de contractibus, & gociis, & illis consensum consanguineorum requirunt, ibi. nu. 5. 5
- 1 Et quomodo, ibi. nu. 6. & 51 51
- 1 Cessio ad commodum, & utilitatem cedentis facta, quando renuntiat, cedens cessionario præiudicare possit, & quando non, & quando tamen mandatum non dicitur, in consil. 188. nu. 14 14
- 1 In cessionis contractu titulus uenditionis sine precio non constituit, in consil. 188. nu. 19 19
- 1 In cessione sufficit titulum illum constare, & praxiam, qui est casus supposita inferri potest, quamuis titulus non fuerit specificatus, ibi. nu. 17 17
- 1 Cessio ex titulo contractus innominati, do, ut facias, potest dici, & quomodo, ibi.
- 1 Cessio ex titulo contractus innominati facta non est etiam re integrata, uocabilis, quando stipulatio, & iuramentum in ea interueniunt, ibidem. nume. 17 17
- 1 Cessio titulo donationis facta censetur, quando cedens nullum contrarium pecuniarium consequitur, & in cessionarium ius tale committens transfertur, ibi. nu. 18 18
- 1 In cessione titulus donationis, & uenditionis non expressus potest in illis uerbis, & contextis præsumi, quando uerba, & extrema sunt expressa, ibi. num. 21 21
- 1 Cessio ex iusta causa facta ualet, & donationem sapiens est, ibi. num. 23 23
- 1 Cessio ob paupertatem facta ualet, & fraudis suspitione caret, ibi. nume. 24 24
- 1 Per cessionem generalem omnium, & quorumcumque iurium, actionum, & interdictorum, & officii iudicis cessionarius potest dici iudex, & actionibus, & interdictis etiam utilibus, ac officio iudicis utatur, & ius illis, contra quos cedenti competere poterant, in consil. 22. nume. 22 22
- 1 Cessio, & renunciatio post spoliacionem facta, quando, & in quibus casibus potest restitui, & restituenda obstat, & quando non, in consil. 19. nu. 15. 16. & 17 17
- 1 Quid, si esset facta coram consanguineis, & superiore, ibi. nu. 17 17
- 1 Quid, si esset facta post spoliacionem ex intervallo, & in loco dimisso, ibi. num. 17 17
- 1 Cessio requiritur in translatione iurium, & actionum, in consil. 18. nume. 18 18
- 1 Cessio idem in incorporalibus operatur, quod traditio in corporalibus, ibi. & in consil. 188. nu. 7 7
- 1 Cessionis iurium conuenire potest uerbum, dare, in consil. 188. nu. 7 7
- 1 Cessio iurium potest contineri per uerbum, concedo, ratione actionum, ibi. nume. 9 9
- 1 Cessio, quod ad commodum cedentis fit facta, & notum cedenti non est, ita quod cedens nihil possit ad præiudicium cessionarii, ac cessionis facere, stant simul, in consil. 188. nu. 13 13
- 1 Cessio ut ualeat, expressionem tituli, quo facta fuit, requirit, ibi. nu. 16 16
- 1 Et an sit uerum, ibi. nu. 16 16

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- privilegium non comparendi personaliter, teneat saltem per procuratorem comparere, in consil. 18. nu. 9. 51
- 3 Citatus si impeditur solum iusto, & probabili, sed non necessario esset impeditus, ut quando loca, & itinera tuta sibi non essent, teneat saltem procuratorem mittere, ad causas absentie allegandas, alioquin contra max esset, maxime si loca, & itinera essent tuta procuratori, in consil. 18. num. 10. 51
- 3 Nec simplicem excusatorem mittere sufficeret, ibidem num. 11. 12. 15. & 116. 52
- 3 Et an teneatur mittere excusatorem cum mandato, ibidem num. 11. pag. 61. cum seq. 52
- 3 Citatus ad loca non tuta propter discrimina viarum, quae specialiter ipsius personam respiciant, non excusaretur a comparendo per se, vel procuratorem, si saluum conductum habere potuisset, vel non procurasset, in consil. 18. num. 17. 52
- 3 Et quando hoc fit verum, & quando secus, ibidem num. 91. & 118. pag. 60. cum sequen. 52
- 3 Citatus ad causam requientem celerem expeditionem, & cognoscendam ordine non servato, ac summariè teneat saltem procuratorem mittere, etiam si necessario impeditus esset, in consil. 18. nu. 18. 94. & 119. pag. 52. cum sequen. 52
- 3 Citatus etiam in causa graui teneat saltem procuratorem mittere, quando solum ob loca non tuta esset impeditus secus, si aliter impeditus esset, in consil. 18. nu. 21. 92. 93. & 121. ubi declaratur, pag. 53. cum seq. 53
- 3 Citatus in causa electionis, & matrimonij spiritualis, & in causa separationis matrimonij carnalis teneat saltem mittere procuratorem, etiam si iusto, & necessario impeditus sit impeditus, in consil. 18. num. 22. & 93. pag. 52. cum seq. 53
- 3 Citatus ad loca non tuta personaliter comparere non teneatur, in consil. 18. num. 25. 52
- 3 Idem si ad loca tuta citatus esset, sed loca itineris essent periculosa, & non tuta, ibidem num. 26. 53
- 3 Et loca tam iudicii, quam itineris non solum litiganti citato, sed etiam procuratoribus, testibus, & aduocatis tuta esse debet, ibid. nu. 28. 53
- 3 Citatus ut a contumacia propter viarum, & itineris difficultates excusetur, quae pericula, & discrimina esse debeant, in consil. 18. nu. 28. 53
- 3 Citatus ad locum non teneat comparere, etiam si habeat literas salui conductus, in consil. 18. num. 63. & 91. ubi declaratur. 56
- 3 Citatus ad, seu per loca non tuta potest appellare, etiam absque eo, quod compareat, & exceptionem loci non tuta opponat, quando notorium est impeditum, in consil. 18. nu. 66. 56
- 3 Citatum esse ad locum non tutum, vel per loca non tuta quo ad excusandum illum a comparendo praesumitur, in consil. 18. num. 70. 57
- 3 Citatus si propter loca, & itinera non tuta, vel alia iusta impedimenta sit per longum tempus, & perpetuo impeditus, ut nec per se, nec per procuratorem comparere possit, quomodo aduersario succurri possit, in consil. 18. num. 85. & 89. 60
- 3 Citatus ad loca non tuta, & per itinera periculosa quando literis salui conductus se committere debeat, & qñ non, in consil. 18. nu. 91. & 118. 60
- 3 Citatus in causa criminis lese maiestatis si est impeditus propter loca, & itinera non tuta, non teneatur mittere procuratorem, nec excusatores ad allegandas causas absentie, in consil. 18. num. 129. 63
- 3 Citatus si propter loca non tuta, vel alia iusta impedimenta coram primis iudicibus comparere denegauit, in quo loco causa communiter nobilibus committi debeat, in consil. 18. nu. 87. & 89. 59
- 3 Citatum esse notoriè impeditum vel ob locum non tutum, vel ob aliud iustum necessarium, & probabile impedimentum, non differt, in consil. 18. num. 69. 57
- 3 Citatus a contumacia in non veniendo excusatur, quando propter illius comparitionem sequi, & oriri possint scandala, turbationes, seductiones populi, ciuitatis, regni, seu provinciae, vel alia mala contra utilitatem publicam, & commune bonum, in consil. 18. nu. 29. 53
- 3 Citatus in causa graui, & intricata, & quae facile non potest per procuratorem expleri, ac impeditus iusto, & necessario impedimento, procuratorem mittere non cogitur, in consil. 18. nu. 49. 55
- 3 Citatus alternatiuè in causa graui non teneatur mittere, nisi excusatorem, si causa iusta etiam non notoria excusetur, & multo magis si excusatio esset notoria, propter quam nec excusatorem mittere teneatur, in consil. 18. num. 56. 55
- 3 Citatus, & in ius uocatus notoriè impeditus iusto, & necessario impedimento, si iudici ut iudici est notorium, nec ipse, nec alius eius nomine teneatur opponere, nec etiam simplicem nuncium, seu excusatorem mittere, in consil. 18. num. 57. 56
- 3 Citati iusta impedimenta, & grauitas causae faciunt, ut si nec per se compareat, nec procuratorem mittere teneatur, ibid. num. 61. & 77. 56
- 3 Secus, si solum grauitas causae absque aliis impedimentis adesset, ibidem num. 77. 58
- 3 Citatus, & nec per se, nec per procuratorem compareat, nec etiam excusatorem mittere ad allegandas causas absentie teneatur, quando notoriè constat de iusto, necessario, & probabili impedimento ipsius, & uera, & communis opinio sit, demonstratur, ibid. nu. 62. 56
- 3 Citatus si est notoriè impeditus ad hoc, ut non teneatur mittere etiam excusatorem, quid requiratur, & an excusator saltem sit necessarius, qui al. leget, proponat, & probare se offerat impedimentum notorium, ibid. num. 71. & 73. 57
- 3 Citatus propter impedimentum etiam longum, & necessarium, seu probabile, & iustum non superueniens post citationem, & licet motum, sed antea, non cogitur procuratorem in causa principali destinare, praecipue si causa esset grauis, & ardua, in consil. 18. nu. 80. 58
- 3 Idem etiam, si impedimentum post licet motum superueniret, & causa es-

- set ardua, ibid. num. 81. 58
- 3 Citatus si impeditus ut iusto impedimento quando propter praesentiam aduersarii saltem procuratorem mittere teneatur, & quando excusetur, in consil. 18. num. 81. & 103. 58
- 3 Citatus ut a comparitione excusetur ob impedimentum, non adferendum, esse vel ratione paupertatis, vel reipublicae, vel ob loca, & itinera non tuta, in consil. 18. nu. 88. 58
- 3 Citatus quando ob impedimenta, quae habet, nec per se, nec per procuratorem comparere teneatur, in consil. 18. num. 92. 58
- 3 Citatus an quis fuerit simpliciter, an uero alternatiuè, ut compareat per se, vel per procuratorem, non differt, quoad excusandum illum a comparatione etiam per procuratorem ob iusta impedimenta, in consil. 18. num. 96. 58
- 3 Citatus a Papa alternatiuè an saltem per procuratorem compareat teneatur, in consil. 18. num. 97. & 102. pag. 60. cum seq. 58
- Et quid de sic citato ab inferiore, ibidem. 58
- 3 Citati inter se potius per se, quam per procuratorem comparere in causa graui, & ardua, in consil. 18. nu. 83. & 93. pag. 19. cum seq. 58
- 3 Citatus quod secundum decem. Rotae 279. in nouis teneatur mittere procuratorem, declaratur, in consil. 18. num. 116. 58
- 3 Citatus si propter iusta impedimenta nec per se, nec per procuratorem principalium causarum prosequendum cōparere teneatur, in, & citatus de populo etiam alias a iure regulariter reprobatum sine malis rationibus rati ad allegandum causas absentie, & impedimenta loca non tuta possit, & debeat, in consil. 18. nu. 122. & 136. pag. 65. cum seq. 58
- 3 Alias possit appellari, & de nullitate processus dici, ibid. nu. 122. & 136. 58
- 3 Citatus, qui non teneatur procuratorem mittere, si est impeditus notoriè etiam non necessariò, sed iusto, & probabili, admittitur etiam simplex licet mandato, & quilibet de populo etiam in causa capitali allegandas causas absentie, & impedimenta, in consil. 18. nu. 125. 58
- 3 Et magis, si impedimentum etiam simpliciter probabile esset, etiam si ea esset grauis, & talis, quae celeritatè requireret, ibid. nu. 125. 58
- 3 Et tanto magis, si impedimentum esset etiam necessarium, & notorium, ibid. num. 130. 58
- 3 Citati impedimentum quando est necessarium, excusator quilibet praedato admittitur, in consil. 18. nu. 139. 58
- 3 Citati impedimentum an sit necessarium, vel probabile, quando de loco, & quando non, quoad hoc, ut sit saltem excusatorum mittere teneatur, vel non, in consil. 18. nu. 141. 58
- 3 Citatus etiam in causa graui, & ardua, si impedimentum illius sit notorium, an procuratorem, vel saltem excusatorem cum mandato teneatur, in consil. 18. nu. 140. 58
- 3 Citatus si sit probabiliter, & notoriè impeditus, ad illum excusandum mittitur excusator sine mandato absque eo, quod probet, sed uult uelle probare impedimentum, at si non esset notoriè impeditus, aduersario offerre se uelle p̄bare, ac p̄bare impedimenta, in consil. 18. nu. 140. 58
- 3 Citatus excusatur a comparendo ex pluribus causis, & quae sint tuta, in consil. 18. nu. 123. 58
- 3 Citatus si sit rex, vel alius illustis ad causam, personaliter compareat, in consil. 18. nu. 104. 58
- 3 Quid, si a Papa fuisset ad curiam in causa matrimoniali, & spirituali citatus, in consil. 18. num. 105. 58
- 3 Et quid, si coram Imperatore, ibid. num. 107. 58
- 3 Citatus si sit rex, vel illustis, quando alia impedimenta cōparere prohibitionem legalem de non comparendo personaliter uolunt locumque habere possint, in consil. 18. num. 109. 58
- 3 Citatus absens p̄or de contumacia cōdemnari, in consil. 18. nu. 141. 58
- 3 Citatus si sit exemptus, quando teneatur comparere allegans illius privilegium, & quando non, in consil. 18. num. 65. 58
- 3 Citatum aliquem non fuisse, probatur ex inspectione actorum, in consil. 18. num. 9. 58
- 1 CITATIO est de processu, & de substantia sententiae, in consil. 18. nu. 1. 58
- 1 Et est de substantia, & tamen caput iudicii, ac sententiae, in consil. 18. nu. 1. 58
- 1 Citatio generalis omnium, quorum interest, etiam ex potestate citationis rescripto ita citandi, non est aratoria, sed iudicialis, & notoria, & contra quos uirtute illius procedi possit, & contra quos non, in consil. 18. nu. 36. 58
- 1 Citatio quando debeat esse singularis cum expressione nominum actorum, & qñ unius saltem facta sufficiat, in consil. 18. nu. 37. 58
- 1 Citatio generalis de iis, quorum interest, sufficit, quando agitur de praedictio tertij, & quid ea operetur, in consil. 19. num. 38. 58
- 1 Citatio debet esse collegialis, quando agitur de praedictio collegij, in consil. 19. nu. 37. 58
- 1 Citatio quomodo sit facienda, si sit impetratum rescriptum ex parte actorum, in consil. 19. num. 39. 58
- 1 Citationis formam tam respectu loci, quam temporis, seu aliter quomodo sit per nuncium ad unguem seruanda, alioquin actus citationis, quae citatione factus non ualere, in consil. 9. nu. 9. 58
- 1 Citatio ut sit legitima, quid requiratur, in consil. 9. nu. 1. 58
- 1 Citatio facta de commissione iudicis delegati debet causam exprimere, & certam continere, in consil. 67. num. 9. 58
- Et quando, ibid. num. 9. 58
- 3 In citatione facta auctoritate iudicis ordinarij de iure communi non exprimitur causa, in consil. 67. nu. 6. 58
- 3 Secus, si esset facta auctoritate iudicis delegati, ibid. nu. 9. & 10. 58
- 3 Pro citatione ordinarij semper praesumitur, & citatus teneatur comparere, ibidem num. 6. 58
- 3 Citatio facta habita relatione ad petitionem, seu ad acta ualida, & de

Index Confiliorum

et actum causam continere, ibid. nu. 7.

propter paritatem, et instituti requiritur in praesentatione, & insti-
tutione loci facta, alias non ualeret, in conf. xv. nu. 77. 31

et, quod est ius commune cum causa cognitione, & citatis citandis facta fuit, ibi-
dum, non aliter. 32

non requirit in rescripto alteri iudiciali, in cōf. s. no. 69. 183

etiam si rescripto etiam princeps lubrata, rescriptum non ualet,
magno ipsius partis praedictio agitur, ibid. nu. 70.

requiritur, ab eoque agitur iurisdicte, & ut iudiciaria eligatur,
in cōf. xvi. nu. 25. 163

non possidet, & casus cognitionē requiri, ut exequutor in be-
nificiis possit equari, non obstante qualibet clausula in literis ap-
plicatis, in conf. xij. nu. 1. pag. 46. & in conf. xiii. nu. 2. 47

partis princeps non debet aliquid contra partem definire,
in cōf. xlv. nu. 59. 427

cognitione causa non debet quae iure suo, & sua possessio-
ne priuari, et occasione rescripti, seu privilegii alicui a prin-
cipali, in conf. xvj. nu. 58. & 57. ead.

ut iudiciaria de facto prohibetur, & impeditus uti re-
quiritur, aut sua possessione, vel quasi etiam auctoritate rescripti,
& prohibentes, & contra ea, quae in praedictis forum iurium
applicati esse possint, in conf. xlvj. nu. 61. vq. in finem. ead.

etiam si, & prius prout omni iure suo, & comodo sui privilegii,
agitur, & curbus, & prius ante ora eius et effectus, ibid. 65. 63

sua forma alicuius non requirit in dispensatione, in cōf. xv. nu. 64. 60

autem ad eum non requiritur, quando patens non posset actum
exequi, in cōf. xlv. nu. 63. 182

proprium an requiratur, & qualis citatio sufficit in relatione
ad assumptis ad probandum aliquid pro informatione iudicis,
in cōf. xlv. nu. 30. 375

requiritur in probatione facta per informatione iudicis, ibi. 31

notoriorum non requiritur, in consil. 17. i. nu. 5. pag. 637. contra
assumptum. 26

actum declaratoriu in casu notorio fieri, & iudex procedere potest,
in cōf. xlv. nu. 14. 419

actum quoque ad actum possit fieri condemnatio expensarum, in cō-
f. xlv. & 8. 517

actum, & actum citatione iudex, & superior potest in iis, qua-
vis actum suum etiam non implorat interponere, in con-
silio 3. 418. cum seq.

scandalum scandalum, ibid. nu. 4.

actum partis, & causa cognitione ualeat praecipuum iudicis, & su-
um, & actum ad effectum suum spectant ibid. nu. 4.

actum, & causa cognitione iudex, & superior potest contrario im-
petare id, quod alius iudex eodem modo procedendo fecit, ex-
ceptis, quod prius iuris fecisset, in conf. xlv. nu. 8. 419

actum cogatur, ibid. nu. 9.

actum qui reuocatur, legitimi contraditores apparet, ibid. nu. 10.
sequitur, & aliorum aliorum an requiratur in legitimazione,
legitimato.

requiritur in dispensatione ad effectum succedendi, unde in uer-
bificatione.

actum extra locum iurisdictionis quid ad sui ualiditatem requi-
ritur, ibid. nu. 152. 243

actum in loco, quo citatio fieri deberet, non esset tutus accessus,
in cōf. xlv. nu. 153. 248

actum locum non esse tutum, & ad locum non dari tunc acces-
sum creditur, sed ex actu constare debet, in conf. lxxv. nu. 154. ead.

actum publicae factae non sufficiunt in iis, in quibus personalis te-
stis in iis ad causa specialissimo, de hoc hic, in cōf. 171. nu. 25. 638

actum aliquo lib alieno nomine, ueluti tanquam marito, & con-
tempore, aut simili nomina facta ad aliquem actum, ille actus
lib alieno nomine proprio ipsius citati tantū fieri, tamen intelligitur
actum citatione nomine quo fuit citatus, alias actus non ualet.
in cōf. cxiij. nu. 30. 771

actum termino, quam in termino praefixo in citatione per iudicē
expresso non ualeat, etiam si citatus in illo termino non compareat,
in cōf. xlv. nu. 10. 25

actum in iurisdictionem iudicis quod parit, & quoad praenuntiatio iuris-
dictionis iudicis persequitur, quod requiritur, in cōf. 3. nu. 3. 8

actum exequuta persequitur iurisdictione iudicis illius de cuius
iurisdictione sit citatio, & cuiuslibet alterius iudicis iurisdictione ita prae-
sentat, ut alius se intromittere nequeat, in conf. ix. nu. 1. 24

actum de hoc uideat in verbis iurisdictionis.

actum typis non est parendum, quando ex paritione scandala, & mala
facta possunt, in conf. 18. nu. 31. 53

actum de ecclesia archiepiscopo, & aliis ita citantibus, ibid. nu. 32.

actum ad actum citatum ad comparandum saltem per procuratorem de-
bet fieri facta, & per loca tunc non solum procuratori, sed etiam ipso
actu citandi, in cōf. xi. nu. 43. & 30. 45

actum per impedimenta non ad actum, qñ allegacionem, & probatio-
nem impeditur, per exequutor requirit, & quando per se absq;
actum non potest, in conf. 18. nu. 43. & 51. 54

actum propter alia impedimenta propter impedimentum loci, & itineris non tu-
torum, & si ipso iure nulla, demonstratur, ibid. nu. 44. 55

actum de intendendum exculcatorem, ibid. nu. 51.

actum hoc procedat, ibid. nu. 47

actum non tunc facta non ardet quando appellacionem

Augustini Beroij.

& oppositionem loci non tui requirit, alias citatus a contumacia non exculitur, & quando fine appellatione, & nulla exceptione opposita non ardet, in conf. 18. nu. 53. ca.

3 Citationem fuisse factam ad locum non tutum uel citatum esse infirmum quomodo quod notum fit iudici, processum est ipso iure nullus, nec citatus tenetur mittere excusatorem, nec procuratorem, in conf. 18. nu. 64. & 74. ca.

3 Citatio, si ante notitiam loci non tui fieri alterius iussu, & necessarij impedimenti, est nulla, & ipso iure non ardet ad comparandum per se, uel per alium, & processus, qui fieret, esset ipso iure nullus, in consil. xvij. nu. 74. & 135. 57. cum seq. 58. & 64.

3 Citatio non ualet, nec ardet citatum ad comparandum per se, nec per procuratorem, nec ad excusatorem mittendum, qui causas absente allegat, non deinde de facto notorie constat de iusto impedimento citati, in consil. 18. nu. 133. ead.

3 Et ad deducendum ad iudicis notitiam id notorium esse, quilibet de populo etiam sine mandato admitti poterit, ibid. nu. 134.

3 Citatio q. expressam in fe continet insultum, & q. notorie iudici ut iudici de illius insultu constat, parificatur, in conf. 18. nu. 139. 56

3 Citatio continens expressum iuris errorem, & expressam insultum est ipso iure nulla, & nullo modo ardet citatum ad comparandum per se, uel per procuratorem, in conf. 18. nu. 60. ca.

3 Idem fit de insultu, & iusto impedimento citati iudici, ut iudici notorii esset, ibidem.

3 Citatio illegitima non ardet citatum etiam ad allegandum privilegium suum, in conf. 18. nu. 76. 58

3 Citatio peremptoria dicitur, quando quis citatur semel ad inchoandum, & successu ad omnes, & quoscunq. actus, in conf. lxxx. nu. 3. 258

3 Citationis defectus uitiat tenentiam, & omnia alia acta etiam in illis casibus, in quibus quis est ipso facto iure suo priuatus, in consil. n. 23. 163

3 Citatio in criminalibus debet causam expressam, & certam continere, in conf. lxxij. nu. 8. 233

3 Citatio commissa contra patrem, & filium etiam super re inter illos communi debet in personam utriusq. fieri, in consil. nu. 29. 169

3 Quid si pater esset legitimus administrator filij, ibid. nu. 31.

3 Citatio patris non tollitur per clausulam in beneficiis literis apponi solitam, amodo exinde quolibet illicito deponente, quando aliquis reperitur possessor, aut saltem coloratus, in conf. xij. nu. 2. 46

3 Citatio potest auctoritate apostolica tolli, in conf. 50. nu. 6. 182

3 Citatio non potest a magno penitentiario ex fide officij potestate tolli in casibus, in quibus illa est de iure necessaria, in conf. 50. nu. 74. 183

3 Civitas alicuius loci est privilegio, & decreto acquiritur, in conf. 155. nu. 37. 678

2 Ea tamen naturali ciuitati non praeiudicat, illisq. concurrentibus quae praefertur, ibidem nu. 38.

3 Ciuitas patris ex privilegio, & constitutione filio inuito non acquiritur, secus est in acquisita ex origine naturali ipsius patris, in consil. nu. 39.

3 Ciuitatem patris originariam, & non incoletam, neq. domicilium sequuntur filij in potestate patris constituti, in consil. nu. 20.

3 Ciuitas alij concessa per communiatem laicorum non extenditur ad bona ecclesiastica, in consil. xij. nu. 8. 434

3 Ciuitatis unius concessa non dicitur filius acquisita, nisi de illis etiam expressa mentio fiat, in conf. xliij. nu. 7. 542

3 Civitas uerba, uide in uerb. uerbum.

3 Civitas causa, uide in uerb. causa.

3 Civitas ex privilegio obtento ab ipsis ciuilibus an gaudeant pacto, siue concordia facta inter prelatos, seu clericos ex una, & ciues alicuius loci ex altera, quod prelati, linea finita, teneantur emphyteosim concedere hereditibus, & illis, quibus ab emphyteosis concessa fuisset, in consil. xiiij. nume. 6. 434

1 Ciues esse, & haberi pro ciue differunt, in consil. xiiij. nu. 6. ca.

3 Ciues esse, uel subiectum iurisdictioni ciuitatis, & esse de comitatu, uel de episcopatu, aut de diocesi ciuitates differunt, nec de uno ad aliud recte inferitur, in conf. xxiij. nu. 11 & 13. 75

3 Ciues ciuitatis an de iure communi aliqui esse possint, etiam si non habuerint, uel non sint originarij ciuitatis, ibid. nu. 3. ead.

3 Ciues de iure communi dici possunt comitatenfes, & quomodo, ibidem, nume. 4. & 6.

3 Ciues esse, & de ciuitate, & esse de comitatu, seu episcopatu, & de districtu, seu territorio differunt, & de uno ad aliud non inferitur, ibid. n. 11. & 13

3 Ciues originarij, & illi, qui ciues per incoletum facti effecti, dicuntur iurisdictioni ciuitatis subiecti, ibid. nu. 12. 76

3 Ciues originarij intra ciuitatem, & praesertim nobiles non continentur appellacione comitatorum, & maxime in materia statutorum, & onerosa, ac praediciali, in conf. xxiij. nume. 18. 77

3 Ciues, & subditos effici locupletiores ciues diffamat contineat utilitatem, in conf. xxiij. nume. 5. 400

3 Ciuis, comitatus, & districtus inter fe differunt, in consil. 18. nu. 12. 519

3 Ciues ementes praedia rusticorum maioribus oneribus affecta, & obligata, pro illis praedictis tñ ad ea onera maiora tenentur, in consil. nu. 2. 439

3 Ciues non, qui de nouo ad habitandum uenerunt, non tenentur contrabere ad onera, & collectas praeteritas, & iam impositas; Et quando ad illas etiam teneantur, in consil. cl. nume. 28. ead.

3 Ciues in collectis quandoq. minus grauantur, quam rustici, ibid. n. 27. ead.

2 Civitas consistit in ciuibus, in conf. xxi. nu. 32. 87

3 Ciuitas, diocesis, episcopatus, & comitatus differunt, in consil. 22. nu. 11 75

2 Et quomodo differant, & quomodo sint idem, in consil. 148. nu. 1. 433

1 Ciuitas an, & quando comprehendatur diocesis appellacione, & quando non, in conf. 3. nu. 33. pag. 13. & in conf. 148. nu. 3. uol. 3. 431

3 Et quid in privilegiis in praedictis tertijs concessis, in d. conf. 148. n. 3. ca. Civitas

Index Consiliorum

- 3 Ciuitas in materia stricta non comprehenditur appellatione diocesis, ter-
ritorij, & districtus, in consil. 107. nu. 15. & 16. 447
- 3 De ciuitate, & ciuem esse, & esse de comitatu, seu episcopatu, & de distri-
ctu, seu de territorio esse differunt, & de uno ad aliud non inferuntur, in
consil. 22. nu. 11. & 13. 76
- 3 Ciuitatis iurisdictioni subiectum esse, uel esse ciuem, & esse de comitatu,
uel de episcopatu, aut de diocesi ciuitatis differunt, nec de uno ad aliud
recte inferuntur, in consil. 22. nu. 11. 75
- 3 Ciuitatis ciues, uide in uerb. ciuis. 75
- 1 Ciuitati pactum factum quomodo ciuibus singularibus non prodesse, nec
obesse dicatur, in consil. 3. nu. 38. 14
- 2 Ciuitati pactum legatum dicitur factum ciuibus, ut uniuersis, in consil. 2.1.
nu. 12. 87
- 2 Ciuitatis concessio quando molendina ipsius comprehendat, in consil. 51.
nu. 4. 200
- 1 Ad ciuitatis custodiam quando clerici una cum laicis teneantur, in consil. 31.
nu. 2. 5. 102
- 3 Ciuitatis munera subire, & illius iurisdictioni subiaci qui teneantur, in
consil. 21. nu. 2. 75
- 3 Ciuitatis onera, quae quis sustineat, & sit de iurisdictione ciuitatis, non in-
feruntur ex eo, quod sit de comitatu, diocesi, uel episcopatu, ibid. nu. 7. & 9. pag. ca.
3 Ciuitatis dominus, seu iudex necessario habet iurisdictionem in eos, qui
sunt de districtu, & territorio, sed non in omnes, qui sunt de diocesi, seu
episcopatu, ibidem nu. 9. cad. 76
- 3 Ciuitatis iurisdictioni subiecti dicuntur ciues originarii, & illi, qui per
incolarum sunt effecti ciues, ibid. nu. 12. 76
- 3 Ciuitatis incommodum, & praedictum est arres, & nundinas extra eam
in aliquo illius castro, uel loco exerceri, in consil. 70. nu. 6. 248
- 3 Ciuitatem magis, quam castra hominibus liberis repleri interest repu-
blica, ibid. nu. 8. 248
- 3 In ciuitatibus, & non extra sunt exercendae artes, & negotiationes, ibid.
nu. 12. 248
- 3 Ciuitatis causa est magis fauorabilis, quam castra, & castrum, ibid. nu. 15. cad.
3 Ciuitatem repleri annonae publicae continet utilitate, in consil. 141. nu. 4. 400
- 3 In ciuitate an locum habeat si quis maior, C. de transactio. in consil. 8.
nu. 3. & 29. pag. 22. cum sequen. 479
- 3 CLAM, & cum mala fide, & dolo facit is, qui facit non legitime, nec requiritur
eo, qui contradicere potest, in consil. 147. nu. 19. 368
- 3 Clam factum quid dici non potest, praesupposita diuersitate personarum,
in consil. 13. nu. 18. 368
- 2 Clam a domino possidere dicitur usufructuarius rem ingrediens, absente,
& possidente proprietario, nec potest in interdicto uni possidentis contra
dominum obtinere, Et quomodo hoc procedat, in consil. 142. nu. 6. 633
- 3 Clam possidere, uide plenius in uerb. possidere. 633
- 3 CLANDESTINUS, & uolenter inuadentis rem aliquam pecunae quae sunt,
in consil. 57. nu. 2. 189
- 3 Claustrinae possessionis praesumptio tollitur ex titulo, in consil. 65. nu. 37. 185
- 3 Reliqua uideas in uerb. possessio, & in uerb. possidere. 209
- 1 Claustrinitas dolum inferit, in consil. 69. nu. 11. 633
- 2 Claustrinitatis uitium non committit uocatus ad rem certam titulo in-
stitutionis, si propria auctoritate possessionem rei apprehendat, & in-
grediatur, etiam si haeres adiuuauerit hereditatem, & possessionem apprehen-
diderit, in consil. 142. nu. 4. 633
- 2 CLAVUM traditio, & rerum assignatio facta filio maiori natu quid ope-
retur, & ex qua ea praesumatur, in consil. 19. nu. 14. 76
- 2 Clauis plures eiusdem domus in eadem sera haberi debent, quando plures
sunt socii eiusdem domus, & habitationis, ut quilibet possit per se ap-
rire, & claudere, in consil. 48. nu. 2. 194
- 2 Clauis domus possessionis, seu dominij pro eundo, & redeundo, quae sunt,
& quomodo differant a clauibus ad custodiam, ibid. nu. 3. pag. cad.
2 Clauis domus ad custodiam quae sunt, & apud quem stare debeant, ibid.
nu. 4. & 13. pag. cad. 194
- 2 Clauis in re sua quilibet habere, & retinere potest pro eundo, & redeundo,
aperiendo, atque claudendo, in consil. 48. nu. 6. cad. 194
- 2 Clauis, & sera domus non sunt instrumenta, sed pars domus, ibid. nu. 12. cad.
2 Per clauis quis possessionem ingreditur, ac retinet, ibid. nu. 8. cad. 194
- 2 CLAVSULA omnes in contractibus debent inter contrahentes aliquid
operari, in consil. 130. nu. 29. 59
- 2 Clausula, quae omnibus generalis esse potest, non debet ad specialiter pro-
uisa referri, in consil. 121. nu. 3. 350
- 1 Clausulae generales regulantur secundum naturam contractus principalis,
in consil. 177. nu. 32. 673
- 1 Clausulae generales ex stylo quodam notariorum absque eo, quod de illis
contrahentes cogitent, apponi solent, & ideo leuonem maxime enor-
missimam inferre non debent, nec excludunt illa remedia, quae contra-
hentes uerisimiliter ignorare praesumantur, ibid. nu. 33. 35. & 60. pag.
ead. cum sequen. 673
- 2 Clausula generalis siue praecedens, siue sequens nunquam comprehendit
specialiter prouisa, quando si ea referentur, contingeret fieri contra
specificata, in consil. 21. nu. 13. 74
- 3 Clausula generalis in mandato cum specificatione aliquorum casuum
specialium non sufficit, sed specialis, & indiuidua specificatio requiritur,
ubi propter excludendam fraudem, uel magnitudinem rei notabilis spe-
cificatio exigeretur, in consil. 25. nu. 7. 15. & 27. ubi id declaratur, pag.
83. cum seq. 673
- 3 Clausula generalis, multumque praegnans secundum naturam specifica-
torum restringitur, in consil. 25. nu. 26. cad. 673
- 3 Clausula generalis in mandato posita post expressionem aliquorum spe-

Augustini Beroij.

- 3 Clausulae generales solum ad honesta, & permilla, & non ad ea, quae sunt
abstrusa, & inconueniens aliquod resultaret, referri debent, in consil.
30. nu. 24. 30
- 3 Clausula generalis, & indeterminata nunquam includit clausulam
lem, seu nominatim in eadem dispositione factam, in consil. 47. nu.
5. & 29. pag. 462. cum sequen. 30
- 3 Clausula generalis quando refertur ad specificata, & illa includit, quod
non, ibid. nu. 29. 30
- 3 Clausula una, & eadem diuerso iure non censetur, in consil. 51. nu. 1. 102
- 3 Clausula ultra intentionem agentis non refertur, ibidem nu. 1. 102
- 3 Ex clausulis praecedentibus, ac citam subsequenibus referentibus
declarat, ibid. nu. 2. 102
- 2 Clausula generalis quoniam egreditur terminos dispositionum, quoniam
quando secus, in consilio 22. nu. 61. 75
- 1 Clausula in fine posita debet referri ad omnia praecedentia, quoniam
gratius referri potest, & magis ad proxima, in consil. 38. nu. 1. 102
- 1 Clausula debet ad omnia referri, ad quae potest commode, & abstruse
iudicio iuris alteris referri, & quando. sic ad omnia referendo, quod
querat aliquid absurdum, & contra iuris dispositionem, in consil. 6. nu. 1. 102
- 2 Clausula posita in principio, medio, uel fine nequa refertur ad omnia
sua habent determinationes separatas, ibid. nu. 16. 102
- 2 Clausula in fine posita, propter contrarium absurdum, & ne referat
repositoris fiat, debet ad proxima tantum referri, in consil. 4. nu. 1. 102
- 2 Clausula in fine posita quando sit ad proxima tantum referenda, in consil.
62. nu. 1. pag. 272. & in consil. 10. nu. 13. 102
- 2 Et quando ad omnia praecedentia referatur, in consil. 70. nu. 12. 248
- 2 Et ad omnia praecedentia referatur, quando respectu omnium eadem
militat, in consil. 81. nu. 18. 248
- 3 Clausula in fine posita determinat omnia praecedentia, & ad ea
adit, non diuersitas, praesertim in fauorabilibus, in consil. 59. nu. 1. 102
- 2 Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 11. 102
- 2 Clausula in fine, uel in alia parte simpliciter posita nunquam refertur
ea, quae suas clausulas, & qualitates, huc determinationes sequuntur,
in consil. 125. nu. 35. 102
- 2 Clausula in fine posita ad proxima tantum, & non ad omnia praecedentia
ferri, quoniam alias contrarietas, & absurdum resultaret, in consil. 148. nu. 1. 102
- 2 Idem quando aliter iuris correctio, & absurdum resultaret, in consil. 148.
nu. 10. 102
- 1 Clausula ultimo loco posita, quae ad praecedentia uenit, determinat
relatiue, ad illa tantum restringi, & referri debet, in consil. 175. nu. 1. 102
- 3 Clausula in fine posita, quod potest referri ad omnia, ut, si ea sunt
eius diuersa, uel contraria, & absurdum resultaret, in consil. 21. nu. 1. 102
- 3 Clausula in fine posita sui natura ad proxima potius, quam ad omnia
ferri, maxime aliqua concurrente coniectura, in consil. 57. nu. 2. 189
- 3 Clausula in fine posita, contraria scriptura, referatur ad praecedentia,
secundum terminos praecedentium intelligitur, ac interpretatur, in
consil. 141. nu. 18. 633
- 3 Clausula in fine posita, & maxime talis, quae se exprimit ad omnia
praecedentia referat, debet referri ad omnia tam proxima, quam remota,
in principio posita, & per illam omnia praecedentia restringuntur,
clarantur, in consil. 191. nu. 1. 102
- 1 Clausula in literis posita relatio est ad contenta, & expressa in literis
non ad extra facienda, in consil. 15. nu. 4. 102
- 2 Clausula praecedentis repetitio non fit, quando iuris contrarietas
resultaret, in consil. 120. nu. 32. 102
- 2 Clausula in principio posita cessat in sequenti dispositione citam
soria repetita, in consil. 120. nu. 77. 102
- 2 Clausula accessoria non mutat, neque alterat naturam principalis
fisionis, in consil. 84. nu. 59. 102
- 1 Clausula insolita, & non consuetudine facit praesumptionem iuramentum
mulationis contractus, ac usurariae prauitatis: Et quae sunt haec clau-
insolita, in aliquibus exemplificatur, in consil. 66. nu. 5. 102
- 1 Clausula in literis beneficiis apponi solita, amoris causa, quod
illicito decenter, non tollit causae cognitionem, nec patet contrarietas
nec literarum (subreptionem, quando aliquis reperiret praesumptum
tem coloratus, in consil. 13. nu. 2. 102
- 2 Clausula IRRITANS in statuto apposita facit expressa a statuto dicta
de forma, in consil. 3. nu. 5. 102
- 3 Clausula annullativa inducit formam grauem, & solennem, cuius
ipso iure uirari, in consil. 87. nu. 1. 102
- 3 Et solum casum in ea expressum comprehendit, & non omnes
preiudicatos, ibid. nu. 32. 102
- 3 Clausula decreti irritantis inducit formam substantialem, cuius
& in obseruatione ipso iure annullat, quicquid aliter factum est,
in consil. 105. nu. 2. 102
- 3 Etiam si partes ambo consensissent, & renunciasent, ibid. nu. 3. 102
- 3 Clausula appositae in confirmatione Papa de iis, quae legatos, uel
fensor concessit, defectum potestatis legati, uel inferioris non in-
ferunt, in consil. 146. nu. 42. 102
- 3 Clausula COMPROMISSI, quod super omnibus laudatis concessit
compromissum, an operetur ualiditatem laudis lati super eorum
succedendi inter compromittentes etiam simpliciter, & generaliter
firmati, & emologati, in consil. 30. nu. 12. 102
- 3 Clausula compromissi, quod arbitri debeant laudare, seu remanere de-
re tantum, seu secundum ius, de quo iure intelligitur, in consil. 11. nu. 1. 102

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 96
1. super quibus omnibus, & singulis &c. & deducen-
da, ibid. num. 34.
2. Clausulae generales praegnantibus motus proprii, & pro expressis habentes
an reuocent priuilegia, in d. consil. 146. num. 8.
Et per quas clausulas priuilegia reuocentur, uide plenius in uerb. pri-
uilegium.
3. Clausula pro expressis habentes non operatur idem, quod si esset expref-
sum, in consil. 146. num. 8.
4. Clausula scienter, sponte, & ex certa scientia, & non per errorem in proro-
gatione iurisdictionis iudicis incompetentis, quid operetur, in consil.
9 num. 31.
5. Clausula supplet de plenitudine potestatis in, & super quibus opere-
tur, in consil. 65. num. 130.
6. Clausula supplet oēs, & singulos defectus tam facti, quam iuris, quid
operetur, in consil. 84. num. 10.
7. Clausula multi praegnantibus, & pingues in literis ad corroboracione gra-
tiae, & concessionis appositae quo sunt intelligende, in consil. 2. num. 14.
8. Clausula generalis non obstantibus in rescripto, seu priuilegio appositae
sub quacunque uerborum forma nihil operatur in materia, & super te
prohibita per rescriptum, seu priuilegium impetrati, sed de dispositio-
ne talem imperationem prohibente specialis, & indiuidua mentio fieri
debet, ibid. num. 13.
9. Clausula non obstante &c. non requiritur, nec est necessaria, quando à iure
speciali receditur, & fit reditus ad ius commune, in consil. 7. num. 21.
10. Clausula derogatoria pro expressis habentes, etiam si talia essent, de qui-
bus esset facienda mentio specialis, & indiuidua, ac de uerbo ad uerbum,
an reuocat ea etiam, in quorum reuocatione mentio de illis specialis,
& de uerbo ad uerbum esset facienda, in consil. 146. num. 1. 45. & 46. ubi
hoc declaratur, & limitatur, pag. 42. cum sequen.
11. Clausula inhibitoria, & non obstantibus in literis apostolicis appositae
non tollunt ius alteri in re quaesitum, Et quid illae clausulae operentur,
ibidem num. 13.
12. Clausula derogatoria praegnantibus appositae in beneficiis, priuilegiis, &
concessionibus principis non derogant iuri alteri quaesito, nec faciunt,
ut per illas censetur alteri praedictarum, ibid. num. 12.
13. Idem in priuilegio captae pietatis, & publicae utilitatis concessio, ibid. num. 17. ead.
14. Clausula generalis non obstantibus in derogatione alicuius gratiae, uel
dispositionis non sufficit, quando sunt plura obstatia, sed specialis men-
tio fieri debet, in consil. 147. num. 7.
15. Et an id sit uerum, ibid. num. 28. uelque ad num. 31.
16. Clausula generalis non obstantibus quibuscunque appositae in concessio-
ne contraria non tollit gratiam, seu concessionem factam propter me-
rita, & utilitatem publicam, uel miserationis causa, nisi de ea specialis
mentio fiat, in consil. 147. num. 8.
17. Et an hoc procedat, ibid. num. 32.
18. Nec tollit gratiam, & concessionem factam à Papa in consistorio cum ex-
presso procerum, & cardinalium consensu, ibid. num. 9.
19. Clausula generalis non obstantibus in rescripto etiam specialis appositae
non sufficit ad derogandum priuilegio contra, uel praeiudicium concessio,
quando tertio in iure quaesito praedictaretur, in consil. 149. num. 5.
20. Clausula non obstante aliqua lege operatur derogationem specialem, in
consil. 175. num. 6.
21. Clausula derogatoria rescriptis, & priuilegiis uirtus, in c. 175. n. 10. 757.
22. Clausula haec derogatoria, non obstantibus legibus &c. non sufficit, quan-
do multa aduersantur, sed de omnibus singularis mentio fieri debet,
ibidem num. 12.
23. Clausula derogatoria praecedentium, & clausula derogatoria sequentium
in testamento longe differunt, & in dubio de derogatoria praecedentium
intelligitur, in consil. 3. num. 23.
24. Clausula derogans sequentibus testamentis est exorbitans, odiosa, & re-
stringenda, ibidem num. 21.
Reliqua uideas in uerb. derogare, & in uerb. derogatio.
25. Clausula uocatis uocandis, seu citatis citandis, quid operetur, in consil.
14 num. 13.
26. Clausula citra praedictum, uel sine praedictis in concessione principis
adfecta, quid operetur, in consil. 65. num. 131.
27. Clausula sine praedictis legitimorum haereditum, quid operetur in priuile-
gio, seu potestate legitimacionis, in consil. 174. num. 9.
28. Et quid clausula absque praedictis uenientium ab intestato, in consil. 176.
num. 37. & 38.
29. Clausula absque praedictis aliorum, seu tertij facit inuestitura, & disposi-
tionem, cui adfecta est, conditionalem, in consil. 110. num. 4.
30. Et in dubio, quod quis uoluerit praedictare, est interpretanda, ibid. num. 5. ead.
31. Clausula absque praedictis, quid operetur, in consil. 147. num. 16.
32. Clausula saluo, & reservato iure, quid operetur, in consil. 146. num. 66.
33. Clausula, si preces ueritate nitantur, in concessione Papae tacite subintel-
ligitur, sed non in concessione inferioris, quae sine illius expressione est
nulla, in consil. 88. num. 5.
34. Et in rescriptis de iure canonico semper subintelligitur, secus de iure ciui-
li, ibid. num. 31.
35. Clausula ut iuris est, & iustitiam faciat, quid in rescriptis operetur, in consil.
74. num. 14. & 15.
36. Clausula prout in beneficialibus, & secundum stilum sacri palatii apostoli-
ci in rescriptis posita, quomodo intelligatur, in consil. 1. num. 6.
37. Clausula summarie, sine strepitu, & figura iudicii, quid in causis ita com-
missis operetur, ibid. num. 19.
38. Clausula sola ueritate inspecta, quid operetur, in consil. 43. num. 10.
39. Ea plus operatur, quam clausula summarie &c. ibidem.
40. Clausula sola ueritate inspecta excludit solemnitates iuris rigorosas, sed
C 5 non

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- non probationes, nec ea, quæ ad repudiandam ueritatem tendunt, in
confil. 97. num. 3. 299
- Vide etiam in uerb. ueritas.
- 1 Clausula contradictores compescendo in literis delegatoriis, seu exequa
tius apponi solita quam uim habeat, & quos effectus operetur, in conf.
2. num. 6. 7
- 2 Clausula itarum causæ &c. in rescripto apposta an, & quando derogatio
nem, seu mentionē specialissimam operetur, in conf. 36. nu. 10. 119
- 3 Clausula privilegij, amotis aliis detentatoribus, non comprehendit ue
ros, & legitimos possessores, in confil. 148. num. 7. 434
- 3 Clausula non se astringens in articulis apposta, quid operetur, in confil.
109. num. 9. 315
- 3 Clausula admittit si & in quantum de iure quid operetur, in confil. 74.
nu. 14. 241
- 3 Clausula saluis exceptis in admissione aliqua facta per iudicem quid im
porret, & quomodo intelligatur, in confil. xci. nu. 17. 286
- 2 Clausula ad consilium sapientis ad quæ se extendat, & quæ propter illam
adici possint, in confil. 23. nu. 22. 102
- 1 Clausula ad habendum, tenendum, & possidendum quidque nō de uera
possessione, sed de corporali detentatione intelligit, in conf. 96. nu. 33. 305
- 1 Clausula ad habendum, tenendum, uendendum, & alienandum, iuramento cō
currente, renunciationem iurum operatur, in confil. 93. nu. 34. 393
- 2 Et inter diuidentes, inter quos erat fideicommissum, quid operetur, in
confil. 85. num. 4. 373
- 2 Clausula ad habendum, & tenendum, & de euictione simpliciter in instru
mento diuisionis apposta tanquam accessoria ad principaliter cōuen
ta debent regulari, & intelligi, secundum quod principaliter cōuen
tum fuit, in confil. 41. num. 17. 176
- 2 Et per illas bona non censentur adeo translata, quin cum suo onere fidei
commissi remaneant, ibid. nu. 18. 176
- 2 Clausula ad habendum &c. in instrumento diuisionis quid operetur, in
confil. 130. nu. 15. 25. & 32. pag. 589. cum sequen. 641
- 1 Clausula ad habendum &c. operatur renunciationem cuiuscunque iuris
re, & spe competens, Et tanto magis si iuramentum etiam fuit apposi
tum, in confil. 172. nu. 7. 641
- 3 Et operatur, ut res censetur data irrevocabiliter, in conf. 63. nu. 11. 222
- 3 Clausula cum omnibus, & singulis accessibus, & egressibus &c. in uendi
tione rei apposta solum ad fauorē emptoris interpretatur, & quid ope
retur, in confil. 133. nu. 17. 375
- 1 Clausula rato manente pacto in appositione pænæ quid operetur, in confil.
100. nu. 14. pag. 755. & in confil. 137. nu. 18. 524
- 2 Clausula promittens ratum habiturum, quicquid per procuratorem ge
stum fuerit intelligitur quoad expressa specialiter in mandato, in confil.
159. num. 42. 694
- 1 Clausula illa, & alibi ubique locorum apposta in promissione de solu
endo specialiter Bononiæ, Regij, & alibi ubique locorum, quomodo, &
de quibus locis intelligatur, in confil. 138. nu. 4. & 10. usque ad nu. 12. 525
- De clausula codicillari, uide in uerb. codicillaris.
- 1 CLEMENTINA prima de probatio. locum habet non solum in uerbis
narratiuis Papæ, sed etiam Imperatoris, & cuiuslibet non recognoscē
tis superiori, in confil. 65. nu. 9. 233
- 1 Clemens. fin. de penis declaratur, in confil. 21. nu. 23. 86
- 2 CLERICI, seu clericorum simpliciter appellatione an, & quando canoni
ci etiam cathedralis ecclesiæ contineantur, & quando non, in confil. 3.
num. 29. & 38. pag. 12. cum sequen. pag. ead.
- 1 Clero pactum factum quomodo canonicis, & clericis particularibus non
prodesse, nec obesse dicatur, in confil. 3. nu. 38. pag. ead.
- 1 Clero promissio facta ab episcopo, q. canonicos quoque comprehendat,
demonstratur, ibidem nu. 29. & 34. pag. ead.
- 1 CLERICI inferiores beneficiati quando, & quomodo ad fabricam ec
clesiæ cathedralis contribuere teneantur, in confil. 3. num. 20. & 22. 26.
& 42. pag. ead.
- 1 Et an super certa parte reddituum ad illos spectantium episcopus sol
us sine capitulo possit pro fabrica ecclesiæ maioris statuere, ibidem
num. 24. & 44. 14
- 1 Inter clericos seruandū est ius canonicū, in confil. 3. nu. 41. 14
- 1 Clerico in minoribus constituto annorū septem, & maiori in infante de iu
re communi dari, & concedi potest beneficium simplex, & sine cura nō
habens administrationem, in confil. 5. nu. 12. & 24. 25
- 1 Nisi ex statuto, uel privilegio, uel consuetudine ordinem sacrum annexū
haberet, ibid. nu. 21. 25
- 1 Clerico etiam in minoribus ordinibus constituto potest ex dispensatione,
& gratia dari beneficium sacerdotale, ibid. nu. 25. pag. ead.
- 1 Cum clerico in minoribus ordinibus constituto, & minore quatuordecim
anno episcopus ex causa saltem pro una uice etiam sine cōsensu pa
tronorum, & multo magis cum eorum cōsensu potest dispensare, ut
possit admitti ad beneficium habens ordinem sacrum, seu sacerdotalem
annexum, in confil. 5. nu. 21. 53. & 57. usque ad nu. 64. pag. 28. cum seq. pag. ead.
- 1 Et quæ sit iusta causa ita dispensandi, ibid. nu. 42. pag. ead.
- 1 Clericus potest in feudo succedere, & feudum, quod ante clericatum ha
bebat, domino aperitur, in confil. 16. nu. 14. 51
- 1 Quid, si feudum sit tale, cui possit per alium inferui, ibidem nu. 15. 51
- 1 Quid, si ex gratia papæ illud sibi retinere cōcessum esset, ibid. nu. 16. 51
- 1 Clerico administrationem ecclesiasticam habenti relictum cui, & cuius
contemplatione relictum dicatur, in confil. 26. nu. 20. 87
- 1 Clericorū bona dicuntur bona pauperum, & pro redemptione, & alimo
nia pauperum possunt alienari, in confil. 31. nu. 9. 100
- 1 Clerici ad onus extraordinarium unā cum laicis soluendum inconsulto
Papæ se impune obligare nequeunt, ibidem num. 14. 101
- 1 Clerici ad onus extraordinarium regulariter nō tenentur, ibid. nu. 15. ead. 101
- 1 Nec ad onus impositū personis pro rebus, ibidem num. 14. 101
- 1 Et consuetudo contraria illi non nocet, ibidem num. 17. 101
- 1 Clerici ad custodiam ciuitatis quando unā cum laicis teneantur, ibid.
num. 25. 101
- 1 Clericus quæ onera dicant à sacris canonibus phibita imposita, ibid.
num. 25. 101
- 1 Clericus possidens castra, aut alia bona temporalia in territorio imperio
ris, seu alterius principis, illa in dubio iure proprio, & alibi, & aliis
autem iure feudi tenere presumunt, nisi expresse, & plenè immunitas
& ius feudi probetur, in confil. 2. nu. 8. 101
- 1 Neque in hoc casu unus testis cum iuramento, nec alia presumptio
batio sufficeret, ibid. num. 9. 101
- 1 Contra clericū dominus feudi secularis nō potest de crimine directè
directè, & in cōsequentiā ciuili ter ad feudi amissionē processum
gnolescere, sed superior ecclesiasticus cognoscit, in confil. 82. nu. 1. 101
- 1 Et lata sententia p. ecclesiasticā, ad quæ tunc sit appellāda, ibid. nu. 2. 101
- 2 Clericus beneficiatus, & habens bona patrimonij, & ex indolentia
unde uiuere, & expensas necessarias facere cōstat, in confil. 7. nu. 1. 101
- 2 Clericus uerolium aliquid officium habens quando ex illo, & ex
nec ecclesiæ acquisiuisse dicatur, in confil. 7. nu. 7. 101
- 2 Clericus de bonis acquisitis ex fructibus, & intuitu ecclesiæ relictis
reliquit: Quod fallit multipliciter, ibid. nu. 9. 101
- 2 Clericus de distributionibus quotidianis, & de acquisitis ex illis
potest ibid. num. 11. 101
- 1 Idem de acquisitis ex officiis, & salariis temporalibus, ibid. nu. 12. 101
- 2 Clericus quando sibi, & non ecclesiæ acquirat adeo, ut de acquisitione
re testari ualeat, ibid. nu. 8. 101
- 2 Clericus ea sibi, & hereditibus acquirat, & non ecclesiæ, quæ tamen
re personalis habet, ibid. nu. 11. 101
- 2 Clerici beneficiati sunt redditus beneficiorum, in confil. 51. nu. 2. 101
- 2 Clericus quando faciat fideicommissum sub cōditione, si sine laico
necesse, in confil. 73. nu. 10. 101
- 2 Clerico in sacris constituto grauato, si sine liberis simpliciter
beris ex suo corpore, uel sine liberis legitimis, & naturalibus, &
quomodo locus sit fideicommissio, ibidem num. 11. 101
- 2 Clericus si factus sit ille, cui factum fuit fideicommissum sub cōditione,
si sine filiis decesserit, & usque ad uitam suam in clericali statu
deicommissum est effectum caducum, & pro non scripto, ibid. nu. 12. 101
- 2 Clericus si grauatus sit per fideicommissum sub cōditione, si sine
ne filiis masculis, uel ex suo corpore &c. fideicommissum est nullum
ibid. num. 31. 101
- 2 Clerici permittitur habere filios legitimis, ibid. nu. 31. 101
- 2 Et in fideicommissio illis facta sub cōditione, si sine filiis masculis
legitimis, & naturalibus decesserint, cōditio deficit omnino, ibid.
num. 33. 101
- 2 Per clericum non cōsueturatur familia, & agnatio, in confil. 1. nu. 1. 101
- 2 Clericus ut cum filiis dicatur decedere ex eo, quod non ecclesiæ
requiritur, in confil. 111. num. 10. 101
- 2 Clericorum in sacris constitutorum filij dicuntur incestuosi, & alibi
in confil. 163. nu. 17. 101
- 2 Ac etiam sacri legi, ibid. num. 18. 101
- 2 Clerici est à iure prohibiti habere concubinā, in confil. 163. nu. 19. 101
- 2 Ex clerico in sacris constituto natus continetur appellatio, ibid. nu. 20. 101
- 2 Clericus potest ab habente potestatem legitimandi materis, pateris
incestuosos, manifestos, bastardos, & ex quoque illicito con
ceptos, in confil. 168. num. 1. 101
- 2 Enaturalium quoque appellatio contineri potest, ibid. nu. 2. 101
- 2 Et legitimatio facta de illo ualeat, si expressa sit qualitas spontanea
nere, absque mentione natiuitatis ex clerico in sacris constituto
168. num. 3. 101
- Reliqua de legitimatione clericorū uideas in uerb. legitime, & legit
legitimatio.
- 1 In clericis iurisdicchio saltem uoluntaria potest à Papa principi
ri seculari tribui, in confil. 169. nu. 2. 101
- 2 Clericus an, & quomodo possit à Papa suo beneficio priuari, in confil.
num. 63. 101
- 1 Inter clericos, seu canonicos quando res ecclesiæ possint ab eis alienari
rate in alienatione rerum ecclesiæ requisita diuini, & aliorum, de
do solemnitas debeat intervenire, in confil. 124. nu. 14. 101
- 3 Clericorum subscriptio in alienatione rei ecclesiæ requisita, ibid. nu. 15. 101
- 3 Clericus, & per consuetudinem contrariam remitti potest, ibid. nu. 16. 101
- 1 Clericus simpliciter beneficium facere fructus suos de quibus
bus intelligatur, in confil. 138. nu. 9. 101
- 1 Clericorum appellatio quando comprehendatur clericus in ali
te constituti, & quando non, in confil. 153. num. 61. 101
- 1 Clerici tenentur ad onus impositum rebus, sed non ad illud, quod
sonis pro rebus impositum, in confil. 146. nu. 18. 101
- 1 Clerici est prohibita negotiatio in mercibus, in confil. 168. nu. 4. 101
- 1 De clerico quoad bona primonialia iudicat ut de laico, in confil. 172. nu. 1. 101
- 1 Clericus coram quibus petere debeat reductionē laudi ad arbitrium
ni iuri, ibid. nu. 8. 101
- 3 Clerici iam promoti quando ipsis inuicti possint per superiores
rior, & asperior indici, & irrogari, in confil. 7. nu. 15. 101
- 3 Clericus à quo iudice in tutorem pupillo seculari dari possit, ibid. nu. 16. 101
- 3 Clericus propter crimen usurarum grauius punitur, & cetera, ibid. nu. 23. 101
- 3 Clericus propter crimen usurarum grauius punitur, & cetera, ibid. nu. 23. 101
- 3 Clericus nouum pactum, seu contractū inueniens in finalem uoluntatem
101

- num. 16. pag. 267
num. 17. pag. 267
num. 18. pag. 267
num. 19. pag. 267
num. 20. pag. 267
num. 21. pag. 267
num. 22. pag. 267
num. 23. pag. 267
num. 24. pag. 267
num. 25. pag. 267
num. 26. pag. 267
num. 27. pag. 267
num. 28. pag. 267
num. 29. pag. 267
num. 30. pag. 267
num. 31. pag. 267
num. 32. pag. 267
num. 33. pag. 267
num. 34. pag. 267
num. 35. pag. 267
num. 36. pag. 267
num. 37. pag. 267
num. 38. pag. 267
num. 39. pag. 267
num. 40. pag. 267
num. 41. pag. 267
num. 42. pag. 267
num. 43. pag. 267
num. 44. pag. 267
num. 45. pag. 267
num. 46. pag. 267
num. 47. pag. 267
num. 48. pag. 267
num. 49. pag. 267
num. 50. pag. 267
num. 51. pag. 267
num. 52. pag. 267
num. 53. pag. 267
num. 54. pag. 267
num. 55. pag. 267
num. 56. pag. 267
num. 57. pag. 267
num. 58. pag. 267
num. 59. pag. 267
num. 60. pag. 267
num. 61. pag. 267
num. 62. pag. 267
num. 63. pag. 267
num. 64. pag. 267
num. 65. pag. 267
num. 66. pag. 267
num. 67. pag. 267
num. 68. pag. 267
num. 69. pag. 267
num. 70. pag. 267
num. 71. pag. 267
num. 72. pag. 267
num. 73. pag. 267
num. 74. pag. 267
num. 75. pag. 267
num. 76. pag. 267
num. 77. pag. 267
num. 78. pag. 267
num. 79. pag. 267
num. 80. pag. 267
num. 81. pag. 267
num. 82. pag. 267
num. 83. pag. 267
num. 84. pag. 267
num. 85. pag. 267
num. 86. pag. 267
num. 87. pag. 267
num. 88. pag. 267
num. 89. pag. 267
num. 90. pag. 267
num. 91. pag. 267
num. 92. pag. 267
num. 93. pag. 267
num. 94. pag. 267
num. 95. pag. 267
num. 96. pag. 267
num. 97. pag. 267
num. 98. pag. 267
num. 99. pag. 267
num. 100. pag. 267
1. Et quod solum legitimam, & non trebellianicam detrahat, in consil. 17. num. 31. pag. 69. & in consil. 12. num. 8. 54
2. Secus si sub conditione grauatus esset, in dicto consil. 12. num. 8. pag. ead. 54
3. Per codicillarem clausulam filius restituere grauatus quid detrahat, in consil. 2. num. 20. 20
4. In codicillari clausula conditio illa, si non ualeat, non habet uim conditionis, in consil. x. num. 11. 46
5. Codicillaris clausula nihil operatur in testamento à fratre, uel sorore que rela inofficiosi impugnato propter turpem personam in eo constitutam, in consil. 20. num. 36. 82
6. Co G I quis potest à iudice, ut scribat, ad effectum comparationis facienda, in consil. 86. num. 11. 271
7. Co G N A T I O à matre provenit, agnatio autem à patre, in consil. 148. num. 20. 611
8. Cognationis qualitas est de iure naturali, & à statuto tolli non potest, ibi dem num. 39. 653
9. Cognatio non tollitur per capitis diminutionem, ibi dem num. 40. pag. ead. 653
10. Cognationis, & agnationis ratio in succedendo quando attendatur, & operetur, in consil. 144. num. 14. & 20. pag. 636. cum sequen. 474
11. Cognationis ius per feminas conservatur, in consil. 110. num. 40. 474
12. Cognationis, & agnationis differentia quoad ius succedendi sublata est, & sola graduum prerogativa attenditur, in consil. 95. num. 3. & 1. pag. 411. cum sequen. 474
13. Et quoad quid hoc procedat, ibi dem num. 19. 414
14. Cognationis caput in feudo est impertinens, & non attenditur, in consil. 96. num. 9. 417
15. Cognationis ordo non attenditur, ubicunque aut testator, aut statutus differentiam inter agnatos, & cognatos facit, illos his preferendo, in consil. 96. num. 8. & 14. 417
16. Co G N A T I O per feminam coniuncti non comprehenduntur appellatione consanguineorum in statutis, in consil. 95. num. 21. 414
17. Quid in testamento, ibi dem num. 22. 414
18. Cognati solum, & non agnati sunt spurij, in consil. 54. num. 16. 213
19. Cognati non comprehenduntur appellatione illorum de domo, in consil. 96. num. 7. 417
20. Cognati sunt exclusi, ubicunque testator praeulit masculos filios proprios, alijsq; feminis ab eo per masculum descendentes, ibi dem num. 6. 417
21. Idem si ex dispositione statuti, ibi dem num. 8. & 14. 417
22. Cognati non admittuntur ad feudum paternum, sed soli agnati, ibi dem num. 9. 417
23. Cognati minus dilecti censentur, quam agnati, in consil. 114. num. 10. 425
24. Co G N O S C E R E Cognouerit ne quis aliquem, uel non, dependet ab illius animo, & propterea est illius iuramento standum, nec per torturam à teste debet extorqueri, in consil. 179. num. 2. 515
25. Co G N I T I O delinquentis non inferitur ex eo, quod uiderit delinquentem, & quibus uelibus esset indutus, & quibus armis armatus, & cuius statuta, ibi dem num. 1. 515
26. Cognitio summaria respicit modum procedendi, non autem probandi, in consil. 82. num. 6. 349
27. Nec plenam probationem excludit, immo includit, ibi dem num. 7. 349
28. Cognitio causae haberi non potest, nisi parte praesente, uel legitime citata, in consil. 46. num. 50. 427
29. Reliqua de cognitione causae, uide in uerb. causa. 427
30. Sine cognitione causae, & citatione quando procedi possit, uide in uerb. citatio. 427
31. Co H A E R E S per ius accrescendi admittitur contra, uel saltem praeferentem testatoris, in consil. 14. num. 23. 214
32. Et ad partem uacantem non admittitur, ubicunque locus est substitutionis, ibi dem num. 21. pag. ead. 214
33. Ex iure accrescendi admittitur, si coditio, uel casus substitutionis uulgaris facte pluribus per uerba pluralis numeri indefinita, seu simpliciter prolata non euenierit, secundum quod facta sunt, in consil. 62. num. 3. 243
34. Cohæres portio propria, & immediatè nō dicitur id, quod ipse ex pupillari substitutione capiat, in consil. 79. num. 30. 329
35. Cohæres in testamento comprehenditur, & iure proprio, ac ex eadem causa agenti non nocet sententia, siue res iudicata contra alium hæredem lata, in consil. 102. num. 41. 440
36. Et quomodo hoc uerum sit, declaratur, ibi dem. 440
37. Reliqua de hoc uideas in uerb. sententia. 440
38. Co I T V S uetus, & incestuosus quis sit, in consil. 145. num. 63. 766
39. Coitus adulterinus dicitur de iure uetus, punibilis, & incestuosus, ibi dem num. 64. pag. ead. 766
40. Ex coitu illicito natus non dicitur honeste natus, in consil. 23. num. 3. 100
41. Et dicitur infamis, & inhonestus, ibi dem num. 5. 100
42. Item turpis, & turpiter, ac inhoneste natus, etiam si fuisset legitimatus, ibi dem num. 7. pag. ead. 100
43. Ex coitu reprobo filios procreans quomodo possit de bonis suis disponere, in consil. 163. num. 21. 706
44. Ex coitu adulterino, & accusabili natus non succedit matri etiam non illustri, ibi dem num. 2. 16. & 23. 706
45. Reliqua plenius uideas in uerb. natus. 706
46. Coitus turis luxuriosus magis contristat animam uxoris defunctæ, quam coitus nuptialis, in consil. 47. num. 7. 119
47. Co L L A T E R A L S in pari gradu simul in capita, & non in stirpes admittuntur ad successionem illius, quis sit ultra quartum gradum, in consil. 70. num. 52. 188
48. Inter collaterales hoc est regulare in successione intestata, quod proximiores in gradu praferantur remotioribus, præterquam in casu, in quo filius fratris cum fratre defuncti concurreret ad successionem patris, in consil. 152. num. 7. 666
49. Co L L A T I O N E M beneficij ab episcopo facta absentem non potest episcopus. 666

- pus renouare, nec se illius penitere, in consil. 4. nu. 44. 21
- 1 Collationis, & datæ beneficij prioritas si non constet, quis sit preferendus, in consil. 12. nu. 9. 44
- 1 Collationem, & prouisionem beneficij iam factam quādo presentatio patrum confirmare dicatur, & quando non, in consil. 12. nu. 10. 45
- 1 Collationis beneficij gratia per expeditionem literarum sub plumbo perfecta censetur, in consil. xv. nu. 11. 50
- 1 Reliqua uideas in uerb. beneficium.
- 1 COLLATIO in quibus rebus, & bonis locum habeat, & in quibus non, in consil. 53. nu. 20. 195
- 1 Et inter quos, & in quibus, in consil. 54. nu. 13. & 16. 198
- 1 Ea non habet locum in querendis post mortem illius, de cuius successione agitur, in consil. 54. nu. 11. 21. & 22. 198
- 1 Nec inter liberos, quando succedunt, ut extranei ex capite, unde agnati, uel unde cognati, in consil. 54. nu. 17. pag. ead.
- 1 Collatio an inter collaterales, & in successione collateralium locum habeat, quando ipsi ad successionem æqualiter sunt ex testamento uocati, in consil. 54. nu. 19. 199
- 1 Collationi an, & quando sit locus, & quando non in iis, quæ conceduntur, seu debentur sub conditionibus, in consil. 54. nu. 27. 199
- 1 Collatio solum fit de eo, quod quis habuit principaliter ab illo, uel contemplatione illius, de cuius successione, & hereditate agitur, in consil. 54. num. 20. pag. ead.
- De collatione dotis, uide in uerb. dos.
- 1 COLLECTA quoad onus dicatur, in consil. 146. nu. 17. pag. 552. & in consil. 150. nu. 12. uol. 3. 437
- 1 Collecta est onus mixtum, in consil. 151. num. 2. 443
- 1 Et quando merè reale dicatur, ibid. nu. 6. & 9. 444
- 1 Et quando dicatur esse manus merè patrimoniale, & quando mixtum, & quando cum suo onere transeat, ad quemque bona transeunt, in consil. 150. nu. 31. & 44. pag. 439. cum seq. 444
- 1 Collecta regulariter munus extraordinarium esse dicitur, & an transeat ad eum, ad quem bona transeunt, ibid. nu. 9. 35. 44. & 46. pag. 437. cum seq. 444
- 1 Collectam esse munus ordinarium, & reale statuto fieri potest, in consil. 150. nu. 42. 441
- 1 Et quando simpliciter onus patrimoniale, & reale dici possit, uel saltem de ea, ut de munere, & onere merè reali, & patrimoniali iudicetur, ibid. num. 13. 437
- 1 Collectæ, quæ ordinariæ, si perpetuè principi, seu reipublicæ pro rebus soluuntur, publice pensionationes dicuntur, ibid. nu. 21. 439
- 1 Collecta quibus, & quomodo imponatur, in consil. 173. nu. 9. pag. 644. & in consil. 150. nu. 12. uol. 3. 137
- 1 Collectæ ordinariæ, & perpetuæ regulariter per as, & libram imponuntur, in consil. 150. nu. 8. & 9. 437
- 1 Collectæ de iure imponendæ quomodo debeant imponi, in consil. 150. num. 51. 442
- 1 Collectæ distributio, & diuisio inæqualiter fieri non debet, & inæqualiter facta auctoritate principis est seruanda, ibidem nu. 49. 441
- 1 Collecta, & onus descendens ab alio onere, in cuius locum subrogatur, debet secundum naturam illius oneris regulari, ibid. nu. 50. 442
- 1 In collectis, & oneribus potestas data à principe cōparticendi, & diuidendi aqua laxe, uel, ut uidebitur magis expediens, ut celerior sit exactio, quomodo intelligatur, & an plus unus, quàm alius grauari possit, ibidem nu. 47. & 53. 441
- 1 Ad collectam, & onus quando non personæ, sed bona ipsa principaliter sint obligata adeo, quod solum possessores illorum soluere teneantur, ibid. nu. 14. 438
- 1 Collectæ quando etiam forensibus, & non subditis aliquid in ciuitate, uel comitatu possidentibus imponi possint, ibid. num. 18. ead.
- 1 Collectæ, quæ principaliter pro rebus imponuntur, debet ab usufructuario, & non à proprietario solui, ibidem nu. 15. ead.
- 1 Et soluuntur per fructuantem, & cum, qui fructus percipit, ibid. nu. 17. 439
- 1 Collectas, tributa, & similia soluere spectat ad possessorem, qui omnes fructus rei habet, in consil. 146. nu. 7. 551
- 1 In collectis rusticis quando magis grauantur, quàm ciues, in consil. 150. num. 27. 439
- 1 Ad collectas præteritas, & iam impositas non tenentur contribuere ciues noui, & qui de nouo ad habitandum uenerunt, & quādo ad illas etiam teneantur, ibid. nu. 28. 438
- 1 Collectas soluere spectat ad subditos, ibid. nu. 15. 438
- 1 Collectas soluere bannitus tenetur, itante statuto, quod quilibet subditus collectas soluat, ibid. nu. 14. 438
- 1 A collectæ onere pauperes excusantur non solum à principio impositionis, sed etiam postea, ibid. nu. 22. 440
- Ad collectam soluendam an conductor, & emphyteota teneantur, uide in uerb. conductor, & in uerb. emphyteota.
- 1 COLLECTIVA nomina apta sui natura plures personas, pluresq; gradus comprehendere sunt nomina hæredes, & successores, in consil. 93. num. 1. 383
- 1 Idem est de nomine descendentes, in consil. 67. nu. 11. pag. 280. & in consil. 102. nu. 24. 437
- 1 Idem est de eis nominibus stirps, & progenies, in consil. 6. nu. 10. 35
- 1 Idem de nomine consanguineorum, in consil. 83. nu. 5. 354
- 1 Collectiua nomina plures personas, gradusque comprehendenda dicuntur uniuersalia, & uniuersalibus æquipollere, in consil. 67. nu. 15. 280
- 1 Collectiuum nomen dicitur esse nomen omnia, ibidem.
- 1 Collectiuum nomen plurium personarum, & graduum non comprehendit personas nomine proprio expressas, in consil. 6. num. 11. 35
- 1 Collectiuo nomine uocati in succedendo ordinem, & prærogatiuum graduum inter se seruant, in consil. 93. nu. 1. 383

- 1 Collectiui nominis natura est, ut sub illo uocati succedant uel ad eandem, uel ad aliam partem, ibid. nu. 35. 35
- 1 Inter uocatos collectiuo nomine filius fratris locum patris sui adhibetur, ibid. nu. 2. 35
- 1 Et quando subintrare dicatur, & quando non, ibid. nu. 2. & 3. pag. 35. cum sequen. 35
- 1 Collectiuo nomine, an uerò proprio uocati sint substitui, differ. & de quos substitutio in utroque casu extendatur, in consil. 6. nu. 9. & 11. 35
- 1 Collectiuo nomine, ut est nomen descendentes, & similia, uocantur communij re, & uerbis, in consil. 67. nu. 2. 280
- 1 Collectiuo nomine pluribus uocatis substitutio facta censetur, uel episcopice facta, ut, nisi iis omnibus defunctis substitutus illius admodum queat, ibid. nu. 10. 35
- Et post mortem omnium, ac ultimo morienti facta censetur, ibid. nu. 10. Reliqua de hoc uideas in uerb. substitutio.
- 1 Collectiuo nomine fit factum fit fideicommissum, in eo non temporarij facti, nec mortis testatoris attenditur, sed tempus, quo decessit, & uenit, in consil. 67. nu. 20. 280
- Reliqua uideas in uerb. fideicommissum.
- 1 Per collectiua nomina fit dispositio, quæ personæ comprehenditur, & quæ admitti debeat, eueniens casu dispositionis, in consil. 117. nu. 17. 437
- 1 Collectiuum nomen aptum comprehendere plures personas, & dispositum inter personas, inter quas cadit affectio, ordinem successionis denotat, in consil. 97. nu. 11. 437
- 1 Collectiuo nomine uocati quomodo, quando, & quo ordine adhibentur, in consil. 102. nu. 25. 437
- 1 Collectiuo nomine comprehensi censentur minus dilecti, quam uniuersali nomine proprio, in consil. 95. nu. 20. 437
- 1 Exuocatis nomine collectiuo si unus sit per sententiam, aut aliter factus, sequens in grada admittitur, in consil. 102. num. 26. 437
- 1 Inter collectiuo nomine uocatos quis proximior admittatur, & an grauati, in consil. 83. nu. 12. 354
- 1 Collectiuo nomine familia, uel posterorū uocatis pluribus admodum, proximitas respectu cuius sit attendenda, & de qua alius de eius posteris sit intelligendum, in consil. 176. nu. 67. 437
- 1 Collectiuo nomine comprehensi non possunt uenire, nisi ex omnibus pro proprio nomine nominatis, in consil. 118. nu. 3. 437
- 1 Et quando hoc procedat, ibid. nu. 11. 437
- 1 Collectiua, seu uniuersalia uerba restringuntur ratione adhibiti referuntur, in consil. 10. nu. 15. 437
- 1 COLLEGIVM, & uniuersitas caret omnia, in consil. 8. nu. 19. 35
- 1 Collegium non potest infamia notari, ibid. nu. 36. 35
- 1 Collegio, & uniuersitati non cōuenit pena infamiae, in consil. 8. nu. 19. 35
- 1 Collegium non corporali, sed pecuniarij puniti potest, ibid. 35
- 1 Collegium religionis causa erectum censetur de iure licitum, & legitimum, in consil. 21. nu. 17. 437
- 1 Collegium in locum alterius subrogatum, uel in quod fuit aliud, tum, iura, & bona omnia illius primi acquiris, in consil. 10. nu. 15. pag. 444. cum seq. 437
- 1 Collegium, aliquibus de eo se ad aliud transferentibus, idem tenentur, & ius oē in iis, qui semper remanent, cōseruantur, ibid. nu. 17. 437
- 1 Collegio illicito recte non relinquitur, & quod sit collegium illicitum, in consil. 21. nu. 5. 437
- 1 Collegio illicito relictum factum, aut pie causæ inutiliter quibus rebus ab inlicito debeat, & quando in alium usum finem commutari debeat, & ad quem hæc commutatio spectet, ibid. nu. 17. 437
- 1 Collegio dissoluti, bona, & iura illius inter eos, qui sunt de collegio diuidenda, in consil. 103. nu. 5. 437
- 1 Collegij unus statuta non possunt ligare homines alterius collegij non subditos, in consil. 7. nu. 35. 437
- 1 Collegiorum artificum statuta inter ipsos seruanda sunt non solum suo massario, & iudice, sed etiam in aliis curijs, in consil. 118. nu. 3. 437
- 1 Collegia artificum ciuitatis approbata, & recepta possunt uenire in confirmatione, & licentia alicuius superioris statuta in confirmatione artificum suum facere, dummodo non tangeant periculum, & iurisdictionem superioris, in consil. 158. nu. 1. 437
- 1 Et quando huiusmodi statuta requirant confirmationem superioris, in consil. 2. 437
- Reliqua de his uideas in uerb. statutum.
- 1 Collegium doctorum, cui per principem causa fuit delegata, si habet get audientiam causæ duobus, uel tribus ex collegio, & in primis coram his subdelegatis generaliter collegium fuerit allegatum, & cum hæc suspensionis allegatio extenditur solum ad subdelegatos, & semotis collegium potest procedere, in consil. 16. nu. 7. 437
- 1 Et huiusmodi causa reculationis, siue suspensionis ad quem sit delegata, ibid. nu. 8. 437
- 1 Collegium posse allegari suspectū propter caput collegij quando, & quomodo procedat, ibid. nu. 22. 437
- 1 Collegium totum propter tres, aut quatuor suspectos non potest suspensum, si in aliis non suspectis collegium residere possit, ibid. num. 26. 437
- 1 Collegium doctorum, cui per principem causa fuit delegata, si habet get audientiam causæ duobus, uel tribus ex collegio, qui sapienter sententia pronunciantur, si ab hac pronunciatione fuerit appellatum, & ad quæ huiusmodi appellationis causa fit deuoluta, in consil. 21. nu. 1. 437
- 1 COLONIA perpetua ius an, quando, & quomodo quis coloniam perferat, seu pensionem per longissimum tempus pro re condita perferat, & adeo, quod donec soluat, a re conducta non possit amoveri, in consil. 113. nu. 1. usque ad nu. 8. pag. 460. cum sequen. 437

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Et quando, ibid. nu. 9.
De commissione a iudice facta notario de aliquo officio an credatur
putare notarij, in conf. cxxij. nu. 3. & 13.
Et quid de executione commissionis, ibid. nu. 12.
De commissione examinis fidei facta non creditur notario, nec si super ea
testis esse potest, in conf. 179. nu. 10.
Reliqua plenius videas in verb. delegatio.
De commissione citationis, vide in verb. citatio.
Commissionem, & mandatum non potest probare is, cui illa, seu illud fa-
cta, vel factum fuit, in conf. 179. nu. 9.
Committitur in quo loco debeat causa inter nobiles, quando alter ex eis
propter loca non tura, vel alia iusta impedimenta coram primis iudici-
bus comparere denegaret, in conf. xvij. nu. 86. & 89.
Committi causa an etiam laicis possint per delegatum Papae, legatum,
& delegatum, an verò solum constitutis in dignitate ecclesiastica, in
conf. cix. nu. 13.
Commisla si sit causa appellationis interpositae super incidenti, & nulli-
tatis una cum toto negotio principali prius super incidenti, quam su-
per negotio principali est procedendum, & si secus fiat, recte, & legiti-
me à processu facto appellatur, in conf. ij. nu. 15.
Commisla si sit causa per superiorem iudici ordinario, quando si dicatur
delegatus, & causa sit commisla illi tanquam delegato, & quando po-
tius ordinarij iurisdictioni sit excitata, & tanquam ordinarius cognoscat,
& procedat, in conf. cix. nu. 2. 7. 9. & 11.
Reliqua de his videas etiam in verb. iudex ordinarius, & in verb. delegare.
Commisla, & potest ratione vechigalis fraudari an comprehendatur
in transacione exercitij iurisdictionis facta in aliquem ad certum re-
pus cum pacto, quod omne lucrum, & commodum, quod hinc inde eue-
niet, sit in solidum, & pleno iure illius, in quem fuit translatum, in
conf. xx. nu. 13.
Commisla ob fraudatorem vechigal ipso iure, & absque alia cognitione, &
petitione applicatur fisco, seu habentis vechigalis exigendi, nec sen-
tentia diffinitiva, & condemnatoria requiritur, quamvis in reali ex-
equitione sententia declaratoria requiratur, in conf. xx. nu. 18.
In commissum non incidit, qui in itinere exiens penitentia ductus re-
versus fuit, in conf. cxxij. nu. 12.
Commenda, & lucra quae translata intelligantur, translato in aliquem
exercitio iurisdictionis ad certum tempus cum pacto, quod omne lu-
crum, & commodum, quod durante dicto tempore hinc inde eueniet,
sit in solidum, & pleno iure illius, in quem fuit translatum, in conf.
xx. nu. 13.
Reliqua de hoc videas in verb. iurisdictionis.
Commodo, & favori suo, vel pacto in eius favorem facto quis renunciare
potest, in conf. ij. nu. 6.
Commendatarius solum detinet, non autem possidet, & ei datur re-
medium reintegrandae, in conf. xij. nu. 20.
Communi carum non debet fratribus illud, quod filius habitans simul
cum patre, & illius permixto dote uxoris suae retinens ex fructibus eius
acquirat, in conf. ij. nu. 17.
Nec id, quod a filio est acquisitum labore, & industria, in conf. cxi. nu. 2. 3.
Quid de acquisitis a filio, viuentis patre, ex pecunia patris, & mediante in-
dustria filij, ibid. nu. 24.
Communi o solet discordias excitare, in conf. xij. nu. 24.
In communione, & societate nemo inuitus detinetur, nec persolvere cogi-
tur, in conf. xij. nu. 2. 5. pag. ead. & in conf. cxi. nu. 3.
Communio, seu societas bonorum inter aliquos variis modis inuitur, &
quomodo valeat, & quomodo non, ibidem nu. 1.
Communio, seu societas bonorum inter aliquos ex contractu inuita, ut bo-
na perpetuo sint communia, & indiuisa, non valet, sed ex dispositio-
ne testatoris id heret, ibid. nu. 4.
Communione causa quis praeueniendo potest de toto iure, seu de tota re
libere disponere etiam cum praedictio iuris alterius, in conf. lxxvj.
nume. 59.
Communi res inter plures pro diuiso, vel indiuiso comprehendi-
tur appellatione partis rei, & magis proprie, si est communis pro indi-
uiso, in conf. cxxvj. nu. 13.
Commune quod est, non potest proprie, & simpliciter loquendo dici pro-
rium, in conf. cxi. nu. 17.
Communia, & publica quae sunt, in conf. cxi. nu. 6.
Commune, & publicum non conuertuntur, sed inter se specie differunt,
ibidem nume. 5.
Communia quoad usum, & quoad proprietatem priuata quae sunt, ibid.
Communis res si sit inter principem, & alium, speciale est in principe, quod
is cum mala fide, & scienter possit illam in totum irreuocabiliter alie-
nare, nec solum ad illam agere valeat, sed in re, quam sciebat totam
ad alium spectare, in conf. 83. nu. 2.
In re communi non licet quicquam facere, inuito, & infcio socio, & me-
lior est conditio prohibentis, quando alius velle rei ad usum natu-
raliter non destinatum, in conf. xvij. nu. 16.
In re communi melior est conditio prohibentis, & vnus de ea nihil potest
facere, inuito alio, in conf. 144. nume. 74. pag. 415. & in conf. 131.
nume. 7. & 11.
In re communi nihil altero inuito fieri, seu edificari potest, & in pari cau-
sa potior est causa prohibentis in conf. cxxij. nu. 7. pag. ead. & quando
ibid. nu. 11. pag. ead. & in conf. 132. nu. 8. 10. & 12. pag. 370. & in conf.
vj. nu. 19. volu. 1.
In re communi socius quando possit inuito socio facere id, quod sibi pro-
dest, etiam si vicino noceat, & quando secus, in conf. 131. n. 10. & 11. 367.
Re communi quomodo vnus ex sociis vti possit, & quomodo non, in con-
f. cxxij. nu. 75.
Communia

Et quando, ibid. nu. 9.
De commissione a iudice facta notario de aliquo officio an credatur
putare notarij, in conf. cxxij. nu. 3. & 13.
Et quid de executione commissionis, ibid. nu. 12.
De commissione examinis fidei facta non creditur notario, nec si super ea
testis esse potest, in conf. 179. nu. 10.
Reliqua plenius videas in verb. delegatio.
De commissione citationis, vide in verb. citatio.
Commissionem, & mandatum non potest probare is, cui illa, seu illud fa-
cta, vel factum fuit, in conf. 179. nu. 9.
Committitur in quo loco debeat causa inter nobiles, quando alter ex eis
propter loca non tura, vel alia iusta impedimenta coram primis iudici-
bus comparere denegaret, in conf. xvij. nu. 86. & 89.
Committi causa an etiam laicis possint per delegatum Papae, legatum,
& delegatum, an verò solum constitutis in dignitate ecclesiastica, in
conf. cix. nu. 13.
Commisla si sit causa appellationis interpositae super incidenti, & nulli-
tatis una cum toto negotio principali prius super incidenti, quam su-
per negotio principali est procedendum, & si secus fiat, recte, & legiti-
me à processu facto appellatur, in conf. ij. nu. 15.
Commisla si sit causa per superiorem iudici ordinario, quando si dicatur
delegatus, & causa sit commisla illi tanquam delegato, & quando po-
tius ordinarij iurisdictioni sit excitata, & tanquam ordinarius cognoscat,
& procedat, in conf. cix. nu. 2. 7. 9. & 11.
Reliqua de his videas etiam in verb. iudex ordinarius, & in verb. delegare.
Commisla, & potest ratione vechigalis fraudari an comprehendatur
in transacione exercitij iurisdictionis facta in aliquem ad certum re-
pus cum pacto, quod omne lucrum, & commodum, quod hinc inde eue-
niet, sit in solidum, & pleno iure illius, in quem fuit translatum, in
conf. xx. nu. 13.
Commisla ob fraudatorem vechigal ipso iure, & absque alia cognitione, &
petitione applicatur fisco, seu habentis vechigalis exigendi, nec sen-
tentia diffinitiva, & condemnatoria requiritur, quamvis in reali ex-
equitione sententia declaratoria requiratur, in conf. xx. nu. 18.
In commissum non incidit, qui in itinere exiens penitentia ductus re-
versus fuit, in conf. cxxij. nu. 12.
Commenda, & lucra quae translata intelligantur, translato in aliquem
exercitio iurisdictionis ad certum tempus cum pacto, quod omne lu-
crum, & commodum, quod durante dicto tempore hinc inde eueniet,
sit in solidum, & pleno iure illius, in quem fuit translatum, in conf.
xx. nu. 13.
Reliqua de hoc videas in verb. iurisdictionis.
Commodo, & favori suo, vel pacto in eius favorem facto quis renunciare
potest, in conf. ij. nu. 6.
Commendatarius solum detinet, non autem possidet, & ei datur re-
medium reintegrandae, in conf. xij. nu. 20.
Communi carum non debet fratribus illud, quod filius habitans simul
cum patre, & illius permixto dote uxoris suae retinens ex fructibus eius
acquirat, in conf. ij. nu. 17.
Nec id, quod a filio est acquisitum labore, & industria, in conf. cxi. nu. 2. 3.
Quid de acquisitis a filio, viuentis patre, ex pecunia patris, & mediante in-
dustria filij, ibid. nu. 24.
Communi o solet discordias excitare, in conf. xij. nu. 24.
In communione, & societate nemo inuitus detinetur, nec persolvere cogi-
tur, in conf. xij. nu. 2. 5. pag. ead. & in conf. cxi. nu. 3.
Communio, seu societas bonorum inter aliquos variis modis inuitur, &
quomodo valeat, & quomodo non, ibidem nu. 1.
Communio, seu societas bonorum inter aliquos ex contractu inuita, ut bo-
na perpetuo sint communia, & indiuisa, non valet, sed ex dispositio-
ne testatoris id heret, ibid. nu. 4.
Communione causa quis praeueniendo potest de toto iure, seu de tota re
libere disponere etiam cum praedictio iuris alterius, in conf. lxxvj.
nume. 59.
Communi res inter plures pro diuiso, vel indiuiso comprehendi-
tur appellatione partis rei, & magis proprie, si est communis pro indi-
uiso, in conf. cxxvj. nu. 13.
Commune quod est, non potest proprie, & simpliciter loquendo dici pro-
rium, in conf. cxi. nu. 17.
Communia, & publica quae sunt, in conf. cxi. nu. 6.
Commune, & publicum non conuertuntur, sed inter se specie differunt,
ibidem nume. 5.
Communia quoad usum, & quoad proprietatem priuata quae sunt, ibid.
Communis res si sit inter principem, & alium, speciale est in principe, quod
is cum mala fide, & scienter possit illam in totum irreuocabiliter alie-
nare, nec solum ad illam agere valeat, sed in re, quam sciebat totam
ad alium spectare, in conf. 83. nu. 2.
In re communi non licet quicquam facere, inuito, & infcio socio, & me-
lior est conditio prohibentis, quando alius velle rei ad usum natu-
raliter non destinatum, in conf. xvij. nu. 16.
In re communi melior est conditio prohibentis, & vnus de ea nihil potest
facere, inuito alio, in conf. 144. nume. 74. pag. 415. & in conf. 131.
nume. 7. & 11.
In re communi nihil altero inuito fieri, seu edificari potest, & in pari cau-
sa potior est causa prohibentis in conf. cxxij. nu. 7. pag. ead. & quando
ibid. nu. 11. pag. ead. & in conf. 132. nu. 8. 10. & 12. pag. 370. & in conf.
vj. nu. 19. volu. 1.
In re communi socius quando possit inuito socio facere id, quod sibi pro-
dest, etiam si vicino noceat, & quando secus, in conf. 131. n. 10. & 11. 367.
Re communi quomodo vnus ex sociis vti possit, & quomodo non, in con-
f. cxxij. nu. 75.
Communia

Index Consiliorum

- 3 Communia bona ab omnibus simul pro indiuiso possidentur, & donec sunt communia, non possunt dici esse vnus, nec ab vno tantum possidentur, in conf. 78. nu. 16. 254
- 3 Communi bono resistunt tumultus populares, in conf. 18. nu. 40. 54
- 2 Communia bona non sunt propria, & præcipua alterius, sed secundum quid, in conf. 112. nu. 37. 439
- 2 Reliqua de bono communi vide in verb. bonum.
- 2 Commune verbum importat sed legatum in conf. 35. nu. 18. pag. 157. & in conf. 102. nu. 34. 273
- 2 Commune verbum habens directam, & obliquam significationem est verbum 2. utitur, in conf. 66. nu. 18. 273
- 2 Commune verbum subiectum ad plura tempora, pluresq; personas relatum debet omnia pariformiter determinare, in conf. cxxij. nu. 3. 556
- 2 Reliqua videas in verb. verbum.
- 2 Communis vis loquendi seruandus est, & quando, in conf. 18. nu. 16. 72
- 2 Et in vltimis voluntatibus attenditur, ac propriæ significationi etiam pigetur, in conf. 23. nu. 1. 100
- 2 Et maxime in legatis præualet cuiuslibet alij constitutioni, in consil. xliij. nume. 8. 178
- 1 Communis vis loquendi etiam in intellectu verborum iudicis, & testatoris attenditur, in conf. 165. nu. 13. 715
- 1 Et attenditur etiam in contractibus, ac propriæ significationi præfertur, attendita qualitate personarum, vel subiecta materia, in conf. 161. nu. 7. 605
- 1 Et in statuti proprietati verborum præfertur, in conf. 213. nu. 11. 612
- 1 Communis opinio scribentium in argumentis fundata relinquenda est etiam in iudicando, quando clara iuris decisionem habemus, in conf. fil. 76. nume. 89. 326
- 1 De communi opinione creditur doctores famosi, & canonizati, in consil. 99. nume. 4. 416
- 1 Communis opinio ex quibus doctoribus, & auctoribus fiat, in conf. 99. nu. 5. pag. ead. & in conf. 15. nu. 13. vol. 2. pag. 58. & in conf. 78. nu. 25. 316
- 2 Communis opinio sequenda est in iudicando, & consulendo, in consil. 17. nume. 29. pag. 69. & in consil. 78. nume. 7. pag. 315. & in consil. 19. nume. 11. vol. 1. 342
- 2 Et index ab ea recedens propter aliquorum opinionem est fatuus, in conf. fil. 78. nume. 8. 315
- 2 Communis opinio æquipollet veritati, & plūs est, quam fama, maxime si in consuetudinem aliquam transiit, & hinc contradictione per tempus immemorabile sit hæc communis opinio, in conf. xx. nu. 17. 80
- 1 Communis opinionis per longum tempus probatio transfert onus probandi in aduersarium, in conf. xx. nu. 18. 80
- 1 Reliqua videas in verb. opinio.
- 1 Communis rei alienatio, vide in verb. alienatio.
- 1 Communis domus, vide in verb. domus.
- 1 Communis paries, vide in verb. paries.
- 3 COMMUNITER omnibus virilia præponenda sunt iis, quæ specialiter quibusdam sunt virilia, in conf. 140. nu. 26. 393
- 2 Communiter possessum negligitur, in conf. 22. nu. 24. 93
- 2 Communiter fieri consuetum præsumitur factum, in conf. 31. nu. 8. 140
- 2 Communiter accedens in dubio accidisse, & veritas esse censetur, etiam in malo presumendo, in conf. xx. nu. 21. 80
- 1 De argumento à communiter accidentibus, vide in verb. argumentum.
- 1 COMMUTATIO legati, vide in verb. legatum.
- 3 COMPARATIO literarum ad probandum aliquam scripturam esse manu alicuius quando, & quomodo fiat, & quid requiratur, ut fieri possit, in conf. 86. nu. 6. & 9. 271
- 3 Comparatio literarum ad probandum aliquam scripturam est remedium subsidiarium, in conf. 86. nu. 8. ead.
- 3 Comparatio literarum non plenam, sed semiplenam fidem facit, in conf. xv. nume. 18. 39
- 3 In comparatione literarum facienda scriptura, ex qua fit comparatio, debet esse magis solemnior, quam scriptura, ad quam fit comparatio, in conf. 86. nu. 10. & 15. 271. cum seq.
- 3 Ad comparationem faciendam quis potest cogi, ut scribat, ibid. nu. 11. ca. 271. cum seq.
- 3 Ex comparatione literarum scriptura esse manu alicuius probatur, in conf. fil. 92. nume. 1. 287
- 1 Vide etiam in verb. scriptura.
- 1 COMPARERE quando quis non teneatur coram iudice, seu exequutore, qui in iudicium contra ipsum processit, in conf. 13. nu. 6. 46
- 2 Comparere legitime dicitur communis persona pro minore ad validitatem iudicii, quando contra minorem principaliter non agitur, & minor non erat citandus, in conf. 32. nu. 24. 137
- 3 Comparere, seu se præsentare coram iudice qui infra certum tempus promissit, etiam comparando per procuratorem promissioni satisfaciit, in conf. 9. nu. 12. 25
- 3 Est simpliciter coram illo iudice compareat, & se offerat, ex qua causa comparuisse intelligatur, ibid. nu. 13. ead.
- 3 Comparere per se potius, quam per procuratorem interest citari in causis grauib; & arduis, in conf. xvij. nu. 83. & 93. 59. cum seq.
- 3 Comparere personaliter non tenetur citatus ad loca non tuta, ibid. nu. 25. 53
- 3 Comparere quando quis nec per se, nec per procuratorem potest, quomodo possit aduersario succurri, ibid. nu. 85. & 89. 59
- 3 A comparando etiam per alium, & per procuratorem quis iuste excusatur propter pestem, & infirmitatem, in conf. lxxij. nu. 30. & 31. 216
- 3 Comparere an, & quando teneatur citatus per se, vel per procuratorem, & quando à non comparatione etiam per procuratorem, & excusationem excusetur, vide plenius in verb. citare, & in verb. citatus.
- 2 COMPENSARE ausus, dotando nepotem, dotem datam cum legato dotis facto à filio an, & quando voluisse dicatur, in consil. 46. nu. 8. 190

Augustini Beronij.

- 1 Compensandi animo quando legatum factum presumatur, & quando non, in conf. 41. nu. 41. 54
- 2 Compensandi animo cum legato dotis quando dos promissa, vel censetur, in conf. clx. nu. 1. & 15. 54
- 1 Et ut compensatio facta censetur, quid requiratur, ibid. nu. 1. & 15. Reliqua videas in verb. legatum.
- 1 Compensando quando is, qui iurauit soluere, non dicatur solvens, in conf. fil. clv. nume. 28. 54
- 3 Compensari debet culpa cum culpa, & dolus est dolo, in conf. lxxv. nu. 1. & 2. 54
- 2 COMPENSATIO quid sit, & de re mea ad aliam rem meam facienda, in conf. lxxv. nu. 64. 54
- 2 Compensationi locus non est in debito inter alios contractus, in conf. 46. nume. 7. 54
- 2 Compensationi solum pro quantitate promissa, vel data dicitur factum, in conf. clx. nume. 8. 54
- 1 Compensationem ab aduersario non potest petere is, qui est in statu firmitatis, in conf. clv. nu. 31. 54
- 2 Compensationi dotis ab alio promissa non perimi legatum dotis dicitur, in conf. 46. nu. 6. 54
- 2 Compensationi debiti cum legato factum nunquam sit, quando restituitur ex legis dispositione necessarium, debitum vero ex contractu voluntarium, in conf. 46. nu. 10. 54
- 2 Compensationi fructuum ex bonis pro dote hypothecatis perceptorum per viam exactionis foris principalis possit opponi nullum tamen agendi, in conf. 57. nu. 9. 54
- 1 De compensatione fructuum cum melioramentis, vide in verb. melioramenta.
- 1 Compensationem mutua paria delicta tolluntur, in conf. clxx. nu. 1. 54
- 1 Compensationi culpa, negligentia, & doli vnus fit cum culpa, pag. 54. & dolo alterius, in conf. 185. nu. 9. 54
- 1 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 34. 54
- 1 Compensationis exceptione repellitur cessantibus, quandoque, in conf. 187. nu. 25. 54
- 2 Compensationi facilius inducitur, & præsumitur cum debito actus, & cum voluntario, in conf. 134. nu. 11. 54
- 1 COMPETERE ius alicui dicitur, quando actiue, & ad illiusmodi competit, in conf. 41. nu. 12. 315
- 1 COMPOTITIO amicitabilis super titulo beneficii, & super re spirituali valeat, quod requiritur, in conf. 18. nu. 3. 80
- 1 Compotitio super re spirituali, & titulo beneficii potest admittere scopi, seu iudicis, coram quo litigatur, fieri, & quando, amicus, in conf. fil. 76. nume. 6. 326
- 3 COMPOTITIO amicitabilis, & index tanquam talis assumptus non potest suspectus allegari, in conf. xv. nu. 29. 54
- 1 COMPOTITUM quandoque aliquid reperitur ex diversis personis tam per se naturam, seu determinationem non habens, & licet unus, & quandoque alterius ex speciebus, ex quibus componitur natura recipiat, non tamen de illarum aliqua esse dicitur, in conf. clx. nume. 3. 54
- 1 Et quomodo denominabitur, ibid. nu. 4. 54
- 3 COMPREHENSUM id solum dicitur, quod verbis fuit expressum, & non plura sunt tanquam diuersa considerata, in conf. 37. nu. 1. 54
- 2 Comprehensum ex identitate rationis non dicitur omnium, in conf. fil. 76. nume. 9. 326
- 1 COMPROMISSUM factum de alto ad bassum, & de facto super titulo beneficii, & super re spirituali, ut valeat, quid requiratur, in conf. 18. nu. 1. 80
- 2 Ad compromissum de transactione arguitur, in conf. cxxij. nu. 1. & in conf. xxvj. nu. 2. vol. 3. 54
- 2 Compromissum censetur esse quædam transactio, in conf. 147. nu. 1. 54
- 3 Compromissum, & societas æquiparantur in conf. 27. nu. 9. 54
- 3 Compromissum factum in amicitabiles compromittentes dicitur per transactionem, in conf. 30. nu. 19. 54
- 1 Et si fiat in amicitabiles compromittentes, his fingi non potest, ibid. 54
- 1 Compromissum non habet effectum, nisi arbitri illud in se receperint, in conf. 89. nu. 13. 54
- 1 Compromissum factum de alto ad bassum, & de facto super titulo beneficii, & super re spirituali, ut valeat, quid requiratur, in conf. 18. nu. 1. 80
- 1 Compromissum factum de alto ad bassum super iure spirituali, & super re spirituali, cum onere soluendi certâ pensionem, non valet, in conf. 18. nu. 1. 80
- 1 Compromissum super re spirituali, & titulo beneficii potest admittere episcopi, seu iudicis, coram quo litigatur, fieri, & quando, amicus, in conf. fil. 76. nume. 6. 326
- 1 Per compromissum cum onere soluendi certam pensionem non potest spirituale remitti, in conf. 18. nu. 7. 80
- 2 Compromissum post rem iudicatam, & laudum emologatum, non valet, in conf. 147. nu. 2. & 4. 54
- 3 Compromissum super re clara, & liquida, ac etiam decisa per iudicem, sed non in arbitratorem, in conf. 26. nu. 5. 54
- 3 Ad compromissum ex forma statuti deuenerit potest, & tamen potest dici aliquam dubia, & non omnino clara, ac liquida, in conf. fil. 76. nume. 7. 326
- 3 Compromissum post publicatum processum, & publicatam sententiam non potest virtute statuti peti, quare, & quomodo procedat, in conf. fil. 76. nume. 8. & 9. 326
- 2 Compromissum, & laudum factum pro absente cum promissis, & absenti non præiudicat, nisi consenserit, & iustificauerit, & contra quod ius in præiudicium non consentientis alicuius transiit, in conf. fil. 1. nume. 21. 54

[illegible]

Index Confiliorum

dominium vile in emphyteotam transferre nō pōt, in conf. 89. n. 1. 372
Adversus cōcessionem in emphyteotam factam ecclesia ob ipsius enormē,
& magnam lēzionem debet in integrum restitui, ibid. n. 11. 373
Cōcessio in emphyteotam perpetuam fuit, p̄stetur, in conf. 122. n. 1. 488
reclitus ipsi domino, prout conuentum fuit, p̄stetur, in conf. 122. n. 1. 488
Cōcessione in emphyteotam, & inuicem tam ab ecclesia accipiens de
bonis, que prius tanquam propria per longissimum tempus teneatur,
cum hac clausula, quatenus iuste, & rationabiliter sit petitur, fit cōflet
bona illa pleno iure, & libere ipsius pro suo spectare, sibi etiam per ali
quos annos canonem ecclesie soluendo non pręiudicauit, & cōcessio,
que inuicetur predicta non valet, in conf. 14. n. 37. 468
Reliqua videas plenius, in verb. emphyteotici.
1 Cōcessio rei ecclesie cuiuscunque etiam alicuius vilitatis, quę multa
expensa sustentata erit, facta à Papa valet absque alia causa, & solemnita
te, in conf. 72. n. 11. 300
1 Cōcessio de re ecclesie nouiter, seu modo à primis cōcessionibus diuer
sa facta debet fieri leuata forma à iure requisita, & in casibus tantum à
iure permisis, in conf. 88. n. 8. 367
1 Cōcessio rei ecclesie aliis valde quidem facta, sed cum damno ecclesie
enormi, & enormissimo, potest per restitutionem in integrum rescindi
etiam per eundem prælatum, qui concessit, in conf. 88. n. 12. ead.
1 Cōcessio rei ecclesie alienationem sapiens etiam cum forma, & sole
mnitate requisita facta nō valet, nisi facta sit in casu licito, & ex causa iu
ta à iure permissa, ibid. n. 10. 367
1 Et à prælato etiam, qui aliter concessisset, & intrasset non cōtrauenire, po
test vendicando bona concessa reuocari, ibid. n. 11. ead.
1 Cōcessio rei ecclesie vltra consuetudinem ecclesie facta vitatur in to
tum, in conf. 122. n. 15. 491
1 Cōcessio rerum ecclesie à prælato facta semper in dubio secundum for
mam consuetam ecclesie facta intelligitur, & personę consueque solum,
& non vltra, comprehendere censetur, in conf. 122. n. 13. ead.
1 Cōcessio rerum ecclesie, & prælatus Rauenne in perpetuum fieri non
potest, sed solum vñ; ad tertiam generationem, in conf. 122. n. 14. ead.
1 Et si in perpetuum facta concessio an in totum vitetur adeo vñ nec vñ; ad
tertiam generationem valeat, ibid. n. 15. & 18. ead.
1 Cōcessiones, rerum ecclesie cōiunguntis factę à prælatis in emphy
teotam perpetuam tanquam in fraudem ecclesie, factę sunt ipso iure
nullę, in conf. cxxij. n. 19. ead.
1 Cōcessiones bonorum ecclesie factę à Papa ex iusta causa valent, in cō
sil. cxlij. n. 21. 430
1 Cōcessio in qua fit mentio de aliis concessiōibus prius diuersis perso
nis factis, & à quibus illa deriuationem habuit, debet cum eisdem qua
libatibus intelligi, & à dictis concessiōibus originem, & naturam su
mere, in conf. lxxij. n. 3. 251
1 Cōcessio secunda non est intelligenda secundum primam in eo, quod in
secunda non fuit repetitum, sed aliter dictum, in conf. lxxij. n. 18. 292
1 Cōcessiōnum antiqua consuetudo est seruanda, in consil. lxxvij. nume.
30. & 33. 336
1 Cōcessio semper in dubio debet intelligi secundum antiquam & cōsue
tutam formam, & naturam, & ab ea non est recedendum, in consil. lxxvij.
nume. 31. ead.
1 In concessiōibus regalium semper consuetudo debet attendi, in consil.
lxxij. nume. 15. 346
Etiam si in inuicetur nihil de consuetudine dictum esset, ibid. n. 16. ead.
1 In concessiōibus alicui factis verba generalia expressa nunquam debent
extendi, nec interpretari, vñ per ea tollantur consueti ad pręiudicium
alterius, ibid. n. 26. 347
1 Cōcessio restricta ad consuetam non debet pręiudicare iuribus ex consue
tutine temporis immemorialis acquisitis, in conf. 91. n. 33. 348
1 In concessiōe, & priuilegio principis verba sunt largę intelligenda, in
conf. lxxij. n. 8. 251
1 Cōcessio alicuius rei, vel iuris in tali loco etiam per verba generalia, &
vniuersalia facta non extenditur nisi ad id, quod concessum in eo loco
habebat, & nisi de iure cōcedendis appareat, nihil operatur etiam quod
acquisitionem possessionis, & periculi omnem, maxime nulla certi loci
traditione facta, in conf. cxxij. n. 31. 72
1 In concessiōe generali, vel indefinita ex titulo lucratiuo id solum venit,
quod ipse concedens habet, in conf. lxxij. n. 4. 206
1 Cōcessio rei alicuius quando illi rei adiacentia comprehendat, in con
sil. lxxij. num. 7. 201
1 In concessiōibus eo, quod est minus, concessio, non censetur concessum
id, quod est maius, imo nec e contra, in conf. cixxij. n. 19. 718
1 Cōcessio generalis non comprehendit multa, nisi fuerint expressa, & spe
cialiter concessa, in conf. cxxij. n. 17. 505
1 Cōcessio noua quando reformatio, seu reuocatio esse dicatur, in consil.
xlj. nume. 8. 143
1 Cōcessio noua, nō autem reuocatio dicitur, quando pacta antiquarum
concessiōnum alterata fuerint, in conf. lxxvij. n. 7. 367
1 Cōcessio noua naturam prioris assumit, quando feudo, aut emphyteotici
finitis propter lineam finitam dominus de nouo agnatis vltimi decedē
tis concesserit, in conf. lxxij. n. 21. 281
1 Cōcessiones posteriores semper extra pręiudicium alterius intelligi de
bent, in conf. lxxij. n. 125. 246
1 In concessiōe posteriori etiam de qualibet notabili clausula in pręam
bula concessiōe appositā est faciendū mentio, in conf. 88. n. 3. 366
1 Cōcessio duobus copulatiue facta censetur facta vtriq; pro dimidia, &
vni in solidum, si alter illam non acceptauerit, in conf. liij. n. 12. 198
1 Cōcessiōnis, & stipulationis tempus quando, & quando tempus condi
tionis incipit in acquirendo debetur, seu concessum lub conditio
ne, ibidem, n. 33. 206

Augustini Beroij.

1 Consecratio facta pro hereditibus in materia sui natura non ad heredes
transfertur, sed ad filios, & descendentes tantum transmittitur, & non
pro filiis, & descendibus etiam non hereditus facit, sed ad filios, &
hii, seu liberis hereditibus, in conf. lxxix. nu. 15.

1 Consecratio facta pro posteris, seu filiis, qui sunt de genere, non continet
dit natos ex femina, in conf. lxxv. nu. 3. 12. 13 vbi id declaratur.

1 Consecratio quando est facta alicui per animum, & descendentes, non
intelligitur preter facta pro se, & filiis, & descendentes, etiam
istud non exprimitur, in conf. lxxix. nu. 14.

1 Consecratio ad vitam alicuius hominis trahit loquendo non de morte
sua, sed potius temporalis, in conf. xxi. nu. 6.

3 In consecratione ad vitam facta non est locus reuocationi beneplacito
confil. clxij. nume. 3.

3 Consecratio facta ad beneplacitum potest etiam per succcessionem
transmittere, in conf. cxxxiij. nume. 11.

3 Consecratio si facta fit precario nomine, & ad beneplacitum, non per
ea aliqua prescriptio induci, nisi spatio xxx. annor. ibid. nu. 17.

1 Consecratio, & gratia ex importunitate preteritum facta non valet, nisi
fil. lxxij. nume. 2.

1 Consecratio ad petitionem impetrantis facta etiam de re, que non potest
concedi solet, valet, si dolus, & subreptio in ea celset, in conf. clxxv.
nume. 4.

1 Consecratio decem hebentiarum, vel circa, non utitur, si in obsequio
reperiatur, in conf. 83. nume. 4.

1 Consecratio gratiosa facta alicui in aliqua parte tantum subreptio
stans in totum ipso iure utitur, in conf. lxxxviii. nume. 1.

1 Consecratio utitur ex taciturnitate scienter, & dolose commissa, non
quod alius ignoranter commissum non utitur, in conf. lxxxix.
nume. 1.

1 Consecratio inferioris si Papa sine expressione, & appositione
preces veritate nitatur, est nulla, & secus in consecratione superioris
nume. 5.

1 Consecratio est subreptitia, & non valet, quando tacitum, seu
indivisum, propter quod concedens aut non concessisset, aut de
idem nume. 2.

1 Secus si ob illius expressionem facilius concessisset, ibid. nu. 3.

1 Consecratio facta per hæc verba, quatenus iussit, & rationabiliter
dicitur facta sub conditione de presenti, sine de preterito, non
consecratio valet, in autem falsa, est nulla, in conf. clxxij. nu. 1.

3 Consecratio, & gratia, illiusque confirmatio ipso iure vitantur præter
nec dolam, & premissis factis causis, in conf. clxxij. nu. 2.

3 In consecratione nulla, & invalida nisi operatur clausula
plenitudine preteritis, ex certa scientia, & similibus, ibid. nu. 3.

1 Consecratio efficitur contra iura, & irreuocabilis, quando in ea præ
onus aliquod pecuniarium constituitur, ibid. nu. 29.

2 Consecratio principis facta cum relatione ad aliam consecrationem
ab alio factam, licet prima ad quam refertur, non innovetur, cum
cunda non redditor invalida, sed statim secunda etiam de prima
prima, in conf. clj. nu. 9.

3 Consecratio facta alicui a principe de re, quam ipse suam causam
posidebat, tenet irreuocabiler, secus si tempore consecrationis
tertius illam possideret, in conf. lvi. nu. 16.

3 Consecratio facta a principe etiam de re aliena, & priuatiuè
ad præiudicium dominiorum, qui infra quatuordecim annos
principem agere possunt, in conf. clxxij. nu. 67.

3 Consecrationem a principe factam intelligi sine præiudicio aliorum
potest, & declaratur, in conf. lvi. nu. 19.

3 Per consecrationem factam a principe non præiudicatur aliter
contra principem concedentem agere possit, in conf. lvi. nu. 19.

3 Consecratio principis alicui facta non præiudicat illi, qui tam de re
fuit effectus acquisitum, & nisi dato aliquo illi tertio in recompensationem
iuris sibi quanti, & alius consecratio non valet, in conf. clxxij. nu. 67.

3 Consecratio principis nunquam intelligitur cum præiudicio aliorum
maximè a principe ignorati, in conf. clxij. nu. 4.

3 Consecratio principis intelligitur sine præiudicio iuris aliorum
ad solam possessionem, in conf. cxxvj. nu. 15.

3 Et quando etiam modicum, ac paruum præiudicium comprehenditur
idem nume. 16.

3 Consecratio, & gratia principis tacite subintelligitur facta sine
alterius, etiam si non exprimitur, in conf. clv. nu. 3.

3 Nec habet locum, nisi prius de hoc præiudicio appareat, nec
nu. 6. pag. ead. & in conf. clxvj. nu. 12.

3 Et quis hoc cognoscere debeat, ibid. nu. 7.

3 Reliqua de his plenius videnda in verb. princeps.

3 Consecratio principis, potestatis, & iurisdictionis facta alicui
intelligitur cumulatim, & non priuatiuè, in conf. clxvj. nu. 7.

3 Et viroque concurrente, quis præferatur, ibid. nu. 8.

3 Consecratio principis, vel Papæ, ex qua ius, seu dominium alicui
efficit, potest ab ipso principe, vel papa tolli cum clausula
non obstante, & in subdito etiam sine causa, in conf. clxvj. nu. 9.

3 Consecratio Papæ, & principis quomodo per successores tolli possit
fil. clxij. nu. 3.

3 Consecratio facta a Papa in consistorio cum expresse Cardinalium
suo non tollitur per contrariam consecrationem, nisi de præiudicio
tatio fiat, nec sufficit clausula generalis non obstantibus quibuscumque
in conf. clxxij. nu. 9.

2 Consecratio superioris in dubio non tollit ea, que certa lege
hentes contenta sunt, in conf. clxxij. nu. 17.

1 Consecrationes factas principes reuocare non debet, in conf. clxxij. nu. 17.

1 Consecratio rei immobilis si fiat alicui ad vendendum, & fructuum
consecratio non tollit, nec reuocat, nisi sit de re, que non potest
concedi, in conf. clxxij. nu. 17.

ij.

Augustni Beroij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Condemnatus in iudicio inquisitionis de crimine in dubio censetur solus
condemnatus ad poenam legalem, & non ad conuentionalem ex con-
tractu debitam, in conf. 126. nu. 25. 591

Reliqua de hoc videas, in verb. pœna. 591

Condemnatum solvere promittens pro aliquo in causa requisitionis quo
modo se obligauerit, in conf. 206. ead.

CONDEMNATIO banniti facta ex contumacia virtute statuti restin-
genda est ad verba statuti, in conf. viij. nu. 10. 40

Condemnationem filii bannitus soluat, ipso iure liberatur, etiam si realiter
non sit cancellatus, in conf. liij. nu. 50. 214

Ad condemnationem ob notorietatem delicti proceditur, etiam si in for-
ma, & solemnitate procedendi per inquisitionem peccatum esset, in
conf. 196. nu. 2. 554

Ad condemnationem corporalem indicia nulle absq; confessione rei nō
sufficiunt, in conf. 193. nu. 11. 546

Reliqua de hoc videas, in verb. inditium.

1 Condemnationum fructus, & redditus dicatur fructus, & redditus civilis
sini, in conf. lxx. nu. 26. 217

De Condemnatione expensarum, vide in verb. expensa.

1 CONDICTIO ex canone sequitur personam, & non rem, & immediate,
ex legis dispositione, non autem mediante aliquo contractu, vel quasi
oritur, in conf. 19. nu. 17. 60

1 Et contra quem, ac quomodo competat, ibid. nu. 18. ead.

1 Conditiones & actio in factum dicuntur esse actiones personales, in con-
f. liij. nume. 10. 192

2 CONDITIO dicitur illud, quod ante petitionem, & exactionem legati
fieri, & adimpleri debet, & quibus modis cognoscatur, aliquod esse co-
ditionem, in conf. xxvij. nu. 7. 122

3 Conditio proprie est de futuro, non autem de praterito, nec de presenti,
in conf. xxvij. nu. 5. 89

2 Conditio est de futuro, causa vero de praterito, in conf. 27. nu. 8. 122

2 Conditio non est, sed modus, quando etiam post emolumentum questum
aliquid est explicandum pro honorarium, in conf. xxx. nu. 11. 135

2 Conditio non apponitur, sed modus, quando dispositioni perfecta aliquid
adiungitur per verba etiam futuri temporis, in conf. 66. nu. 5. 271

2 Conditio non semper illam, quae suspendit, significat, sed quandoque pro
grauamine ponitur, maxime si dictum sit, cum tali conditione, & vincu-
lo, in conf. 84. nu. 62. 271

2 Conditio quandoque idem, quod fidei commissum importat, in conf. 186
nume. 19. 376

3 Conditio de praterito est impropria conditio, & potius est causa disposi-
tionis, adiecta, quae dicitur finalis, quia cessante, seu vera non existente,
actus, & dispositio non valet, in conf. 37. nu. 2. 120

3 Conditio quomodo dignoscatur a modo, in conf. 153. nu. 2. 428

3 Conditio quando importetur per illa verba ita tamen, & qñ modus, ibid.

2 Conditio, & modus quando importetur per verba quae regulariter solent
conditionem, vel modum facere, in conf. xxx. nu. 6. 135

2 Conditio, & modus relictis adscripta quomodo acquirantur, in conf. li.
xxx. nume. 16. 136

2 Conditio plus, quam modus vitiatur, in conf. 28. nu. 52. 128

3 Conditio importatur per illa verba quatenus, & non aliter, in conf. xliij.
nume. 1. 36

2 Et per illa verba, si, & quatenus iuncta verbo futuri temporis, in conf. 51.
nume. 12. 201

1 Sub conditione, si declarauerit, & quatenus declarauerit dicitur facta pro
missio de eo, quod quis declarauerit, etiam si id magnum foret, in con-
f. 176. nu. 69. 664

1 Et per verba futuri temporis, in conf. 53. nu. 21. 196

2 Et per dictiones illas, nisi, si, & quando, iunctas verbo futuri temporis, in
conf. 28. nu. 9. 122

2 Et per illa verba, & si, & casu quo, & eo casu adueniente, in conf. 119.
nume. 4. 530

2 Et per dictionem, quando, in conf. 148. nu. 31. 652

1 Et per illa verba, in euentum, in quem, in conf. 147. nu. 82. 666

3 Conditio ante factum aliquod adimplenda importatur per illa verba, cum
hoc, in conf. clx. nu. 4. 460

2 Conditio ante importetur per haec verba, cum hoc, quod casus, & honeste vi-
uar, adiecta legato facta à patre filiae, in conf. xxx. nu. 5. 135

2 Conditio resolutiva fit per dictiones, donec, quousque, quandoque, & similes,
& quando, in conf. 29. nu. 2 & 20. 129 cum seq.

2 Et adiecto legato, seu dispositioni seruitus personalis, vt est vfus vfuctus,
ipso iure extinguuntur, & resoluti, si conditio defecerit, vel impleta nō
fuerit, ibid. nu. 3. 129

2 Conditio proprie non importatur per dictiones cum, & donec, & attenta
mente disponens, sed solum quod verba, & ideo in huiusmodi condi-
tione mens, & effectus potius, quam verba attenduntur, ibid. nu. 7. 122

1 Conditionem facit dies incertus in vltimis voluntatibus ad impediendū
transmissionem, secus in contradibus, in conf. 42. nu. 1. 122

2 Conditionis vim non habet conditio illa, si non valet & c. in clausula co-
dicillari apposta, in conf. x. nu. 11. 46

2 Conditio quando non importatur per illa verba cum hoc tamen, in con-
f. lxij. nu. 25. 102

2 Conditio non infertur necessario ex illis verbis, hac lege, & conditione,
vt, vel quod & c. in conf. 56. nu. 5. 271

1 Conditio importatur per verba ablatiui absoluti, & per verba illa alias
non facturus, in conf. 176. nu. 77. 66

2 Conditionem, & suspensionem continet ablatiui absoluti, in conf. 28. nu. 1
& 19, pag. 1. & in conf. xliij. nu. 3. 173

3 Conditio importatur per verba ablatiui, & per verba illa, nec aliter, nec
alio modo, in conf. 31. nu. 6, pag. 106. & in conf. 187. nu. 8. 534

Condi-

- 3 Conditionem faciunt verba ablatiui absoluti in vltima voluntate, in consil. xv. nume. 12. 39
- 2 Condicio non importatur in donatione facta alicui ipso viuente, & filius suis, per illa verba ipso viuente, sed limitatio actus circa tempus, ut primo ipse, donec uixerit, bona donata habeat, & ordine successiuo post mortem suam filij ipsius, in consil. cxij. nu. 7. 551
- 2 Conditionem, & non causam importari ex quibus cognoscatur, & quid conditio differat à causa, in consil. xxvij. nu. 42. 126
- 1 Conditionis natura est suspendere actum, & contractum, in consilio lx. nume. 17. 213
- 2 Conditionis virtus, & in quo differat à modo, & causa, in consil. xxvij. nume. 88. & 42. 122
- 2 Condicio, & ratio sunt eiusdem virtutis, in consil. lxij. nu. 24. 262
- 2 Condicio in dispositione quodammodo importat causam, & rationem finalem dispositionis, eaque cessante, debet etiam dispositio cessare, in consil. lxij. nume. 21. 261
- 2 Condicio expressa est maioris potentiae, quam tacita, in consil. cxij. n. 23. 490
- 3 Conditionis resolutive effectus quis sit, in consil. cliij. nu. 5. 448
- 1 Conditionem, & onus quisque rei suae in alium transferendae potest esse prauidio alterius apponere, in consil. lxij. nu. 23. 307
- 1 Condicio voluntaria debet verè, propriè, & specificè, non autem fidei, improprie, & per aequipollens adimpleri, in consil. xxvij. nu. 2. 90
- 2 Conditiones voluntariae sunt formaliter, & proprie adimplendae, in consil. xxix. nu. 6. pag. 129. & in consil. cx. nu. 8. 487
- 2 Et quandoque improprie etiam verificantur, in consil. cxv. nu. 19. 511
- 1 Condicio voluntaria, & potestatiua debet verè, specificè, & propriè adimpleri, non autem fidei, largè, & improprie, in consil. clv. nu. 15. 586
- 1 Conditiones etiam voluntariae in testamento, aut alia hominis dispositio ne appositae non possunt per causam aequipollentem adimpleri, in consil. cliij. nume. 29. 769
- 2 Conditiones omnes voluntariae, & extrinsecae, sub quibus quis fuit vulgari substitutus, ultra conditionem illam intrinsecam, si heres non erit, debent esse prius adimplatae, quam substitutus possit admitti, in consil. cxvij. nume. 15. 580
- 3 Conditiones voluntariae de casu ad casum non extenduntur, & in eis casus omisus habetur pro omisso, in consil. lvij. nu. 51. 196
- 3 Et debent verè, & propriè, non autem improprie, & per aequipollens adimpleri, maxime in stipulationibus penalibus, in consil. cliij. nu. 6. 575
- 1 Condicio pro impleta habetur, quando non deficit per implere debentem, in consil. lx. nu. 19. 213
- 2 Conditiones à testatore expressae sunt verè, & propriè adimplendae, non autem fidei, nec improprie, in consil. lvij. nu. 10. 71
- 2 Conditionem impersonaliter prolatam semel fuisse adimpletam sufficit, quamuis non duret ad impleta, in consil. xxvij. nu. 1. 118
- 2 Quod declaratur, ibid. nu. 22. 120
- 2 Conditionem semel adimpletam esse sufficit, quamuis non duret adimplere, in consil. xxvij. nu. 8. 119
- 2 Quod declaratur, ibid. nu. 24. 120
- 2 Condicio non turpis dependens à facto voluntario, per quam quis re alia alteri acquirenda priuaretur, non sufficit semel adimplere, nisi duret adimplere, in consil. xxvij. nu. 18. 219
- 2 Conditionis adimplementum quando ad haeredes illorum, qui adimplere debebant, transeat, in consil. 28. nu. 25. 33. & 51. 124 cum seq.
- 2 Condicio etiam fidei, improprie, & per aequipollens potest adimpleri, quando is, qui illam apposuit, effectum potius, quam modum considerauit, ibid. nu. 26. & 31. ead.
- 2 Condicio appositae quando debeat, & possit statim aut quodocunque adimpleri, ibid. nu. 33. 128
- 1 Condicio uni tantum adiecta debet in totum adimpleri, in consil. xxix. nume. 32. 133
- 3 Condicio, quae non potest impleri, habetur pro impleta, in consil. n. 55. 55
- 3 Conditiones debent verè, & specificè adimpleri, in consil. 187. nu. 9. 534
- 3 Condicio, de, vel sub certa quantitate concepta non potest pro parte illius quantitatis adimpleri, nisi quoad totam quantitatem expressam adimpleatur, in consil. xxxj. nu. 8. 107
- 3 Condicio de cauendo sibi iniuriam est à pluribus adimplenda, nec sufficit ab uno tantum adimpleri ad commodum dispositionis consequendum, in consil. liij. nu. 4. ead.
- Et an id sit verum, ibid. nu. 6. & 7. vbiq. ad nu. 10. ead.
- 3 Condicio cauendi de se iniuriam non offendendo quoddam individuum continent, & pluribus adiecta debet ab omnibus adimpleri, in consil. 4. nume. 5. ead.
- Et an possit in singularitates resolui, ut ea ab altero tantum adimpleta dispositio, & gratia quoad implentem locum habeat, in consil. 4. nu. 6. ead.
- 3 Condicio factum individuum continens pluribus imposita quando ab omnibus debeat adimpleri, & quando sufficit ab uno tantum, in consil. 4. nume. 7. & 10. ead.
- 3 Condicio reiterabilis pluribus personis appositae debet ab omnibus in totum adimpleri nec sufficit ab altero tantum adimpleri, in consil. xxxj. nume. 9. 107
- 2 Condicio successiva habens factum successiuum, & non momentaneum non dicitur adimpleta, nisi duret adimpleta, in consil. xxvij. nu. 14. 119
- 1 Condicio negatiua potestatiua quomodo adimpleatur, in consil. xxix. nume. 17. 131
- 2 Conditionem negatiuam potestatiuam si legatarius per cautionem mutuanam, & eo modo, quo de iure potest, non impleuerit, fructus, quos de facto percepit, restituit haeredibus, seu substitutis, in consil. 29. n. 22. 131
- 2 Conditionis negatiuae potestatiuae virtus quae sit, in consil. 27. nu. 2. 118
- 2 Condicio potestatiua negatiua, & modus in quo aequiparentur, in consil. xxvij. nume. 5. 39

xxvij. nume. 5.

- 2 Condicio negatiua propter cautionem resoluitur in vim modum conditionis, in consil. xxvij. nume. 23. 39
- 2 Condicio generalis negatiua in uno, vel pro parte falsa censetur in tota falsa etiam ad effectum, ut contrahens puniatur, ibid. nu. 4. 39
- 2 Condicio negatiua legati defecta legatum debetur illi, in qua ratione non impleretur fuit translatum, ibid. nu. 13. 39
- 2 Condicio negatiua adiecta illi, qui est haeres infoludum, habetur propleta ad effectum ut sit haeres, neque praestatur cautio mutuanam, contrauentione expofacto curandum dum est, ibid. nu. 13. 39
- 3 Condicio potestatiua debet adimpleri, quamprimum adimpleti debet potuit, & non adimplens quamprimum potuit, censetur in contrahentis ita, ut illam postea purgare non possit, in consil. 31. nu. 1. 39
- Quod declaratur, ibid. nu. 15. 39
- 3 Condicio potestatiua si non sit impleta, cum potuit, mora purgationis test quoad actionem consequendam, sed quoad exceptionem oppositam potest quandoque purgari, ibid. nu. 15. 39
- 3 Condicio potestatiua, & facilis ad implendum non impleta, quamprimum potuit, talem moram inducit, quae non potest purgari, & post illam di facultas non competit, in consil. xv. nu. 37. 39
- 1 Condicio necessaria ad effectum actus potest quomodocunque casus diffinitus adimpleri, in consil. cliij. nu. 10. 448
- 2 Condicio necessaria ad effectum actus maxime in substitutione potest expliciter considerari, in consil. cliij. nu. 21. 448
- 3 In Conditionibus à testatore, & distinctio, an conditio sit necessaria ad effectum actus, an verò sit voluntaria, & an adiecta, & an verò per aequipollens adimpleri, quando fiat, & locum habeat, in consil. 37. nu. 1. 39
- 3 Condicio, si probauerit, non adimpletur per probationem praesumptam nec per iuramentum suppletorium, in consil. ix. nu. 14. 39
- 3 Condicio probandi intelligitur debere adimpleri sub conditione, ut per parem aduersam prius peteretur. Quae conditio dicitur, ut adimplere tenetur, censetur in mora constitutus, ut illam purgare non possit, in consil. xxxj. nu. 1. 39
- Quod declaratur, ibid. nu. 15. 39
- 3 Condicio probationis à statuto, vel ab homine ad aliquem adimplendam qualiter debeat, & possit adimpleri, in consil. cxv. nu. 7. 39
- 1 Conditiones plures simul copulatae uni dispositioni adiectae, si non copulatae adimpleri, & altera deficiente, dispositio etiam non adimplenda, in consil. xxvij. nu. 13. 39
- 2 Conditionibus pluribus positae respectu ad aliud, etiam si una appositae altera deficiente, & multo magis si essent copulatae, dispositio non debet adimpleri, in consil. liij. nu. 7. 39
- 2 Conditionum plurium alternativè in dispositione positarum, si una tantum fuisse adimpletam sufficit, ad hoc, ut dispositio locum habeat, in consil. cliij. nume. 5. 39
- Quod limitatur, ibid. nu. 6. 39
- 2 Conditiones omnes copulatae adiectae alicui substitutioni impositae, plerumque ad hoc, ut substitutio locum habeat, in consil. cliij. nu. 1. 39
- 3 Conditionum omnium concursus requiritur, nec sufficit adimplere unam fuisse adimpletam, si dispositio fuit concepta sub pluribus conditionibus, & si una deficiente, dispositio non potest adimpleri, in consil. xxxj. nu. 5. 39
- 3 Condicio alicuius facti pluribus appositae dicitur facta plura, & non continere, in consil. 4. nu. 9. 39
- 1 Condicio de non ingrediendo religionem, seu alias impedimentum, nisi tam spiritualis, quam temporalis legato, aut alij dispositionis, si adiecta quando valeat, & sit adimplenda, & quando non, in consil. xxvij. nume. 6. 39
- 1 Condicio non reuerit, si fiat legatum filij de mille, si nuptias non petierit, si monasterium ingressa fuerit, in consil. xxvij. nu. 16. 39
- 2 Condicio, si nuptias non contraxerit, hodie in virgine relictas, si dua remanent, in consil. xxxj. nu. 9. 39
- 2 Condicio matrimonij, siue nuptiarum non est merè potestatiua, in consil. xlv. nu. 5. 39
- 2 Condicio vitae contemplatiuae impeditiua inuoluit omnes modum conditionis, in consil. liij. nume. 8. 39
- Quod declaratur, ibid. nu. 18. 39
- 1 Condicio nuptiarum prohibitiua quando sit iniqua, & contra bonum doctus, in consil. clxij. nu. 17. 39
- 2 Condicio, si nuptias, si vitam vidualem non seruauerit, adiecta non facit per maritum uxori, operatur mulieris exclusionem, & ad secundas nuptias, in consil. xlv. nu. 1. 39
- 2 Condicio si non nuptias, si sit adiecta relicto facto à marito non per vitam institutionis, uxor post mortem marito non potest petere relictum, nec post annum, nisi mutuanam cautionem praestiterit, ibid. nume. 2. 39
- 2 Condicio, si non nuptias, & vitam vidualem seruauerit, adiecta, seu dispositio factis per maritum uxori, quando censetur in sequentibus similibus relictis, & dispositis, & quando non, in consil. 6. 7. 39
- 2 Condicio, si nuptias non contraxerit, si sit adiecta legato factum, legatum debetur, etiam si nuptias contraxerit, nisi testator dixerit, legatum in casu nuptiarum, in consil. 6. nu. 6. 39
- 2 Condicio, si castè, honestè, & in uita uiduali uixerit, restituit fructus in legato alimenterum facto uxori, quamuis expressè non sit, in consil. 32. nume. 9. 39
- 2 Condicio donec casta, honesta, & uidua uixerit, anno legato potest dici repetita in legato puro puta pannorum, & similibus, in consil. 32. nume. 9. 39

- maliter, siue dispositiue cogitauit, ibid. nu. 26. cad.
2. Condicio si sine liberis deficit per filiam feminam, in consil. 11. nume. 9. 21. & 22. 484.
2. Ea tacite inest substitutioni fideicommissariae inter filios simpliciter factae, quae in feminis etiam verificatur, licet à statuto propter masculos excludantur, in consil. cxij. nu. 11. 486.
2. Et an à testatore sit expressa, an uero à lege subintellecta, non differe, & utroque in modo in femina verificatur, ibid. nu. 2. cad.
- Sed q. differant, ibid. nu. 11. pag. 487. & nu. 23. vlt. ad nu. 26. 488.
2. Et an differant, in consil. cxvij. nu. 11. 525.
2. Condicio, si sine liberis, quoad naturales refert, an fuerit expressa, uel subintellecta, secus est quoad filiam feminam, in consil. cxij. nu. 25. 491.
2. Et à testatore expressa quandoque, solum masculos continet ex coniectura mente testatoris, & quomodo hac coniectura sumatur, ibidem nume. 12. & 16. 488.
2. Et tacite à lege subintellecta requiritur liberis uel succedere, secus in expressa à testatore, nisi contraria uoluntas appareat, ibid. nu. 24. 490.
2. Condicio, si sine liberis, merum factum continet, ibid. nu. 7. 488.
2. Ea comprehendit nepotem natum ex filia grauati ad exclusionem substituti, ibid. nu. 3. 486.
2. Et q. non verificetur in nepte ad exclusionem substituti, quomodo procedat, in consil. cxij. nu. 5. 503.
2. In conditionibus appellatio liberorum continet filiam, & natos ex filia ad exclusionem substituti, ibid. nu. 2. 502.
- Quod limitatur, ibid. nu. 16. 505.
2. Condicio, si sine liberis, in substitutione facta inter filios masculos institutos, & inter se substitutos solum de masculis intelligitur ex praesumpta mente testatoris, in consil. 114. nu. 11. 504.
- Et quomodo haec praesumpta mens colligatur, ibid. nu. 13. cad.
2. Condicio, si sine liberis, an per ingressum monasterij deficiat ad exclusionem substituti, ibid. nu. 21. 506.
2. Ea quando tacite à lege subintellecta, in consil. lxxij. nu. 13. 272.
2. Condicio, si sine liberis, solum filios, & non filias comprehendit, quando testator instituit primo filiabus in rebus certis, postea filios masculos haeredes instituit, & si omnes decederent sine liberis, Titium substituit, in consil. lxx. nu. 11. 293.
2. Ea adiecta fideicommissio quando per clericum euaneſcat, in consil. 83. nume. 10. 300.
- Reliqua de hoc uideas in uerb. clericus.
2. Condicio fideicommissi, si sine liberis, non deficit per filios spurios, & nefarios, in consil. 83. nu. 14. 301.
2. Etiam si essent legitimati, quando non solum testator, sed etiam grauatus in dignitate constitutus esset, in consil. 83. nu. 15. 302.
2. Condicio, si sine liberis, adiecta substitutioni per solum existentiam liberorum non deficit nec euaneſcit, nisi etiam uotis tempore extant, ibidem nume. 16. 302.
2. Ea regulariter non disponit, nisi ex praesumpta mente disponentia secus appareat, in consil. 81. nu. 23. 360.
2. Et ex quibus coniecturis id appareat, ibid. nume. 25. pag. ead. & latius ibidem nume. 73. 369.
2. Condicio, si sine liberis, quomodo fauere liberorum dicatur apposta, ibidem nume. 74. 370.
2. Condicio, si praedeceſſerit testator cum liberis, uel sine liberis, adiecta substitutioni maxime uulgaris est uoluntaria, non autem necessaria, in consil. 64. nu. 27. 254.
- Reliqua in uideas in uerb. liberi, & ibi de liberis postis in conditione.
- CONDITIO FILIORVM an exprimitur in donatione, an uero tacita ex legis dispositione ex praesumpta mente donantis conueniatur, differunt, & prima est suspensiva, altera uero tantum resoluitiva, in consil. lxxij. nume. 3. 123.
2. Condicio, si contigerit aliquem ex filiis institutis praedeceſſere testatori sine filiis masculis, apposta in substitutione facta per haec uerba uulgariter, & per fideicommissum, debet diuidi in duas partes, ut fideicommissum ualeat, in quomodo, in consil. 64. nu. 2. 158.
2. Et an sit uerum, ibid. nu. 3. 159.
2. Et quomodo, si diuideretur, diuidi posset, ibid. nu. 6. cad.
2. Condicio quae, & quando possit diuidi, & quae non, ibid. nu. 3. & 5. cad.
2. Condicio, si contigerit aliquem ex filiis institutis praedeceſſere testatori sine filiis, expressa in substitutione facta etiam per fideicommissum, dicitur quoad fideicommissum impossibilis ratione perplexitatis, & non aliter, ibid. nu. 10. & 13. 260.
3. Et si sit apposta substitutioni factae uulgariter, pupillatiter, & per fideicommissum, ipsa illud expressum ad uulgarem tam uel restringitur, aut quoad alias substitutiones habetur pro non adiecto, in consil. 64. nu. 16. 261.
- Et hoc uerum sit, ibid. nu. 18. cad.
2. Condicio, si filij masculi defecerint, adiecta substitutioni uulgaris est uoluntaria adimplenda specificè, & non per acquillos, in consil. 66. n. 32. 226.
2. Condicio tacita, si sine filiis decedat, subintellecta etiam in substitutione ne reciproca, & compendiosa facta in legato filiabus in casu, quo defecerint in pupillari aetate, uel aliis quocumque, in consil. 76. nu. 1. 305.
- Vide etiam de hoc in uerb. substitutio.
2. Condicio, si filij, & filiorum filij, ac descendentes in infinitum decedant sine filiis, & descendibus masculis, comprehendit descendentes omnes tam per masculos, quam per feminas, in consil. 77. nu. 7. 308.
2. Nec non filios filiarum, & feminarum, ibid. nu. 9. 309.
2. Condicio, si sine filiis, tacite subintellecta in fideicommissio resolute ex prohibitione alienationis ualide uni ex filiis facta, in consil. 36. n. 11. 375.
2. Condicio, si defecerit sine filiis etiam masculis legitimis, & naturalibus, apposta in fideicommissio facto etiam clerico deficit existentia filij legitimati, in consil. cxiij. nu. 33. 462.
- Condicio,

1. **Conditio, si sine filiis legitimis, & naturalibus, quando feminas non continet, in consil. cx. nu. 19.** 470
 Et quando contineat, ibid. nu. 26. & 27. 472
2. **Conditio, si sine filiis, uel liberis, deficit, etiam per unicum filium, quamuis non sit heres universalis, in consil. cx. nu. 29.** 472
3. **Conditio, si sine filiis, substituitur in substitutione facta filiis institutis decedentibus, perinde ac si esset expressa, in consil. cx. nu. 3.** 482
- Differt tamen in multis ab expressa, ibid. nu. 22. 485
4. **Conditio, si sine filiis, continet etiam filiam ad exclusionem substituti, ibid. nu. 5.** 482
- Et quando hoc verum sit, & quando non, ibid. nu. 9. 21. & 22. 482
5. **In conditionibus an filia femina comprehendatur appellatione filiorum, ibid. nu. 7.** 482
6. **Conditio, si sine filiis, an deficiat per filiam feminam, ibi nu. 9. 21.** 482
7. **Conditio, si decedent sine filiis quandoque in pupillari aetate usque ad uiginti annos, cum non deficiat, si post uiginti annos deficiat, ibid. nu. 11. & 17.** 483
8. **Conditio, si sine filiis meum factum continet, in consil. cxii. nu. 7.** 487
9. **Conditio filiorum etiam feminas comprehendit, & illarum existetia deficiat, in consil. 13. nu. 1.** 494
- Quod falsum, ibid. nu. 10. 495
10. **Conditio, si decedent sine filiis masculis a testatore expressa, intelligitur etiam defunctis, ibid. nu. 3.** 495
- Contra, ibid. nu. 12. 495
11. **Conditio, si sine filiis, solum masculos continet, quando testator habens filias illas in re certa instituit filios uero masculos heredes, universales, licet, ex quibus filias feminas non habet, masculos uero instituit, arg. uicem substituitur sub conditione, si sine filiis, ibid. nu. 4.** 494
12. **In conditione appellatio filiorum quandoque solum masculos continet ex praesumpta mente testatoris, & quomodo mens ista colligatur, in consil. cxiii. nu. 6.** 494
13. **De conditione illis tacita, si sine filiis, a lege subintellecta ad expressam non procedit argumentum, in consil. cxiii. nu. 13.** 496
14. **Conditio, si sine filiis, quando ad exclusionem substituti deficiat per neprem ex filio, & quando non, in consil. cxv. nu. 13.** 510
15. **Et an deficiat per filias feminas grauati, remissum, in consil. cxvii. nu. me. 1.** 521
16. **Et quod deficiat ad exclusionem agnatorum substitutorum, qui dictas filias nec ex dispositione iuris, seu statuti, nec ex praesumpta mente testatoris excluderent, demonstratur, ibid. nu. 4.** 524
17. **Conditio, si sine filiis, regulariter deficit per neprem ex filio grauato sub ea conditione, in consil. cxviii. nu. 1.** 524
18. **Nisi contrarium ex praesumpta mente testatoris colligatur, & quomodo haec mens colligatur, in dicto consil. cxviii. nu. 2.** 525
19. **Ea ad exclusionem substituti deficit propter filium naturalem regulariter a successione intestata exclusum, in consil. cxviii. nu. 10.** 525
20. **Et per quos alios deficiat, & per quos non, ibid. nu. 12.** 525
21. **Conditio, si sine filiis, tacite a lege subintellecta, & a testatore expressa differant, ibid. nu. 11.** 525
22. **Conditio, si sine filiis, an deficiat per filiam feminam a successione propter masculos per statum loci exclusam, ibid. nu. 13.** 526
23. **Conditio, si sine filiis, quod ad exclusionem substituti per filiam feminam deficiat, plures sequuti fuerunt, in consil. cxviii. nu. 15.** 526
24. **Conditio, si sine filiis, sub qua alius filius testatoris fuit substitutus, quod deficiat per neprem ex filio grauato, maxime si ante statuto feminarum propter masculos exclusus, & secus sit, si extraneus fuit substitutus, quando uerum sit, ibid. nu. 17.** 526
25. **Conditio, si sine filiis, ad exclusionem substitutorum quando non deficiat per filiam feminam, in consil. 119. nu. 23.** 533
26. **Conditio, si sine filiis, adiecta substitutioni de filiis institutis inuicem facta, quod deficiat per filiam feminam, licet postea substituta esset pia causa sub conditione, si omnes filii instituti decederint sine filiis masculis, ostenditur, in consil. 118. nu. 19.** 526
- Reliqua uideas in uerb. filia, & in uerb. neptis.
27. **Conditio, si sine filiis, in pupillari substitutione tacite etiam, & intrinsece inest, in consil. 128. nu. 7.** 579
28. **Conditio, si sine filiis legitimis, & naturalibus ex legitimo matrimonio natis, non deficiat per spurium legitimatum etiam in amplissima forma, in consil. 180. nu. 16.** 792
- Reliqua de hoc uideas in uerb. legitimatus.
29. **Conditio, si sine filiis, quando in fideicommissum, & substitutione subintellectatur, & quando non, in consil. lvii. nu. 72.** 200
- Vide reliqua de hac conditione in uerb. filius.
30. **In conditionibus quomodo masculinum concipiat femininum, in consil. cx. nu. 7.** 482
31. **In conditione positi quando ex praesumpto iudicio testatoris uocati censentur, in consil. cxiii. nu. 3.** 447
32. **Et an referat, si uis ne in descendibus testatoris, an in collateralibus, & extraneis, ibid. nu. 19.** 451
33. **In conditione positi, post quorum mortem substitutio facta fuit, an dicantur simpliciter uocati, & honorati, in consil. cx. nu. 4.** 454
34. **In conditione positi filii an censentur uocati, uide in uerb. filius.** 158
35. **Conditio mixta, & conditio potestativa diuerso iure censentur, in consil. xvi. nu. 14.** 320
36. **Conditio turpis non dicitur potestativa, in consil. 76. nu. 29.** 320
37. **Conditio potestativa appositae in obligatione, & hypotheca bonorum facta per maritum uxori pro restitutione dotis retrotrahitur fauore dotis ad tempus contractus obligationis etiam in praedictum reuerti, cui pendente conditione eadem bona fuissent obligata, in consil. xvi. nu. 17.** 15

1. **Conditio sui natura, & regulariter quoad alias personas potestativa dicitur fauore dotis non potestativa, ut eius euentus ad tempus contractus possit retrotrahi, ibid. nu. 19.** 15
2. **De conditione potestativa fauore dotis idem, quod de casuali, testatur indicatur, ibid. nu. 47.** 15
3. **Conditio in obligatione, & conuentione appositae quando ad tempus tractae obligationis, & conuentionis retrotrahatur, & quid tempus ipsa conditio impletur, attendatur, ibid. nu. 15.** 15
4. **Conditio, re non integra, & in praedictum iuris iam alteri acquiritur, retrotrahitur, ibid. nu. 35.** 15
5. **Conditio casualis in contractibus retrotrahitur ad tempus contractus tractus, & illud attenditur, non autem tempus conditionis adimplere, in consil. liii. nu. 24.** 15
6. **Maxime, quando disponentes id noluerunt, ibidem nu. 25.** 15
7. **Et quando id uoluerit dicantur, ibid. nu. 26.** 15
8. **Conditiones retrotrahi ad tempus conuentionis, & dispositionis quoad effectum intelligantur, ibid. nu. 27.** 15
9. **Conditio sui natura, & regulariter retrotrahibilis in donatione facta patrem filio, seu filiae in potestate non retrotrahitur, ibid. nu. 3.** 15
10. **Conditio re potestativa, & alias sui natura non retrotrahitur, ibid. nu. 3.** 15
11. **Conditio quando sunt appositae uerba exnunc, prout exnunc, ibid. nu. 3.** 15
12. **Conditio quae sit illa, quae resultat ex obligatione respectu bonorum tutorum, in consil. xvi. nu. 8. & 13. pag. 157. cum sequen.** 15
13. **Et an retrotrahatur ad tempus contractus obligationis uerbis, attendatur tempus, quo illa adimpletur, ibidem num. 8. & 14. 15. & 16.** 15
14. **Conditionis etiam merè potestativae euentus in pignore, seu hypothecae promissioni dotis adiectae retrotrahitur ad tempus promissionis, tempus implementi attenditur, in consil. xlv. nu. 6.** 15
15. **Conditionis hypothecae, seu promissioni adiectae implementum tempus factae promissionis, & hypothecae retrotrahitur, quando contractus non erat merè potestativus, sed casualis, uel mixtus, ibid. nu. 4.** 15
16. **Conditio respiciens unum tempus ad aliud non trahitur, in consil. nu. 8.** 15
17. **Conditionis tempus quando, & quomodo tempus stipulationis, conuentionis inspicitur in acquirendo debitum, seu concessum, inspicitur, in consil. liii. nu. 33.** 15
18. **In conditione casuali, & in contractu attenditur tempus stipulationis, & non conditionis adimplere, ibid. nu. 24.** 15
19. **In conditionibus attenditur principium primae existentiae, & non successus, in consil. 37. nu. 9.** 15
20. **Conditionibus implementi tempus non attenditur in hypothecae factis sub conditione, sed prius tempore praefertur altem potius quamuis conditio posterioris esset prius adimpleta, uel conditio utriusque simul fuisset adimpleta, quando conditiones elementales, uel mixtae, non autem merè potestativae, in consil. 45. nu. 1.** 15
21. **Conditio impossibilis de iure uitiatur dispositionem, in consil. 20. nu. 1.** 15
22. **Conditio impossibilis de facto legatum uitiatur, & non uitiatur, sed conditione impossibilis de natura, seu de iure, quae uitiatur, attenditur, in consil. 28. nu. 13. & 47. pag. 123. cum sequen.** 15
23. **Conditio illarum rerum, quae non sunt, nec factae fuerunt, de iure impossibilis potius de natura, quam de facto, ibidem nu. 20. & 44. pag. 124. cum sequen.** 15
24. **Conditio impossibilis a testatore possibilis existimata uitiatur legatum, & dispositionem, & quando, ibid. num. 30. pag. 127. & in consil. nu. 15.** 15
25. **Conditio reddendarum rationum, quae non fuerunt administratae, uitiatur, & quando, ibid. nu. 12. & 49. pag. 124. cum sequen.** 15
26. **Conditio impossibilis de iure, siue de natura uitiatur, & non uitiatur, siue de facto, ibid. nu. 4.** 15
27. **Conditio impossibilis de iure quae dicatur, ibid. nu. 11.** 15
28. **Et quae impossibilis de facto, ibid. nu. 12.** 15
29. **Et quae impossibilis ratione perplexitatis, ibid. nu. 13.** 15
30. **Conditio impossibilis de iure non uitiatur, actum, sed uitiatur, quod est impossibilis, & quatenus est possibilis, ualeat, facit actum conditionalem, in consil. liii. nu. 43.** 15
31. **Conditio impossibilis ratione perplexitatis operatur, ut non possit interpretari ad ualiditatem actus sub illa conditione facti, perinde ac si impossibilis, quae impeditur, ibid. nu. 41.** 15
32. **Conditio turpis, & inhonesta uitiatur, & non uitiatur, in consil. 73. nu. 12.** 15
33. **Conditio in persona alicuius proprio nomine nominata adiecta personae, quae per alium etiam heredem adimpleri non possit, perinde ac si mortem illius ante conditionis implementum dispositio carnalis, & caduca facta fuerit, in consil. 28. nu. 15.** 15
34. **Nec differt, an conditio sit casualis, an potestativa uel mixta, ibid. nu. 17.** 15
35. **Et quando conditionis implementum ad heredem transire possit, ibid. nu. 28.** 15
36. **Ex conditione si quis ad aliquid faciendum teueatur, obligatio interpretatur de faciendo constituitur aduersarium in mora, & facti dicitur conditio, ut sibi debitum consequi possit, in consil. 28. nu. 29.** 15
37. **Conditio duplex negatiua, una suspensiva, & altera reuocatoria dicitur dicta legato facto uxori, ea non repetente dotes suas, & dotes suas non repetent.** 15
38. **Et quado, & quomodo uxori dicatur acquisitum, in consil. 39. nu. 1.** 15
39. **Conditio dotis non rapente de legato uxoris adiecta partem uel partem, & si non, an faciat legatum pro parte debeti, ibid. nu. 2.** 15

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Conditionalis debitor, uide in uerb. debitor.
 Conditionale fideicommissum, uide in uerb. fideicommissum.
 Conditionalis stipulatio, uide in uerb. stipulatio.
 2 Conditionaliter posuit intelligi uerba hæc, ita tamen, & tunc & eo ca.
 sa, in conf. cxlvij. num. 30.
 3 Conditionaliter expressa uerba etiam in minimo, & modico uerificatur,
 in conf. 144. num. 25.
 3 Conditionaliter positum. Lege dicitur esse de forma, & substantia soli
 ni, & non leui, & debet ad unguem, & non per aquipollens adimpleri,
 in conf. 187. num. 10.
 Reliqua de hoc uideas in uerb. forma.
 1 CONDUCENS rem propriam in feudum an sibi præiudicat, in confil.
 67. num. 32.
 1 Conducentes res ecclesiarum ab initio steriles sub certo canone si illas po.
 stea labore, & opera sua fertiles reddiderint, eas iure hereditario sub
 eodem canone possunt retinere, in conf. 98. nu. 14.
 1 Conducent simpliciter ad modicum tempus rem, super qua dominium, &
 possessionem habebat, ignoranter, & credens rem esse alienam, ex hoc
 sibi quoad dominium, & possessionem non præiudicat, immo con.
 ductio, & locatio est inefficax, nulliusque momenti, in consilio 113.
 num. 14.
 1 CONDICTA rei retentionem licitam esse propter melioramenta, quo
 modo intelligatur, in conf. cij. num. 62.
 3 CONDICTIO absque certa mercede data, uel conuenta dici non potest,
 in conf. clxxv. num. 33.
 1 Conductio rei, super qua quis utile dominium habebat, & directum, et
 utilisque possessio erat penes ecclesiam, ualeat respectu directi dominij,
 & utilis possessionis ecclesiarum, in conf. cxij. num. 16.
 1 Conductio facta pro se, & alio quocunque nominando, seu subrogando,
 nisi aliquis fuerit nominatus, uel subrogatus, cum persona conducentis
 finitur, in conf. cxxij. num. 3.
 Reliqua uideas in uerb. locatio.
 3 Conductio mandatum, & persuasio ad delictum quando dicantur, in conf.
 clxxv. num. 39.
 3 Conductio ad interficiendum, & assassinatus crimen, uide in uerb. as.
 assinatus.
 3 Ex conductio rei facta à colono quando possessio probetur, & quando
 non, in conf. xlix. num. 2.
 1 CONDICTOR promittens uti, & frui arbitrio boni uiri intelligitur,
 prout uis expostit, in conf. cxij. nu. 19.
 3 Conducto tenetur omnino adimplere pactum locationis ab ipso condu.
 ctore exequendum, & ad fauorem locantis tendens, in conf. cxlv. nu. 4. §. 8.
 1 Conductoris uerba promittentis uti, & frui rebus locatis diligenter, & ar.
 bitrio boni uiri tanquam generalia, & ambigua sunt contra locatorem
 interpretanda, in conf. cxlvij. nu. 1.
 1 Conductor ut opus aliquod in utilitatem locatoris in re locata faciat de.
 bet expressè conueniri, in conf. cxlvij. num. 7.
 1 Conductor tenetur ad opera rustica in mero facto consentientia, sed non ad
 ea, quæ etiam causam dandi in se habent, ibid. nu. 10.
 1 Conductor molendini promittens dare singulis annis locatori certam qua.
 ritatem frumenti in molendino de frumento proprio moliturum eiusdem
 tenetur solum dare frumentum ex molendino perceptum, & non
 aliud, si nihil fuisset perceptum, nihil, si modicum, illud modicum
 præstare tenetur, in conf. cxxj. nu. 13.
 1 Conductores per perceptionem fructuum, & separationem à solo eorum
 nomine factam sunt illorum fructuum domini effecti, in consil. 139.
 num. 3.
 1 Conductor uti, & frui dicitur, quamprimum fructus percepit, & à solo se.
 parauit, quamuis illos postea amiserit, ibidem nu. 17.
 1 Conductor non obstantibus iure ei superueniente in re conducta debet cano.
 nem, & pensionem soluere, quando absque aliqua exceptione soluere
 iurauit, in conf. 148. num. 1.
 1 Conductor à solutione canonis, & pensionis propter ius illi in re conda.
 ta superueniens liberatur, in conf. 148. num. 8.
 Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 1. & 20. pag. ead. cum sequen.
 1 Conductor ex iure in ipsum superuenienti à solutione canonis liberatus
 non dicitur à restitutione possessionis rei locatæ liberatus, ibidem nu.
 mero 16.
 1 Conductor, qui ex pacto tenetur, & cogi potest ad soluendum mercedem
 conuentam non obstantibus periculis, casibus fortuitis, & damnis, quæ
 posset contra locatorem allegare, non potest ad dictam solutionem co.
 gi, neque tenetur, si locator ei non adimpleuit, nec obseruauit pro par.
 te sua adimplenda, & obseruanda, in conf. 144. nu. 11.
 1 Idem, si damna, & casus fortuiti facti, & non culpa solum lata, sed etiam le.
 ui ipsius locatoris euenissent, ibid. num. 12.
 1 Conductor si ex pacto tenetur, & cogi possit ad soluendum mercedem con.
 uentam, non obstantibus aliquibus periculis, & casibus fortuitis, & dam.
 nis, quæ is contra locatorem posset allegare, si post dictum pactum damna,
 & pericula aliqua fuerint specificata, an pactum generaliter de omnibus, an
 uero de expressis tantum sit intelligendum, in conf. 144. num. 10.
 1 Conductor rei alienæ ignoranter credens rem conductam esse locatoris
 cogitur soluere canonem pro rata temporis, quo est fructus, in consilio
 148. num. 19.
 1 Conductoris in obseruantia, & contrauentio in non soluendo canonem
 comissa duplicem effectum parit, & quem, in conf. 149. nu. 2.
 1 Conductor promittens soluere canonem certa die cum hoc, quod per locato.
 rem non possit fieri exactio contra ipsum, nisi post certum tempus, ex
 lapsu tam primi, quam secundi temporis, si non soluat, non dicitur in
 mora constitutus, nisi postquam fuerit à locatore interpellatus, ibid.
 num. 6. & 8. pag. ead. cum sequen.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Conductor ob non solutionem canonis non cecidisse a iure suo, etiam quando iuravit soluere in dubio est interpretandum. ibid. nu. 12. 559
- 1 Conductor etiam per unicum cessationem solutionis pensionis, & canonis non facti suo tempore potest ab usu rei conductae propria auctoritate expelli, quando cito tempore soluere iuravit, in consil. cl. nu. 1. 560
- 1 Et quare hoc fuit indultum, ibid. nu. 7. 561
- 1 Et quomodo intelligatur, ibid. nu. 5. 563
- 1 Conductor iurans soluere canonem, seu affectum certo tempore, si eo tempore etiam semel tantum non soluat, ipso iure priuatur re locata, & omni contritus locacionis commodum, ibid. nu. 3. 560
- 1 Et quomodo hoc intelligatur, ibid. nu. 11 & 32. 561. cum seq.
- 1 Nec moram purgare potest, ut ius suum amissum recuperet, ibidem numero 4. 561
- 1 Quod tamen declaratur, & limitatur, ibidem numero 10. 32. 33 & 34. pag. 561. cum sequen.
- 1 Conductor simplex ad modicum tempus per unicum cessationem solutionis pensionis potest a locatore expelli, in consil. cl. nu. 5. 561
- 1 Et quomodo, ibid. numero 31. 564
- 1 Conductor ut ob cessationem locacionis canonis etiam ipso iure cadat a locacione, & iure suo, requiritur declaratio locatoris, in consil. cl. nu. 11. 561
- 1 Et quandoque secundum aliquos etiam sententia, ibid. nu. 12. ead.
- 1 Conductor ad modicum tempus licet ob unicum cessationem solutionis pensionis possit a iure suo expelli, potest tamen soluendo, & purgando moram ipso iure usum rei recuperare, ibid. nu. 25. 563
- 1 In conductoris expulsi ob non solutionem canonis locatio metra, & locatio ad asilum franchandum differunt, & quomodo, ibidem numero 20. 562
- 1 Conductor ut ad soluendam integram pensionem anni sterilis, & ad persolverandum in contractu teneatur, ubertas precedens, uel subsequens cum sterilitate compensatur, in consil. cl. nu. 3. 531
- 1 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 32. 33. & 34. 533. cum seq.
- 1 Conductor exceptio tempore sterilitatis, seu impedimenti, quo re uti, & frui non potuit, pro reliquo tempore etiam futuro ad integram pensionem praestationem tenetur, ibid. nu. 4. 531
- 1 Et quando hoc procedat, ibid. nu. 35. 534
- 1 Conductor, si re locata toto locacionis tempore, uti non potuit, pensio debetur solum pro rata temporis, quo locatio durauit, in consil. cl. nu. 9. 592
- 1 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 25. 594
- 1 Conductor si fructus ex re locata non percipit, non tenetur ad mercedem, & pensionem, uel solum pro rata fructuum perceptorem, in consil. cl. nu. 12. 592
- 1 Et cum ubertate aliorum annorum compensare tenetur, & quatenus fuerit ubertas fructuum, tenetur, ibid. nu. 13. ead.
- 1 Conductor praedij urbani ad pensionem pro rata temporis, quo re locata uti potuit, tenetur, in consil. cl. nu. 17. 593
- 1 Et quotidie, donec habeat, fructus ex eo percipere dicitur, ibid. n. 18. ead.
- 1 Conductor ad unum annum si in semel fructus omnes percipiat, ad integram pensionem totius anni tenetur, ibid. nu. 20. ead.
- 1 Conductor, qui certo tempore soluere iuravit, soluendo expositio moram non purgat, in consil. cl. nu. 2. 499
- 1 Conductor quando possit moram purgare, & quando non, in consil. cl. nu. 16. 502
- 1 Conductor, qui cum iuramento promisit re uti arbitrio boni uiri, deteriorando efficitur indignus, & expelli potest, in consil. cl. nu. 6. 499
- 1 Conductor quando ob deteriorationem, & non solutionem absque illarum probatione possit a domino propria auctoritate rem ingrediendo in sua possessione turbati, atque expelli, in consil. cl. nu. 13. 200
- 1 Conductor ut expellatur, deterioratio notabilis, ac sufficiens probatur ex incisione plarium arborum fructiferarum, in consil. cl. nu. 73. 579
- 1 Et quomodo in conductore capiat deterioratio de iure communi, & quando is promississet, & iurasset uti re conducta arbitrio boni uiri, ibidem numero 74. ead.
- 1 Conductor propter abusum, & non solutionem pensionis, ac ob contrauentionem conventionibus iuratis a iure conductionis cecidisse dicitur, in consil. cl. nu. 42. 575
- 1 In conductore pensio multiplicatur ex multiplicatione fructuum, in consil. cl. nu. 15. 592
- 1 Conductor non expellitur si sua pactum, quomodo intelligatur, in consil. cl. nu. 21. 574
- 1 Conductor non potest ab emptore expelli, quando emptor habuit notitiam locacionis rei sibi uendit alteri factae, in consil. cl. nu. 15. 8
- 1 Conductoris non debet esse, sed locatoris damnum etiam circa fructus perceptos contingens culpa ipsius locatoris, in consil. cl. nu. 8. 528
- 1 Quid, si ob mortem locatoris id damnum euenit, ibid. nu. 9. ead.
- 1 Conductor si facienda est remissio a locatore ob corruptionem in fructibus perceptis contingentem ex nullo terro fine culpa coloni, secus si ex alia causa etiam sine culpa coloni, in consil. cl. nu. 11. ead.
- 1 Conductor si locator promittat hoc modo, se alcuna delle entrate fuisse turbare, che non le potesse usufruttare, vuole essere tenuto per quella parte fuisse danificato, quid hoc pactum operetur, & quomodo sit intelligendum, ibid. nu. 12. ead.
- 1 Maxime, si conductor omne periculum, & casus fortuitos contingentes, & contingere solitos in se suscepisset, ibid. nu. 16. 529
- 1 Conductor si de iure mercedis remissio non est facienda propter casum circa rem, seu fructus obuientem, quando ex re conducta percipit tot fructus, quod plus perceperit, quam sit pensio ab eo soluenda, uel non minus dimidia pensionis soluenda, in consil. cl. nu. 1. 536
- 1 Conductor si de iure sit remissio mercedis propter damnum, & incommodum

- 1 In conductore quando lucris cessantibus consideratio haberi debet, ibid. numero 3. ead.
- 1 Conductor est facienda remissio mercedis non propter damnum, & incommodum simpliciter, sed propter damnum, & incommodum, ac intolerabile, ibid. nu. 4. ead.
- 1 Et tunc est et facienda remissio, quando percipit minus dimidia annis singulis annis, deductis impensis, percipi consuevit extra, ibid. nu. 6. ead.
- 1 Conductor ad hoc, ut mercedis remissionem consequatur, quod debet, ibid. nu. 7. ead.
- 1 Et damnum quale, & quantum circa rem, & fructus rei considerari debeat, in consil. cl. nu. 13. ead.
- 1 Conductor, qui re locata eo modo uti, & frui non potuit, quo fructus, est pro rata temporis, quo sic uti frui non potuit, remissio mercedis facienda, etiam si nulla culpa locatori possit imputari, ibid. numero 1. ead.
- 1 Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 23. ead.
- 1 Et si culpa, seu negligentia locatoris adesse, conductor etiam de fructu quoque cessantis agere possit, ibid. nu. 2. ead.
- 1 Conductor si casu fortuito damnum intolerabile circa fructus percipere teneatur, siue casus fortuitus diuino iudicio, siue petentis na euenit, in consil. cl. nu. 4. ead.
- 1 Conductor, qui re conducta ad usum, propter quem principalem conduxit, ut non potuit, mercedis, seu pensionis remissio etiam si locator nulla in culpa fuerit, & conductor illa ad usum non potuisset, ibidem numero 8. ead.
- 1 Ex eo uero, quod ad alium usum, quam ad illum, propter quem conduxit, uti non potuit, remissio illi non est locanda, ibid. numero 9. ead.
- 1 Conductor, qui patientiam re locata utendi, & fruendi habuit, ut qualiter meruit in usu impeditus, & propterea aliquam fructuum uitatem passus fuerit, remissionem tamen petere, & consequi potest, in consil. cl. nu. 15. ead.
- 1 Conductoris esse debet omne periculum, & damnum quocumque contingens, nec est remissio aliquam consequitur, quando hoc pacto expresso noluit modo, & casu aliquo ad aliquam mercedis remissionem conductor facienda tenetur, ibid. nu. 17. ead.
- 1 Conductor ob damnum proueniens ex facto principis iure resistere non potuit, non debet locator ad aliquod interuenire, nec lucrum cessantis tenetur, ibid. nu. 24. ead.
- 1 Conductor, si alias remissio de iure fieri deberet, tamen etiam si non facienda, stante pacto, quod in nullo casu, & nullo modo ipsi conductori qua remissio fieri deberet, in consil. cl. nu. 14. ead.
- 1 Conductor si impeditus sit facto tertij iniustio, cui dominus remissionem potuit, locator ad aliud plus non tenetur, quam ad remissionem solutae, uel soluendae, in consil. cl. nu. 1. ead.
- 1 Et solum pro rata temporis, quo fuit impeditus, ibidem numero 1. ead.
- 1 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 30. & 39. pag. 533. cum seq.
- 1 Et quid illa uerba ad aliud plus excludant, ibid. nu. 29. ead.
- 1 Conductor ob uim maiorem uti sui impeditus, damnumque praedij tractu recedere, aliudque contra locatorem petere non potest, si aliam rem aequae commodam obtulit, in consil. cl. nu. 2. ead.
- 1 Conductoris modica incommoditas non est in consideratione, si modicum tempus etiam facto locatoris fuit impeditus uti rem, & aliam remissionem facienda agere non potest, ibid. nu. 7. ead.
- 1 Conductor in usu rei pro parte temporis tantum, & non pro toto tempore impedito sit remissio mercedis pro rata temporis, ibidem numero 11. ead.
- 1 Et quando hoc procedat, ibid. nu. 39. ead.
- 1 Conductor de damno ab alio illato locator tenetur non de iure, sed de iure meo 12. ead.
- 1 Conductor statu rei locatae alterato, & mutato etiam ab alio, quod minus, postquam is aliquo tempore fuit re usus, & fructus, postea ante tempus locacionis finitum a contractu recedere, & solum pro tempore, quo pacifice usus fuit, ad soluendum pensionem tenetur, ibid. numero 13. ead.
- 1 Idem, quando usus rei locatae incommodatur, nisi modica effectus damnas, uel conductor perseueraret, ibid. nu. 14. ead.
- 1 Conductor si facto aliterius sit uti re impeditus, an illi dominus remissionem, an non, refert, & ad quid utroque casu dominus remissionem au conductor a contractu pro toto tempore liberetur, ibid. numero 15. ead.
- 1 De conductore, qui rem conductam ad prauidendum locatorem transferre, ad locatorem, cuius defectu conductor re uti impeditus, & damnum ammentum ualeat, in consil. cl. nu. 17. ead.
- 1 Conductor si autem tempus a re locata recessit, is ad omnem pensionem eius temporis tenetur, & locatori a contractu recedere, & remissionem facere licet, in consil. cl. nu. 18. ead.
- 1 Conductor re conducta uti impeditus potest a contractu recedere, & fructus futuri temporis solutus reprimere, ibid. nu. 19. ead.
- 1 Conductor non usus re conducta eo modo, quo ex contractu tenetur, propter metum periculi a superiore comminatus, excusetur, & remissionem ad soluendum mercedis, & pensiones contentas, tamen soluatur, in consil. cl. nu. 22. ead.
- 1 Conductor sine iusta causa a contractu, & re locata recedere non potest, secus ex iusta causa, in dicto consil. cl. nu. 28. ead.
- 1 Conductor, si res perierit, ad quid contra locatorem agat, ibid. nu. 28. ead.
- 1 Conductor post impedimentum remansens in re conducta, & illa ad usum

in contractu locationis persequere, & solum ad re-
 211. num. 16. *id. ibid. num. 30.* *id. ibid. num. 33.*
 Conductor, finito locationis tempore, uolens in re locata inuito locatore
 persequere, uim domino inferre, & tanquam pzo, ac inualor domi-
 num sua possessione uelle priuare dicitur, *ibid. num. 17.* *ead.*
 Et potest tunc a domino, seu locatore propria auctoritate expelli, *ibid.*
 num. 18. *ead.*
 Conductor si finito tempore locationis in re conducta persequeretur,
 res censetur reconducta, intelligitur in mera locatione, non autem
 quando de translatione, seu acquisitione domini ageretur, in *conf.*
 150. num. 21. *ead.*
 Conductor, finita locatione, denegans rem locatam restituere, iuris tenet
 diis illam restituere compellitur, ac etiam punitur, in *conf. 102. nu. 45.* *ead.*
 Conductor, & heredes illius, qui rem ab initio sterilem ipsi locatam
 suis sumptibus, & laboribus meliorauit, finito locationis tempore
 re sunt in conducendo illam de nouo aliis praefrendi, in *consil. xviij.*
 num. 13. *ead.*
 Conductor an possit rem locatam retinere, si locator ei promissit sub gene-
 rali suorum bonorum obligatione non facere actum, seu contractum ali-
 quem in praedictum locationis factum, & rem locatam postea alteri ne-
 didit, in *conf. xlvij. num. 21.* *ead.*
 Conductor non potest rem conductam loco pignoris, & hypothecae reti-
 nere, nisi fuerit expressum, & specialiter per locatorem hypothecata, *ibid.*
 num. 22. *ead.*
 Conductor, cui locator obligauit bona in genere, & in specie rem loca-
 tam, non potest ab emptore expelli, & retentione rei usque ad finem
 locationis uti potest. Et haec est cois opinio, in *conf. 135. nu. 7.* *ead.*
 Idem, quando locator promittit non alienare, nec uendere rem locatam
 in praedictum conductorem, & postea adicitur clausula generalis, pro-
 quibus omnibus locator conductor obligat omnia sua bona, & specia-
 liter rem locatam, *ibid. num. 8.* *ead.*
 Conductor in fine locationis de suo seminare non tenetur, nisi hoc fue-
 rit expressum conuentum, in *conf. 147. nu. 5.* *ead.*
 Et tenetur solum in fine locationis ad restituendum rem non deteriora-
 tam, & incorruptam, & ad nil aliud, & quicquid esset ipsius conducto-
 ris in re locata debet id ipsi domino restitui, *ibid. num. 6.* *ead.*
 Conductor ad quid ultimo anno conductionis teneatur, in *consil. xlvij.*
 num. 3. *ead.*
 Conductor licet ultimo anno conductionis possit dici teneri bona loca-
 ta seminare, non tamen intelligitur de suo seminare, *ibid. nu. 11.* *ead.*
 Vides etiam de his omnibus reliqua in uerb. locator.
 CONDUCTOR & ad longum tempus, ut ad annos uiginti, aequiparan-
 tur emphyteosis, in *conf. xlv. nu. 24.* *ead.*
 Ad conductorem ad longum tempus de emphyteota argui potest, in *con-*
 xlvij. num. 2. *ead.*
 Et an uerum sit, *ibid. num. 19.* *ead.*
 Conductor ad decem annos dicitur conductor ad longum tempus, in *con-*
 xlvij. nu. 1. *ead.*
 Conductor ad longum tempus dicitur habere utile dominium, & natura-
 lem possessionem, *ibid. nu. 2. pag. ead.* & in *conf. 49. nu. 5. uol. ij.* *ead.*
 Conductor ad longum tempus, & usufructuarius similes uidentur, & am-
 bo naturaliter tantum possident, in *conf. xlvij. nu. 4.* *ead.*
 Et de usufructuario ad conductorem ad longum tempus arguitur, *ibid.*
 Et an hoc uerum sit, *ibid. nu. 20.* *ead.*
 Conductores ad longum tempus continentur sub dispositione loquentis
 de renetibus, & conducentibus ad affectum, in *conf. xlvij. nu. 9.* *ead.*
 Conductor ad longum tempus non debet teneri de periculo, seu damno
 circa rem contingente absque spe remissionis, in *consilio xlvij. nu.*
 mero 12. & 14. *ead.*
 Secus in emphyteota, & quare, *ibid.* *ead.*
 Conductor ad longum tempus non tenetur ad solutionem oneris, & col-
 lectae absque spe remissionis mercedis, *ibid. nu. 15.* *ead.*
 Conductor etiam ad longum tempus ad quae onera tenetur, & ad quae
 non, in *conf. xlvij. num. 16.* *ead.*
 Et an ad collectam, *ibid.* *ead.*
 Conductor ad longum tempus non potest propria auctoritate a rexpel-
 li, secus in conductore ad modicum tempus in casibus, in quibus fuit
 ipso iure priuatus, in *conf. liiij. nu. 6.* *ead.*
 Conductor ad longum tempus, qui certo tempore canonem soluere iura-
 uit, non soluendo tempore debito, omni commodo, & iure conductionis,
 nis, maxime uolente domino tacite, uel expresse, indignus factus, &
 priuatus dicitur, in *conf. clv. nu. 43.* *ead.*
 Conductor ad longum tempus, uolens, finita locatione, in naturali pos-
 sessione rei continuare, dicitur ui, uel clam a domino, & locatore possi-
 dere, *ibid. num. 44.* *ead.*
 Et a domino, seu locatore potest propria auctoritate expelli, & naturali
 possessione priuari, *ibid. nu. 45.* *ead.*
 Nec conductor ob hanc expulsionem competit aduersus dominum re-
 medium possessorium reintegrande, *ibid. nu. 46.* *ead.*
 Conductor ad longum tempus, ita rei conductae, illiusque usu absque
 sua culpa mutato, & alterato, a totali praestatione pensionum libera-
 tur, in *conf. xlv. nu. 26.* *ead.*
 Conductori simplici ad longum tempus ob sterilitatem, & damnum for-
 titum remissio mercedis est facienda, in *conf. 130. nu. 15.* *ead.*
 Vide etiam in uerb. locator.
 CONFERRI qui teneantur, in *conf. liiij. nu. 14.* *ead.*
 Non conferuntur donatio propter merita a liberis in successione ascenden-
 tium, *ibid. nu. 18.* *ead.*
 Non conferuntur donatio causa mortis, & donatio inter uiuos collata post
 mortem, aut sub conditione, quae solum post mortem potest uerifica-
 ri, *ibid. num. 21.* *ead.*

Index Confiliorum

- 1 Et quid, si conditio illa ex dispositione, & mente donantis, & conceden-
1 us debeat ad tempus donationis, & concessionis retraheri, ibid. nu-
2 mero 24. usque ad nume. 35.
- 1 Non confertur donatio facta a parte filio, seu filie in potestate, in confi-
2 lium. num. 22.
- 1 Non confertur legata, ibid. nu. 23.
- 1 CONFERTUS non habet uicarius episcopi, nisi ex speciali manda-
2 to, in conf. 83. num. 21.
- 1 CONFERTUS est probatio superlaturia, remque notorium facit, in confi-
2 lium. num. 2.
- 1 Confessio sponte in iudicio facta notoriū facit, in conf. clxxviii. nu. 3. 480
1 Confessio, & acta facta in iudicio rem notorium facere dicuntur, in conf.
2 196. nu. 1. pag. 554. & in conf. 183. nu. 1. p. 624. & in conf. 175. nu. 1. 498
1 Confessione aduersarii nulla est maior probatio, in conf. cci. nu. 2. 568
1 Confessionis iudicialis nū habet approbatio, & emologatio laudi, ac
2 sententia, in conf. 2. nu. 4. 10
1 Confessionibus in iudicio factis est contra confitentem standum, in conf.
2 98. num. 2. 12
1 Confessionis effectum habet assertio, & affirmatio in precibus, & respici-
2 tis facta in conf. clxliii. num. 1. 407
1 Confessio facta in iudicio debet a parte aduersa & pro se, & contra se in
2 totum recipi, uel in totum remitti, maxime, si ea iuris præsumptionem
3 pro se habeat, in conf. cxxxiii. nu. 9. 376
1 Confessio rei tota, & non pro parte debet considerari, in consilio clxxv.
2 nume. 16. 500
1 Confessio qualificata debet in totum cum suis qualitatibus recipi, & nō
2 pro parte, quæ contra confitentem facit, quando non est iuris præsum-
3 ptio contra confitentem, in conf. xlii. nu. 36. 135
1 Confessio facta cum certa qualitate tota uera, eademque oratione, nō autem
2 pro parte recipi, & pro parte excludi, & quomodo hoc fit uerum, in con-
3 sil. cxvi. nu. 50. 557
1 Confessio unius quomodo, & contra quem habeat nū duorum, uel plu-
2 rium testium, in conf. cci. nu. 2. 573
1 Confessio continens id, quod ipsi confitenti erat impossibile, non ualeat,
2 in conf. cxii. nu. 12. 491
1 Confessio quando quoad possessionis translationem confitenti noceat,
2 & quando non, in conf. lvi. nu. 30. 205
1 Confessio cedentis post usque quæritur emanata non præiudicat cesiona-
2 rio, in conf. 187. num. 5. 697
1 Confessio facta contra sententiam de illius iniquitate ab iis, ad quoru
2 fauorem lata fuit, an, & quando illius executionem, & transeunt in re
3 iudicata impediatur, & confitenti noceat, in conf. 30. nu. 38. 138
1 Confessio prelati dicentis post alienationem ab emphiteota factam se li-
2 centiam alienandi dedisse non præiudicat ecclesiæ quoad usque ipsi ex
3 alienatione quantum, in conf. cxviii. nu. 11. 491
1 Confessio ex intervallo post usque acquisitionem facta non præiudicat, ibid.
2 Confessio loci facta, finita societate, non nocet alteri iudicio, in consilio
3 clui. num. 75. 380
1 Confessio cedentis non obest cesionario, & quando, ibid. nu. 76. 491
1 Confessio debitoris de certa quantitate acceptata per creditorem nocet
2 in ea quantitate debitoris, in conf. cxvii. nu. 3. 754
1 Confessio magis nocet ipsi confitenti, quam tercio, in conf. clui. 10. 569
1 Confessione debiti in iudicio facta, exequuto fit, & committitur abique
2 alia sententia, nulloque iuris ordine, in conf. x. nu. 9. 19
1 Confessio facta super contentis in instrumento nullo nihil operatur,
2 nec nocet, in conf. xlviii. nu. 17. 518
1 Confessio ex iracundia facta non nocet confitenti, in cōf. 189. nu. 3. 336
1 Confessio principalis in causa non nocet illi, qui principali pro luo mi-
2 serere assistit, in conf. cci. nu. 10. 569
1 Confessio etiam iudicialis non nocet confitenti, nisi fuerit per partem ac-
2 ceptata, quamuis iudex, uel notarius illam acceptauerit, in cōf. cccv
3 nu. 38. 592
1 Confessio uera facta in iudicio nocet, & post sententiam non potest etiam
2 in criminalibus reuocari, & quomodo hoc fit uerum, in conf. cci. nu-
3 mero 14. 569
1 Confessio uera, & maxime facta sponte abique tortura nocet confitenti,
2 & aliis, quibus res iudicata nocere solet, ibid. nu. 6. 568
1 Confessio ad hoc, ut alius præter confitentem noceat, indiget alia proba-
2 tione, ibid. nu. 11. 569
1 Confessio habens etiam legitimas probationes adiunctas est irrevocabilis
2 etiam præter torturam fatentem, et erroris, ibid. nu. 5. 568
1 Confessionis error non fit iuramentum, cui illa nocere, quomodo probetur, ibi-
2 dem num. 12. 568
1 Ad docendum de errore confessionis ab alio factæ testes possunt deponere
2 contrarium eius, quod ille confitens fuit, ibid. nu. 41. 573
1 Confessio erronea potest reuocari, etiam si facta esset in iudicio, & cum in-
2 ramento, parte præseente, & acceptante, in consilio ccvii. numero 34.
3 & 37. 593
1 Et multo magis, quando facta fuit ab eodem, & ignorante, ibid. num. 36.
2 Confessionis error quando constare dicitur, ibid. nu. 35. 593
1 Confessio sponte facta etiam in causa criminali an possit reuocari, in cōf.
2 clxvii. num. 9. 481
1 Confessio etiam iudicialis, & iurata, & ad interrogationem indicis facta
2 potest reuocari, quando de illius errore constaret, in cōf. cxliii. nu. 1. 548
1 Confessio erronea in positionibus facta, sequuta sententia, etiam quoad
2 proprietatem præiudicat, in consil. 2. num. 36. 22
1 Confessio erronea, docto de errore, ne confitenti quidem nocet, nedum
2 tercio, in consilij. num. 8. 569
1 Confessionis error quomodo, & a quo facilius probetur, ibid. nu. 9. 569

Augustini Beroij.

- C**onfessio erronea iure non nocet, & in minore non recipitur
tortura, fed folius ut de errore doceatur, in conf. xciii. nu. 20.
Confessio facta à minore extra iudicium potest per ipsum reuocari,
ratorem reuocari, ibid. nu. 19. & 21.
Et facta à minore extra iudicium, & deliberata est indestituta &
recipitur, ibid. num. 21.
Confessio extrajudicialis quomodo probari debeat, ut iudicium ferat
torturam, ibid. num. 13. & 16.
Confessio extrajudicialis nocet folius confidenti, & non alteri,
conf. xciii. num. 3. 4.
Confessio extrajudicialium facta, abfente parte, femiplenam tantum
plenam probationem facit, in conf. jo. nu. 40.
Confessiones due extrajudiciales ad effectum plene probationis
iunguntur, quando altera ex illis per unum teftem dumtaxat probatur,
ibid. num. 41.
Confessionis extrajudicialis factæ abfente parte probatio nihil im-
pletur quide probatur, in conf. xcv. nu. 4.
Confessio extrajudicialis etiam abfente parte facta quale quidem
ac præfumptionem facit, in conf. xcviij. nu. 8.
Confessio extrajudicialis facit femiplenam probationem in confi-
num. 7.
Et quando hoc uerum fit, ut cum alia femiplena ad faciendam proba-
tionem iungi possit, ibid. nu. 6.
De confessione extrajudiciali parte prefente facta testis interueniens
& alius deponens de veritate, & de ipso actu sunt ad plenam proba-
tionem coniungendi, in conf. 80. nu. 10.
Confessio extrajudicialis parte abfente facta, quam fidem facit, huius-
modo plenam fidem facit, in conf. clxxxix. nu. 15.
Confessio, & liberatio facta per teflatorem ad fauorem aliquorum
uocati, nisi forte iurata, uel nisi teflator in testimonio dixit con-
fite, ac etiam nisi facta effet prefente illo, ad cuius fauorem mita-
tur, conf. xlv. nu. 14.
Confessio facta per teflatorem in testimonio prefente illo qui contra
tatem tendebat, habet uim contractus, & confessionis iuris ui-
uos, nec reuocari potest, & plene probat, ibidem.
Confessionis à teflatore in testimonio factæ cum iuramento, si non
nulla ex certa scientia hæres facta tenetur, neque illius potest parari
erroris reuocare, fecus, si fine iuramenti, in conf. 40. nu. post præ-
terea.
Confessio debiti facta à teflatore, prout in tali fcriptura, ac in pila-
mento, seu fcripturam debiti, in conf. xlv. nu. 21.
Quid, fi teflator fe debere iurauit, ibid. nu. 22.
Confessionis factæ cum claufula ex certa scientia etiam fide com-
mittitur, nec præfumitur error, ubi alias præfumitur, in conf. 12. p.
Confessio doris receptæ facta à marito cum renunciatione pecunie
non numeratæ pecunie quando nocet marito, & quando non,
fil. cxiij. nu. 12.
Quid, fi dicta confessio facta effiet in inftrumeto guarentie,
ibid. num. 14.
Quid, fi effient lapsa tempora data à iure ad opponetandam expen-
fam numeratæ pecunie, ibid. num. 15.
Quid, fi iuramentum interuenisset, ibid. nu. 16.
Confessio doris receptæ facta à marito constante matrimonio non va-
uos etiam cum renunciatione exceptionis non numeratæ pecunie
finitur facta animo donandi, & nõ nocet marito, nec cum benedi-
ctione, ibid. num. 11. & 13.
Et an iuramento, & morte uiri confirmetur, ibid. num. 14. & 17.
Reliqua de hoc uidenda in uerbis.
Confessio, & res iudicata æquiparant in eo, qd alijs, quibus proce-
rent, possint contrahere, in conf. 101. nu. 3.
Confessio quomodolibet qñ habeatur pro re iudicata etiam qua-
si confidentem, in conf. 101. nu. 15.
Confessio debiti, & promissio de illud soluendo intelligitur de debito
quod antea uere tenebatur, & non aliter, in conf. ccvi. nu. 1.
Confessio debiti duplex, & geminata multum operatur, & quædam
plus inter utranque debeat intervenire, in conf. 101. nu. 2.
Confessio geminata multum operatur, in conf. 30. num. 3.
Confessionis reiterato operatur, ut illi sit standum etiam in casu, qd
fessionis simplicis alias non staretur, in conf. 168. nu. 20.
Confessio geminata preteritum erroris reuocari non potest, in
201. num. 4.
Contra, ibid. num. 30.
Confessio procuratoris ut nocet domino, & principali, quid requiratur,
in conf. xlviij. nu. 18.
Confessio procuratoris efficit facta confessionis domini, neq; dominus
alio iudicio, in conf. xcvi. num. 29.
Ea ut noceat dño, debet esse facta de speciali mandato illius, ubi
Confessio inducitur ex contumacia dicitur facta, & illa perfertur
cis non extenditur, in conf. cccii. nu. 43.
Confessio facta principalis delinquentis non nocet illi, qui opera-
demum, 48.
Confessio ficta non nocet fidei confitentis in alio iudicio, & inter alios
fonas, in conf. cxvii. num. 29.
Confessio ficta principalis ex contumacia non sufficit, ut soluetur
penam soluendam cogi possint, in conf. Cxxvii. nu. 2.
Confessio ficta inducitur ex contumacia, & banno folius fidei confiten-
tis, & in illa causa, non autem tercio, nec in alia causa etiam fidei
fententi, ibid. num. 3.
Confessio dubia potest ab ipso reo, & conficente declarari, & impetu-
rari, in conf. clxxvij. nu. 28. & 30.
Confessio dubia non nocet, in conf. clxxviii. nu. 24.

ore non requiritur
exciij. nu. 20
per ipsum vel per
est indicata, & non
at, ut indicat
ti, & non aliter
niplenam tam
lenae probatio
item duntaxat
probatio nihil
eta quales
ationem, in
ad faciendum
eta testis unus
unt ad plenam
am fidem facit
nu. 15.
uocem aliter
tamento dicit
suo fauore
fente illo alio
fessionis sua
iuramento, & con
illam post
nu. 60. nu. 36.
riptura, an p
etiam si
in, in con
nunciatio
to, & quod
to quare
onendam
matrimonium
nuncietur
to, nec e
nu. 16. & 17.
alij, quibus
o.
etiam qu
ne intelligit
con. cxi. nu. 39.
operatur, & qu
i. x. nu. 42.
o. nu. 38.
um etiam in
68. nu. 10.
non potest
cipali, qui
neq. domo
ato illius, &
ultra person
et illi, qui
iudicio, & in
officio, ut
i. nu. 2.
olum fide
ia causa etiam
24. j. Con

carus pcedit, in consilio excij. nu. 4. 549
3 Confessus in criminalibus in confessione perseverans est damnatus, qd. 9
uis post sententiam confessio requiratur, in cons. 201. nu. 3. 568
3 Confessus sponte absque torture potest ex sola confessione criminis dam
nari, & confessus in torture ita demum, si in illa confessione persevera
uit, ibid. nu. 4. 568
3 Confessio crimen contra se, etiam si ueritatem dicere iurauerit, tamē pro
pter errorem probabilem potest confessionem, reuocare, & probato er
rore confessio ei non nocet, ibid. nu. 17. 569
3 Confessus potest ob errorem suam confessionem reuocare, & corrigere, in
consil. 177. nu. 31. 570
2 Confessus cum iuramento uera esse contenta in instrumento renun
ciando non numeratur & c. iuramentum adimplere tenetur, in consil.
40. nu. 41. 570
3 Contra confesum an ex abrupto ad executionem procedatur absque
eo, quod detur ei terminus legalis, qui miserationis causa datur, in consi
to. nu. 10. 570
3 CONFIRMATIO per iudicem, quoad ipse iudex uoluerit, statim censetur
confirmatus, & stare debet in consilio, donec per iudicem beneplacitus
fuerit reuocatus, in consil. 204. nu. 4. 583
3 Confirmatio aliquem si iudex dicat, ad uoluntatem, uel beneplacitū meū,
an statim absque aliqua declaratione iudicis censetur confirmatus, &
pote, an uero sub conditione, & iudice declarante, ibidem, nume. 5. ro.
& 24. pag. ead. cum seq. 583
3 CONFIRMATIO & termini probantur per librum æstimū siue catastri delcri
ptum per notariū publicā auctoritate ad scribendum electum, in consil.
77. nu. 14. 16. & 18. ubi declaratur, pag. 250. cum seq. 590
3 Confirmatio per sola iudicia probantur, ibidem nu. 15. 590
1 Confirmatio designatio in assignatione, & translatione rei solet omne, id
quod infra confines continetur, includere, in consil. 156. nu. 5. 590
De consiliis terminandis statutum uide in uerb. statutum.
Reliqua uideas in uerb. fines, & in uerb. terminus.
2 CONFIRMARI, & ratificari non potest id, quod nullū est, quomodo pro
cedat, in consil. clxxi. nu. 7. & 24. pag. 735. cum seq. 736
2 Confirmari non potest id, quod fuit ab initio nullum defectu potestatis,
& ratione incompetentiæ, in consil. clxxi. nu. 21. & 23. 736
Etiam ab eo, qui potuisset dare iurisdictionem, & potestatem illud facien
di, ibidem nu. 26. 736
2 Confirmari potest id, quod est nullum, ut ualeat à die ratificationis, nō au
tem ut ualeat, tanquam si ab initio ualuisse quomodo pcedat, in consil.
clxxi. nu. 24. 736
2 Confirmari quomodo possit iurisdictioni, & potestas à principio nulla ibid.
nu. 28. 737
2 Confirmari non possunt processus, & sententia lata à non delegato, tan
quam à delegato, etiam à superiore, qui illum facere delegatū potuif
set, in consil. clxxi. nu. 27. 736
Reliqua de hoc uideas in uerb. processus, & in uerb. sententia.
3 Confirmatur facilius id, quod semel concessum fuit, quam quod de nouo
detur, in consil. 87. nu. 1. 275
3 Confirmari à Papa absque alia causæ cognitione possunt iudicialia, & fa
cta in iudicio, quæ in se nulla essent, in consil. cxi. nu. 10. 307
2 In confirmante, seu ratificante maior debet esse potestas, & auctoritas,
quam in primo faciente, in consil. clxxvii. nu. 25. 736
1 CONFIRMATIO sui natura fit ex intervallo, in consilio 63. nu. 9. 304
1 Confirmationis superioris natura est, ut ad preterita, & iam facta traha
tus, in consil. 84. nu. 46. 361
3 Confirmationis natura est robur addere confirmato, non autem illud ex
tendere ad id, quod in eo non includebatur, in consil. 7. nu. 37. 13
3 Confirmatio quando actus, qui alias esset nullus, ualiderem, & denomi
nationem ab ipso confirmante operetur, in consil. 7. nu. 18. 16
1 Confirmationi & approbationi Papæ est standum, in consil. 83. nu. 19. 368
1 Confirmatio electi absque speciali mandato non petitur, in consilio 5.
nu. 73. 31
1 Confirmatio ex certa scientia facta ualeat, & præiudicat, aut prodest iis,
quibus præiudicare, aut prodesse potest, in consil. 67. nu. 35. 259
3 Confirmatio etiam cum clausula ex certa scientia quando non sufficit,
nisi facta sit cum causæ cognitione, & patre citata, in consilio vij. nu.
36. & 38. 18
3 Confirmatio Papæ de iis, quæ legatus, uel alius inferior concessit, & di
posuit, per clausulas in ea appostas defectū potestatis legati non sup
plet, in consil. 146. nu. 42. 425
1 Confirmatio Papæ nunquam censetur ualidare statuta nulla, & quæ sunt
contra libertatem ecclesiæ, & per quæ iuri alteri, quæ sit præiudicare
tur, in consil. 107. nu. 12. 147
1 Confirmatio Papæ in forma communi, & generaliter facta non trahit ad
statuta quæ expresse super iuramento, illud annullando, disponunt, in
consil. 180. nu. 24. 684
1 Et quando confirmatio in forma communi facta dicatur, etiam si appo
sta sit clausula ex certa scientia, in consil. 180. nu. 25. 684
1 Confirmatio apostolica statutorū in forma communi, & quæ non fuit re
cepta, nec in uia, immo contra quam fuit obseruatum, non debet atten
di, in consil. 176. nu. 12. 501
1 Confirmatio in forma communi solum id, quod erat, & quale erat confir
mat, nihilque addit, in consil. 107. nu. 11. 447
3 In confirmationibus Papalibus quando quid inuolabiliter obseruari
maudatur, quid illa dictio inuolabiliter operetur, in consilio vij.
nu. 16. 16
3 Confirmatio superioris quando requiratur in statutis collegiorum artifi
cium, in consil. 158. nu. 2. 456
Reliqua de confirmatione statutorum, uideas in uerb. statutum.
D 3 Con.

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Confirmatio, & concessio rerum ecclesie à prelato facta semper in dubio
secundum formam consecratam ecclesie facta intelligitur, & personæ
consecrate solum, & non ultra comprehensæ, censetur, in consil. exxiij.
nume. 12. 491
- 1 Confirmatio superioris etiam ex postfacto sufficit in alienatione, seu cō
cessione in emphyteosim rerum ecclesie, in consil. 84. nu. 11. 357
- 1 Confirmatio à delegatis, Papæ auctoritate ipsius Papæ facta dicitur pa
palis, & apostolica, non autem confirmantium auctoritate facta, in con
sil. lxxviii. num. 16. 363
- 1 Confirmatio missionis in possessionem, quæ nulla fuit, quomodo peti de
beat, in consil. vii. nu. 3. 222
- De confirmatione tenue nulla, vide in verb. tenura. 108-110
- De confirmatione actus meri facti, vide in verb. actus. 110
- De confirmatione testamenti, vide in verb. testamentum. 110
- De confirmatione sententie, vide in verb. sententia. 110
- De confirmatione possessionis, vide in verb. possessio. 110
- De confirmatione solutionis, vide in verb. solutio. 110
- 1 CONFISCATIO: Confiscatur immediate ipso iure, & facta bona rebel
lis & illorum dominum statim in fiscum transferunt adeo, quod post
delictum alienata possunt per fiscum vendicari, cum in alium ad eius
preiudicium à de criminis commissi, nec transferri, nec bona cōfiscia
ta retineri queant, in consil. lxxvi. nu. 94. & 97. 667
- 1 Confiscata, & publicata non censetur bona ratione bauni, nisi sententia
declatoria fuerit sequuta, ibid. nu. 90. ead.
- Quod limitatur, ibidem nu. 94. usque ad nu. 97. ead.
- 1 Et ad hanc declarationem faciendam partis citatio requiritur, ibidem
nume. 91. ead.
- 1 Nec ea post mortem delinquentis fieri potest, ibidem nu. 92. ead.
- 1 Quod limitatur, ibid. nu. 104. ead.
- 2 Confiscata bona rebelis, & similia ipso iure possunt à principe, & domi
no sibi in alium transferri, & illorum dominum in eum dicitur per
principem translatum etiam absque eo, quod princeps, seu sibi domi
nus illa possederit, & tradiderit, ibid. nu. 101. & 102. ead.
- 1 Confiscationis bonorum pena in crimine rebellionis, & quando bona
delinquentis ex dispositione legis, seu superioris ipso iure publican
tur, etiam in foro censentur debetur, & bona talia cum bona cōfiscia
ta retineri non possunt, ibid. nu. 94. ead.
- Reliqua videas in verb. publicare, & in verb. publicatio. 110
- 1 CONGREGATIO religiosorum, aut aliorum non potest esse acephala,
in consil. xxv. num. 1. 83
- 1 CONIECTURA semper potius ex proxima scriptura, quam ex remota
est allumenda, in consil. xv. num. 12. 50
- 1 Coniectura ordinata ex testamento, & non veniens ab extra est capien
da, in consil. xv. num. 4. ead.
- 1 Coniectura, & mens presumpta ex quibus sit elicienda, in consil. lxxixij.
nume. 50. 364
- 2 Ex Coniecturis magis interpretatur dispositio tacita à lege ex presump
ta mente subintellcta, quam dispositio expressa, in consil. 112. nu. 11. 488
- 1 Coniectura quomodo sumatur, quod conditio, si sine liberis ex coniectu
ra mente testatoris solum maleulos continet, ibid. nu. 11. ead.
- 1 Coniecturis non est locus, quando verba sunt clara, in consil. 79. nu. 12. 343
- 2 Ex coniecturis voluntas testatoris declaratur, in consil. exxii. nu. 17. 488
- 2 Ex coniecturis quid dicitur evidenter apparere, in consil. exxiii. nu. 16. 505
- 2 Coniecturæ plures simul concurrentes uni tantum preponderant, in con
sil. ciii. num. 13. 449
- 2 Ex pluribus libi inuicem aduersantibus potentior tollit minus poten
tem, ibid. nu. 14. ead.
- 2 Coniecturæ plures id operantur, quod una operari non potest & poten
tiores, & quiores, ac verisimiliores prevalent, in consil. ex. nu. 39. 474
- 3 Ex coniecturis probatur defensio, & provocatio, in consil. 194. nu. 3. 549
- 3 Coniecturatio mentis quando excludatur, in consil. lvi. nu. lxxii. 198
- Reliqua videas plenius in verb. mens.
- Coniuges de quarta coniugibus inopie causa reuerentia, vide in verb.
quarta. 110
- 2 CONIUNCTIO verbalis solum quando fit, in consil. lxxvii. nu. 2. 296
- 2 Coniunctio est causa iuris accrescendi, ibidem num. 3. 303
- 2 Coniunctio legis æquiparatur coniunctioni hominis, in consil. c. n. 7. 386
- 2 Est tantum coniunctio hominis fori coniunctio legis, ibid. nu. 19. 382
- 2 Coniunctio legalis, & sanguinis, in qua successione attendatur ibidem
nume. 18. ead.
- 2 Coniunctio facta per unam, idemque verbum superuenientes, vel super
fites maior est coniunctio facta per copulam &, in consil. lxxvii.
nume. 8. 411
- 2 Coniunctio verbalis quoad effectum iuris accrescendi est potentior, quā
realis, in consil. 75. nu. 2. 303
- 1 Coniuncta persona magis apta est ad nocendum, & decipiendum, quan
do de illius commodum tractatur, quam extranea, in consilio 59 nu.
numero 2. 209
- 2 Coniuncta persona dicitur legitima ad defendendum, in consil. xxx. nu.
numero 25. 137
- 2 Coniuncta persona legitime pro minore ad validitatem iudicii, & ad il
lum defendendum dicitur comparari, quando contra minorem princi
paliter non agitur, & minor non erat citandus, in consil. xxx. nu. 24. 138
- 2 Coniunctæ personæ si est factum legatum fundi, vel domus cum suis de
monstrationibus per verba solita demonstrare solum tempus testamenti,
& non mortis, continetur etiam omne id, quod post legatum testamē
tum fuit fundo, & domui legatæ adiectum, in consil. lxxiii. nu. 45. 185
- 2 Coniunctæ personæ legatum rei alienæ factum valere, & quid debeatur,
in consil. xlvii. num. 9. 193
- 3 Coniuncti, qui comprehenduntur sub statuto bononiensi sub rubrica de re

- bus communibus inter coniunctos nisi certo modo non alteratur
conf. xlviii. nu. 23.
- 2 **CONIUNCTVS** per ius accrescendi quandoq; ex mente testatoris
fertur substitutus, in conf. xi. nu. 28.
- 2 **CONIUNCTI** verbis qui dicuntur, in conf. lxxv. num. 1.
- 2 **CONIUNCTI** re, & verbis in usufructu per concutiam sibi partes expro
ciunt, in conf. lxxxviii. num. 20.
- 2 **CONIUNCTO** regulariter praeferitur substitutus, in conf. lvi. nu. 27.
- 2 **CONIUNCTUS** re, & verbis non excluditur a substituto ex vulgari qua
substituto foret effecta caduca, ibid. nu. 25.
- 2 **CONIUNCTO** substituto non praeferitur ex praesumpta recte testatoris
ex dispositis in testamento colligitur, ibid. nu. 26.
- Et quomodo haec mens colligitur, ibid. nu. 37.
- 2 **CONIUNCTO** cuiuscunque substitutus in parte vacante praeferitur dolo
meto 33.
- 2 **CONIUNCTI** re, & verbis dicuntur vocati per nomen collectivum de
dentes, in conf. 67. num. 3.
- 2 **CONIUNCTUS** in aliquo casu quis esse potest, & in aliquo diffunditur
fil. 72. num. 11.
- 2 **CONIUNCTI** verbis in substitutione, & fidei commissio totum fideicom
sum per ius accrescendi debetur, etiam altero ex iis non extitente
fil. 73. num. 1.
- 2 **CONIUNCTI** ab homine in substitutione breuiloqua, vel fideicom
missa praeferuntur diffundis, in conf. xc. num. 7.
- 2 **CONIUNCTUS** duplici vinculo semper in succedendo praeferitur, in conf.
xcvi. num. 2. & 4.
- 2 **CONIUNCTI** verbi tantum, & non re dicuntur legatarii, quandoque
sub uno actu legandi una res non simpliciter, nec in solutis
liter, vel utiliter legata fuit adeo, quod quilibet semper partem
gatae haberet, non autem concutiam partes facta essent, in conf.
num. 26.
- 2 **CONIUNCTI** per copulam & aut per unum, idemque verbum immen
tes, vel simile, inter quos ordo charitatis, & successio in rebus
cadit, sed non ordo necessitatis, simili in substitutione de re
mittuntur, in conf. xcvi. nu. 7.
- 2 **CONIUNCTUS** admittit fecundum diffundis in substitutione fideicom
missa, quando alias ratio recti sermonis servari non potest, & regu
ter fecus, ibid. 6. & 9.
- 2 **CONIUNCTUS** semper praeferitur diffundis in substitutione fideicom
missa facta de pluribus coniunctis, & diffundis simpliciter, ob
ratio recti sermonis servaretur, ibid. nu. 9.
- 2 **ET** potentialiter servari potuisse tempore testamenti demonstrat
idem num. 16.
- 2 **CONIUNCTUS** utrinque praeferitur confanguineo tantum, quandoque
generaliter vocatus ad successorem diffundi proximioris em
pneos ex latere patris, exclusis cognatis, in conf. cxviii. nu. 1.
- 2 **IDEM** ex parte statuto, quod defuncto ab intestato, non ex parte
beant succedere coniuncti per lineam paternam, vel ex qua
pater includit, excludit matrem, ac etiam ceteros ius, qui per lineam
teream tantum sunt coniuncti, ibid. nu. 23.
- Reliqua de hoc videas plenius in verbis statuti.
- 2 **CONIUNCTA** posita inter personas honoratas quandoque in diffun
di praesumpta mente testatoris resolvitur, & econtra, in conf.
cxix. & 7.
- Et haec praesumpta mens quomodo colligi possit ibid. nu. 1.
- 3 **CONIUNCTI** aliquotum consideratur, quando conueniunt in
que tendunt, fecus si ad diversa, in conf. xv. nu. 71.
- 1 **DE** conueniunt praeter idem indicatur, quod de ipso principi
da, in conf. x. nu. 4.
- 2 **CONSANGVINEI** generaliter qui sunt, in conf. 92. nu. 1.
- 2 **ET** secundum hunc canonicum qui dicuntur, in conf. 92. nu. 1.
- 2 **ET** qui sunt proprie, & improprie consanguinei, in conf. 93. nu. 1.
- 2 **CONFANGVINEORUM** nomen est collectivum plurium personarum
duum, ibid. nu. 5.
- 2 **CONFANGVINEUS** non dicitur nepos ex fore, in conf. 94. nu. 10.
- 2 **CONFANGVINEORUM** appellatio in testamentis feminas quoque
hendit, in conf. 83. nu. 9.
- 2 **CONFANGVINEORUM** appellatione in statutis non comprehenduntur
gnati per feminam coniuncti in conf. 95. nu. 21.
- Quid in testamento ibid. nu. 22.
- 2 **CONFANGVINEI** masculi proximiores secundum iuris dispositionem
ti a testatore qui intelliguntur, in conf. 95. nu. 13.
- 2 **CONFANGVINEI** quoad bona paterna praeferuntur uterinis simpli
contra vero uterinis confanguineis quoad bona materna, in conf.
num. 47.
- 2 **CONFANGVINEI** ex latere patris proximiores sunt a statuto generaliter
cessum non vocentur & exclusi cognatis, utrinque coniunctis
confanguineo tantum, in conf. 94. nu. 22.
- 1 **CONFANGVINEIS** fuis praetibus bona ecclesiae in emphyteosus
cedere non potest, in conf. cxiii. nu. 19.
- 1 **ET** quomodo hoc procedat, ibid. nu. 20.
- 2 **CONFANGVINEORUM** praesentia excludit praesumptionem mentis, &
ria, in conf. 99. nu. 16. & 17.
- 1 **CONFANGVINEORUM**, acquiris praesentia, & intervenit in testamentis
tri facta a filia, & constitutio datus a patre filiae datus, &
praesumptio de leziosis, doli, & metus praesentia reuocatur, & p
cessare facit, conf. 49. n. 27. & 19. p. 170. & in conf. 90. n. 1.
- 1 **CONFANGVINEOS** iudicet, & similes debere in contradiculis mutuo
notum intervenire quare statuta velint, in conf. 96. nu. 17.
- 1 **CONFANGVINEORUM** coeufus, & praesentia ex forma statuti in contradiculis
malicia

84 num. 30.
 1 Consensus illius, qui pro solemnitate requiritur, nunquam ex diuturnitate temporis praesumitur, quando de odio, & praedicio alterius agitur, in consil. 5. num. 17. & 18.
 2 Consensus illius, de cuius successione agitur, in pacto, & dispositione de bonis suis specificus, & expressus requiritur, nec sufficit tacitus, & praesumptus ex scientia, & taciturnitate, in consil. 15. num. 4.
 3 Et an ipso actu, an vero post interuentum sufficiat, ibidem num. 58.
 4 Consensus illius, de cuius bonis conuenit, seu dispositio per modum successione facta fuit, est reuocabilis, & per actum contrarium reuocatur, in consil. 30. num. 18. & 25.
 5 Consensus in iudicem non suum per metum, & uim compulsionem ipso iure uitatur, in consil. 9. num. 25.
 6 Consensus de litigando coram iudice non suo potest usque ad litem contestatam reuocari, in consil. 9. num. 26.
 Reliqua de hoc uideas in uerb. iudex.
 De consensu consanguineorum in contractibus, uide in uerb. consanguineus.
 De consensu episcopi, uide in uerb. episcopus.
 De consensu canonicorum, uide in uerb. canonicus.
 De consensu patronorum, uide in uerb. patronus.
 Consensus geminatio, uide in uerb. geminatio.
 1 CONSENTIRE, & animum habere non dicitur is, qui erat, in consilio 56. num. 30.
 2 Consentire alteri uidetur, quando plures simul aliquem actum fecerunt, in consil. 64. num. 10.
 3 Consentire sibi inuicem, pignusque remittere uidetur creditores plures, quibus in solidum res pignori data fuit, si rem a debitore emant, in consil. 64. num. 11.
 4 Consentire expresse, & tacite, quoniam quis dicitur, in consil. 64. num. 18.
 5 Consentire ad sui praedictum nunquam uidetur sciens, & tacens, in consil. 150. num. 30.
 1 Quod fallit fauore dotis, ibidem num. 35.
 2 Item fallit, ibidem num. 37.
 3 Consentire gelis, & oppositis per aduersarium uidetur tacet in iudicio, in consil. 38. num. 4.
 4 Consentire uidetur, qui pariter tertium litigare de re ad se principaliter pertinet, in consil. 187. num. 6.
 5 Consentiens alteri amittit iura sua, in consil. 187. num. 7.
 6 Consentiens uenditioni rei, quae sibi uel heredibus suis, per fidei commissum, aut aliter deberi potest, praedictat sibi, & heredibus suis, in consil. 64. num. 6.
 1 Et quomodo hoc procedat, ibidem num. 21.
 2 Et an etiam quoad praedium sibi, & heredibus praedictat, ibidem num. 7.
 3 Consentiens uendenti rem, in qua ius habet, sibi quo ad ius suum praedictat, quae actu inter uiuos dependens, secus in dependentibus a testamento, in consil. 64. num. 12. & 25. ubi declaratur.
 4 Consentiens expresse uenditioni rei sibi spe, & in euentum conditionis debitoris quando sibi praedictat, & quando non, in consil. 64. num. 17.
 5 Consentiens alienationi, & uenditioni uoluntarie rei, ad quam emolumentum ipse erat ex statuto requirendus, & aliis praefertendus, iuri emendi dictam rem sibi ex statuto competenti renunciat, sibi quoque in eo praedictat, in consil. 172. num. 4.
 6 Et ita semel alienata semper durat alienabilis absque illius renunciatione, ibidem num. 8.
 1 Maxime si statutum loqueretur in personam, & non in rem, ibidem num. 9.
 2 Delegatario, seu fidei commissario consentiente alienationi rei legatarii, uel fidei commissarii subiectae, uideas in uerb. legatarius & in uerb. fidei commissarius.
 1 CONSEQUENS trahit ad se omne suum antecedens, seu omne id, quod cum eo connexitatem habet, in consil. 76. num. 78.
 2 CONSEQUENTIA quaedam, & illatio denotatur per haec uerba, & per consequens, merito, & ideo, in consil. 52. num. 9.
 3 CONSERVARE: Hoc uerbum ad opus iam factum refertur, non autem ad nouum opus faciendum, in consil. 141. num. 14.
 4 CONSERVATIONIS nomen in statutis non extenditur ad casum operis de nouo construendi, sed solum ad casum antiqui fulciendi, & manutendi, in consil. 141. num. 15.
 5 CONSERVATORIS officium quoad causas nondum inchoatas finit per obitum concedentis, & creantis, conseruatoriam, in consil. 49. num. 20.
 6 Conseruatorum potestas, & iurisdicatio quatenus extendatur, in consil. 49. num. 22.
 1 CONSILIUM, & interuentus aliquorum circa negocia, & expensas faciendas sepe exigitur, ut consulant solum, non autem ut concurrant, in consil. 113. num. 36.
 2 Consilium peritioris etiam iniustum, & iniustum sequens excusatur, in consil. 1. num. 1.
 3 Et in quibus personis maxime hoc uerum sit, ibidem num. 2.
 4 Ex consilio sapientis grauato quomodo succurratur, in consil. 1. num. 4.
 5 Ad consilium sapientis quando testamentum, aut aliud extendi debet, quid sapientis possit apponere, in consilio 3. num. 4. 13. & 23. pag. 25. cum sequente.
 Reliqua de hoc uideas in uerb. clausula ad consilium sapientis.
 1 Consilium in alterius detrimentum mutare principi etiam de plenitudine potestatis non licet, in consil. 157. num. 13.
 2 Consilium dans minus puniatur, quam mandans, in consilio clxxv. num. 28.
 3 Consilium, & fauorem praestans ad delictum quando eadem cum delinquentis, & quando leuiori poena puniatur, in consil. 192. num. 9.
 4 Consilio, & persuasionem quomodo fiat offensus, & iniuria, in consil. 202. num. 20.
 D 4 De

requiritur, & requisita dicuntur esse de forma, & solemnitate, non solum, quando alius actus annullaretur, sed etiam quando inter consanguineos, uide in uerb. matrimonium.
 1 INTERUS quot modis sumatur, in consil. 95. num. 10.
 2 INTERUS, & non matris filij, ac filij sequuntur, in consil. 354.
 3 INTERUS, & affinitatis causa in promissione aliqua censetur finit, in consil. 127. num. 3.
 4 INTERUS contractum, & promissionem ipso iure uitat, in consil. 765.
 5 INTERUS in uerb. matrimonium, in uerb. gradus, in uerb. di-
 6 INTERUS in uerb. Papa.
 7 INTERUS in penalibus non arctatur, in consil. 81. num. 7.
 8 INTERUS, & cum aliena iactura lucrari non licet, in consil. 548.
 9 INTERUS retineri non possunt bona, quae ob crimen rebel-
 10 INTERUS aliquid delictum ipso iure ex dispositione legis, seu superioris
 11 INTERUS, in consil. 176. num. 4. & 97.
 12 INTERUS, & ratiobus diffinitur, in consil. 73. num. 1.
 13 INTERUS, & ratiobus differunt, in consil. 127. num. 3.
 14 INTERUS non est necessarius in obligatione a iure inducta, in
 15 INTERUS, & liber in matrimonio pro illius substantia re-
 16 INTERUS, in consil. 35. num. 13.
 17 INTERUS ad perficiendum matrimonium quomodo praesuma-
 18 INTERUS, in uerb. copula, & in uerb. matrimonium.
 19 INTERUS, & fidus non autem expressus, & uerus arguitur ex sci-
 20 INTERUS, & non contradictione, qui non sufficit, quia consensus ue-
 21 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 22 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 23 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 24 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 25 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 26 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 27 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 28 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 29 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 30 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 31 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 32 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 33 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 34 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 35 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 36 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 37 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 38 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 39 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 40 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 41 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 42 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 43 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 44 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 45 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 46 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 47 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 48 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 49 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 50 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 51 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 52 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 53 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 54 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 55 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 56 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 57 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 58 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 59 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 60 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 61 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 62 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 63 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 64 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 65 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 66 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 67 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 68 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 69 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 70 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 71 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 72 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 73 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 74 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 75 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 76 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 77 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 78 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 79 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 80 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 81 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 82 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 83 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 84 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 85 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 86 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 87 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 88 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 89 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 90 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 91 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 92 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 93 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 94 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 95 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 96 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 97 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 98 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 99 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-
 100 INTERUS, & non sufficit, nec idem, quod expellitur, operatur, quan-

- 3 De consilio, & persuasione quis non tenetur, nisi sequatur iniuria, ibidem, num. 1. cad.
- 3 CONSISTORIUM. In consistorio gratia, & concessio facta à Papa cum expreso Cardinalium consensu non tollitur per contrariam concessio nem, nisi de ea specialis mentio fiat, nec sufficit clausula generalis nō obstantibus quibuscumque, in cons. xlvij. nu. 9. 429
- 3 CONSORTIUM non est idoneus testis, in cons. 212. num. 13. 610
- 3 CONSOLIDATIO de una possessione cū alia quando, & quomodo fiat, in cons. lxxij. nu. 78. 264
- 3 Consolidatio utilis dominii rei emphyteoticæ cū directo quomodo fiat, in cons. 84. nu. 47. 361
- De consolidatione dominii utilis, & naturalis possessionis rei, videas in verb. dominium, & in verb. possessio.
- De consolidatione usufructus cū proprietate, videas in verb. usufructus.
- 3 CONSORTEs aliqui diuersimodē dici possunt, & quomodo, in cons. 24. num. 11. 82
- 3 Consortibus pluribus eiusdem litis existētibz, unus, uel duo ex illis pos sunt ad aliquem actum pro aliis comparere, & procuratorem constituere, ibid. nu. 10. cad.
- 3 De consortibus quibus intelligatur. l. 2. C. de consortibus eiusdem litis, ibid. num. 11. cad.
- 3 CONSORTIUM significat matrimonium re de presenti contractum, & illius mentio intelligitur de matrimonio contracto per uerba de presenti, non autem per uerba de futuro, in cons. 3. nu. 3. 140
- 3 Constitutio iusta, & bona est seruanda, in cons. 30. nu. 1. 97
- 3 Constitutio principum tanquam fundamentum est inspiciendum, quā do est generale, & ab eo sumenda est interpretatio, in cons. 31. num. 28. 103
- 3 Constitutio ad casus præteritos se non extendit, sed solum ad futuros, in cons. 126. nu. 13. 501
- 3 Constitutio penalis, & odiosa non debet extendi, in cons. 39. nu. 34. 375
- 3 Constitutioni Papali maxime prohibetur contraueniens peccat mortaliter, in cons. cxij. num. 2. 384
- 3 Constitutio, siue extrauagā Papalis publicata in curia Romana post duos menses à die publicationis ligat etiam ignorantes, ibid. nu. 31. 386
- 3 Ex sententia contra illam lata esse nulla, quamuis ea in corpore iuris clausula non esset, ibid. num. 32. pag. cad. & in cons. viij. nu. 41. uol. 3. 23
- 3 Quid si ea iudici fuit probabiliter incognita, in cons. 8. nu. 42. 23
- 3 Et si coram iudice allegetur, & de ea probabiliter ignorari possit, iudex non debet contra illam ferre sententiam, sed debet in causa superiedere, donec Papam consuluerit, quamuis extrauagā, & constitutio ellet à iure communi exorbitans, in cons. 92. nu. 34. 386
- 3 Super Constitutione extrauagāti quomodo sit in iudiciis procedendum, in cons. 8. num. 40. 23
- Reliqua videas in verb. extrauagā.
- 3 CONSTITUTUM, & locatio quoad transferendum possessionem parifican tur, in cons. 56. num. 37. 205
- 3 Constituti pactum idem operatur, quod traditio, & per illud omnis possessio, verumque, ac directum dominium transferitur, in cons. iij. num. 3. 17
- 3 Constitutum operatur sictam traditionem, & per illud naturalis, & ciuili possessio rei transferatur, in cons. clviij. nu. 1. 594
- Quæ uidelicet tempore constituti erat apud constituentem, idem num. 45. 598
- 3 Per constitutum dicitur facta traditio, & omnis possessio translata, in cons. xli. num. 12. 128
- 3 Constituti pactum in instrumento positum non probat ueram traditionem, nisi instrumentum factum esset in faciem rei, in consilio xliij. num. 26. 133
- 3 Per constitutum utraq; possessio transferatur, quando constituens tunc utroque modo possidebat, in cons. liij. nu. 6. 171
- 3 Et quando non omnis possessio constituentis, sed uel sola ciuili, uel sola naturalis transferatur, ibid. nu. 30. & 31. 174
- 3 Per constitutum acquiritur possessio illi, cuius nomine factum fuit, in cons. xlix. nu. 18. 163
- 3 Per constitutum de possidendo uerē, & propriē transferatur dominium, & quando, in cons. 50. nu. 9. 165
- 3 Et quando fundam se in constituto probare debeat constituentem tempore constituti possidisse, & quando secus, ibid. nu. 10. cad.
- 3 Per constitutum uera possessio ciuili, & naturalis acquiritur, in cons. lviij. num. 7. 201
- 3 Nec in illius præiudicium potest alteri acquiri, ibid. nu. 8. cad.
- 3 Per constitutum solum possessio tunc penes constituentem existens transferatur, & ad obtinendum possessionem ex constituto quid requiratur, in cons. 63. num. 24. 224
- 3 Constitutum collatum post mortem constituentis nullam transfert possessionem, in cons. 58. num. 14. 202
- 3 Idem in constituto appositio super re incerta ratione loci, & quotz, ibid. num. 15. cad.
- 3 Ex constituti de possidendo pacto nec dominium, nec possessio aliqua trā sferri potest, quando uendita est res incerta ratione loci, & quotz, in cons. clxvj. nu. 14. 621
- 3 Constituti de possidendo pactum est ratione incertitudinis possessionem non transferat, tamen transfert dominium, in cons. cxxx. nu. 66. 595
- Contra, ibidem nu. 73. ubi q. nec dominium transferat.
- 3 Ex constituti pacto possessio rei naturalis, & ciuili transferatur, in cons. lxxix. num. 5. 93
- 3 Constituti pactum de possidendo nomine Titii notarius ut publica persona accipiens ipse Titio etiam ignoranti directum dominium sine celsione acquirit, in cons. 4. nu. 9. 17

- Et an hoc sit uerum, ibid. nu. 47.
- 3 Constitutum de possidendo in instrumento nullo, & inualido appositum nullam transfert possessionem, in cons. 56. nu. 16.
- 3 Constitutum appositum in contractu simulato non probat possessionem, & in iudicio possessorio nihil operatur, in cons. lxx. nu. 5.
- 3 Constitutum in contractu nullo appositum est & ipsum nullum, & non transfert possessionem, in cons. lxxix. nu. 3.
- 3 Ex constituto transferri potest possessio, uel ius acquirendi possessionem ex contractu inuili, & inualido, in cons. cxiij. nu. 7.
- Contra, ibidem num. 15. & 35.
- 3 Ex constituto appositio in instrumēto, & cōtractu nullo nō trā sferat, in cons. xlvij. nu. 13. pag. 157. & in cons. lxxij. nu. 25.
- 3 Constituti de possidendo simplex pactum in contractu fictio, & uel uario nullam transfert possessionem, & quando, in cons. clx. num. 13.
- 3 Constituti de possidendo pactum non tollit simulationem, & non alienationem, seu donationem ob suspicionem criminis tam committentis, uel statim committendi factæ, ex eo, quod alienans, seu donans in possessione rei remansit, sed uera, & actualis traditio requiritur, in cons. clxx. num. 3. & 13. pag. 633. cum sequen.
- 3 Per Constitutum alteri factum, uel per ueram traditionem quandoque nullus ciuili animo suo possidens sua possessione ciuili primum possidente naturaliter corpore suo, & quando non, in cons. xli. nu. 41. uol. 3.
- 3 Constituitur si quis per uerba alio possidere, non potest postea sibi cōstitutionem mutare, propter causam extrinsecam superuenientem, in cons. liij. num. 8.
- 3 Contra ibidem num. 29.
- 3 Et an id sit uerum, ibidem nu. 34. & 35.
- 3 Constitutum super donatione rei emphyteoticæ ecclesiæ appositum, & quando dominii, & possessionis translationem operetur, in cons. lxx. num. 21.
- 3 Constitutum ab ecclesiā, siue domino rem alicui in emphyteosim concedente in instrumento concessionis appositum quid operetur, in cons. liij. num. 52.
- 3 Constituti pactum in locatione ad longum tempus facta per emphyteotam operatur, nec etiam dominium utile in conductorem translatum, in cons. cxxij. nu. 12.
- Reliqua de hoc videas in verb. locatio, & in verb. emphyteota.
- 3 Constituti de possidendo pactum in donatione appositum quid operetur, in cons. cxxx. nu. 61.
- 3 Et per notarium pro donatario absente receptum trā sferit in donatum dominium directum, in cons. cxxx. nu. 70.
- 3 Constituti de possidendo pactum, & donatio rei cum reservatione usufructus quoad translationem possessionis æquiparantur, quod si per utrumque transferatur, in cons. liii. nu. 31.
- 3 Constituti pactum adiectio reservationi usufructus donatori traditione factæ quid operetur, in cons. cxxx. nu. 7. & 9. pag. 93. & cxxx. num. 5. 15. & 26.
- 3 Constituti pactum, & pactū precarii, & pactum de ingrediendo interferunt, diuersamq; naturam habent, in cons. lxxi. nu. 5. 206
- Et quid simul iuncta operentur, & quid unumquodq; de per se operetur, ibidem nu. 13.
- 3 Constituti pactum, & reservatio usufructus nec possessionem, nec dominium rei transferit, ubique res esset incerta ratione loci, & quotz, in cons. cxxx. nu. 73. & 76. pag. 593. cum sequen.
- 3 Ex constituti pacto adiectio reservationi usufructus, & precariarum que possessio transferatur, in cons. cxxx. nu. 7.
- 3 Per constitutum appositum post reservationem usufructus uel pactū precarii an sola naturalis uel sola ciuili, an uero utraq; possideretur, in cons. lxxii. nu. 20. & 21.
- 3 Constituti pactum differt à pacto precarii, & quomodo utraq; fiat, & per utrumque transferatur, in cons. xlii. nu. 1.
- 3 Quid, si utrumq; pactum simul in eodē instrumento fuit appositum, in cons. 2. 4. 5. & 8.
- 3 Post constituti pactum si apponatur precarium, quando sit à condicio recessum, & quando secus, ibid. nu. 4.
- 3 Ex constituti, & precarii pactis simul iunctis fructus rei debeantur, tōti tanquam possessori, ibid. nu. 9.
- 3 Propter constituti, & precarii pacta, & pactum de ingrediendo possessor civiliter turbatus à possidente naturaliter potest propria auctoritate non citato illo, qui naturaliter potest propria auctoritate, non citato illo, qui naturaliter possidet, rem ingredi, & per unum expellere possidentem naturaliter, ibid. nu. 29. & 32.
- 3 Constituto, & precarii pactis si sit appositum pactum de ingrediendo propria auctoritate, quid operetur, ibid. nu. 20. 21. & 31.
- Reliqua de hoc videas in verb. pactum de ingrediendo.
- 3 Ex constituti, uel precarii pacto creditor possidens bona sibi à debitor hypothecata possidet ad utilitatem debitoris respectu fructuum, & capionis perficiendz, ibid. nu. 18.
- Reliqua de his, quando creditori sunt hypothecata bona cum hisq; uideas in verb. creditor, in verb. debitor, & in uerbo hypotheca.
- Construere ecclesiā, uide in uerb. ecclesiā.
- CONSTRVCTOR ecclesiæ, capellæ, uideas in uerb. ecclesiā, & in uerb. capella.
- 3 CONSVETUDO per quot actus, & quomodo inducatur, in cons. clx. num. 16.
- 3 Consuetudo non inducitur ab iis, qui non habent potestatem leges condendæ, nisi à principe, uel alio hanc potestatem habente, in cons. cxxvii. nu. 3. 1. & 50. pag. 93. cum sequen.
- 3 Consuetudinem facere, uel inducere est iurisdictionis, ibidem nu. 22. 17

1j.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tis, in conf. xcj. nu. 3. 7. & 14.

quā.

- quisque, possunt à principe, & domino etiam sine causa reuocari, in
conf. clii. nu. 7. 446
- 3 Consuetudini privilegiorum, de qua etiam uerbis generalibus mentio
fieret, per privilegium praedictum, in conf. clii. nu. 9. ead.
- 3 Consuetudo particularis certi loci, uel certa speciei personarum funda-
ta in aliqua ratione diuersa à ratione legis non comprehenditur in le-
ge generali cum derogatione consuetudinis contraria, nisi de ea men-
tio specialis facta fuerit, in conf. exc. nu. 1. 538
- 3 Consuetudinis derogatio facta in lege non solum ad praeteritam, & prae-
sentem, sed etiam ad futuram consuetudinem extenditur, ibid. nu. 11. 539
- 3 Consuetudo non praescripta non derogat consuetudini praescriptae, in co-
fil. clii. nu. 7. 455
- 3 Consuetudo solum detrahens in aliquo solemnitate ad probationem re-
quisita ualet, in conf. lxxxvii. nu. 26. 275
- 3 Consuetudo si sit contraria solemnitati, & derogat illi in eo, quod subita-
ritam rei non concernit, tunc solemnitas dicitur leuis, etiam si lex pro-
hibitiue, & clum clausula annullatiua loquatur, ibid. nu. 27. ead.
- 3 Consuetudo in arduis non dat, nec aufert iuris dictionem, in conf. clii.
nu. 10. 466
- 1 Consuetudine loci, & iure communi utens contrahendo, compromitten-
do, renunciendo, & similia faciendo, non potest dici laicus, nec potest
contrauenire, in conf. li. nu. 12. 187
- 3 Consuetudo potest inducere, quod instrumenta, quorum originalia sunt
interlineata, cancellata, seu apostillata, possint pure, nitide, ac exten-
sive abque cancellationibus, interlineationibus, & apostillis leuari, & in
publicam formam authenticam abque eo, quod de tempore, & dictis
cancellationibus, interlineationibus, ac apostillis mentio, & fides per
notarium fiat, & quod instrumentis sit leuatis, & publicatis fides adhi-
beatur, in conf. xci. nu. 1. 255
- 3 Consuetudo probabilem dubitationem, & credulitatem inducit, in con-
fil. exc. nu. 6. 538
- 3 Consuetudo uendendi carnes, & uisualia in certo loco acquiruntur, &
praescriptionem illius actus, ut nullus alius ibi uendere possit, in con-
fil. li. nu. 17. 180
- 3 Consuetudine loci si aliqua solemnitas sit sublata, & ibidem sit statutum,
per quod consuetudo contraria tollatur, quomodo statutum illud in-
telligatur, in conf. lxxvii. nu. 28. 275
- 3 Consuetudo potest inducere, ut scripturae aliae non authenticae, & priu-
atae fides adhibeatur, ibid. nu. 54. 278
- 3 Per consuetudinem, sicut per legem, suadente aequitate, singi potest, ibi-
dem nu. 55. ead.
- 3 Consuetudo iudiciorum prius est inter ipsos seruanda, nisi per legem ci-
uilem expresse prohibita repertur, in conf. 28. nu. 9. 92
- 3 Consuetudo inter hebraeos, quod eorum testamentum scribatur à legis
hebraica petris, uel ab aliis, & huius scripturae fides adhibeatur, est ser-
uanda, in conf. lxxviii. nu. 30. 93
- 3 Et quando ibidem, & nu. 74. seruati debeat, ibidem nu. 74. 98
- 3 Et quae solemnitas etiam tunc seruati debeat, ibidem nu. 74. 98
- 3 Consuetudo inter hebraeos conficiendi testamentum secundum ius Roma-
num, & ciuile seruanda est, & non lex mosaica, cui per illam consuetu-
dinem dicitur derogatum, in conf. lxxviii. nu. 63. 97
- Et quomodo haec consuetudo probetur, ibid. nu. 64. ead.
- 3 Consuetudinem facienti potestatem Iudei non habent, nisi ea sit ab ha-
bente hanc potestatem approbata, in conf. lxxviii. nu. 33. & 51. pag. 94.
cum seq. i
- 3 Consuetudines iudiciorum in quibus expresse reperiantur approbatae, ibi-
dem nu. 52. 95
- Reliqua uideas in uerb. iudicis.
- 1 Consuetudo dicitur fauorabilis, procedit sine titulo, & est extensibilis, in
conf. cxv. nu. 37. 473
- 2 Consuetudo exorbitans, iurisque correctoria non extenditur, in conf. 354.
nu. 7. 154
- 3 Consuetudo Bulgari posita per glo. in authen. hoc locum C. si secun. nu.
pl. mul. quod uxor relicta usufructuaria, & usufructuaria solum alimenta, ui-
uent filio, conseqatur, est exorbitans, & ideo non extendenda, & in
quo casu loquatur, in conf. 34. nu. 6. pag. 150. & in conf. 35. nu. 6. 154
- 1 Consuetudo, quae est contra legem, de casu ad casum similem non exten-
ditur, in conf. 71. nu. 33. 191
- 3 Consuetudo in certo genere personarum approbata ad aliud genus per-
sonarum non extenditur, in conf. 28. nu. 48. 95
- 3 Propter consuetudinem uerbis recipiunt extensionem, in consilio clii. nu.
mero 8. 455
- 3 Consuetudo antiqua immemoralis maxime in materia uectigalium no-
minis, quam speciale principis privilegium operatur, in consilio. 137.
num. 1. 383
- 1 Consuetudo cursus temporis immemoralis per se sine alio titulo suffi-
cie ad acquirendam libertatem, & immunitatem aduersus dominum,
& superiorem, illiusque iurisdictionem, & imperium, in consilio. cxv.
num. 25. 474
- 1 Idem in praescriptione triginta, uel quadraginta, annorum, ibidem nu.
mero 26. ead.
- 1 Consuetudo, seu praescriptio temporis immemoralis fortior est praescri-
ptione triginta, uel quadraginta annorum, in consilio. 115. nu. 27. ead.
- 1 Ea habet uim tituli, & privilegii, ibidem, & in consilio. lxxi. numero 14. 23.
& 24. 346
- 1 Procedit, quamuis praescribens contra se ius commune, uel illius praesum-
ptionem habeat, ibidem.
- 2 Et in ea bona fides praesumitur, ibidem.
- 1 Et contra ius commune, uel illius praesumptionem sine aliquo titulo pro-
cedit, in consilio. cxv. nu. 29. 475

- 1 Et contra dominum etiam absque illius scientia, & patientia procedit
idem nu. 35.
- 1 Consuetudo temporis immemoralis, sciente, & tollente principem
betur pro lege, in consilio. lxxiii. num. 30.
- 1 Consuetudo temporis immemoralis derogat iuribus domini, etiam
dictis etiam quod regalia domino debita, in consilio. 81. nu. 22.
- 1 In consuetudine temporis immemoralis se fundans iurium ordinatio
non tenetur, sed sufficit illam allegare ibid. nu. 23.
- 1 Ex consuetudine temporis immemoralis iuribus quatuor non praescri-
bitur per concessionem restrictam ad consuetudinem, ibid. nu. 33.
- 1 Consuetum, & solitum quando quid dicatur, in consilio. cxxi. nu. 3.
& in consilio. clii. nu. 3. uol. 3.
- 1 Consuetum, & solitum differunt, & quando utrumque dicatur, in
consilio. nu. 14. pag. 538. & in consilio. clii. nu. 3. uol. 3.
- 3 Consuetum quid dicitur per binos actus, in consilio. clii. nu. 1.
- 3 In consuetis, & solitis quae tempora sunt spectanda, in consilio. clii. nu.
11. & 14. pag. 454. cum seq.
- 3 De consuetis ubi sit mentio, intelligitur de longa, & praescripta con-
suetudine ex diuturnitate temporum decem annorum, ibid. nu. 5.
- 3 Consuetum fieri non dicitur esse arbitrium, nec sub arbitrio conueni-
entia, in consilio. clii. nu. 6.
- 1 Consuetum fieri declarat mentem, & uoluntatem, in consilio. clii. nu. 5.
- 1 Ad consuetam si restricta sit concessio, ea non debet praescribere
ex consuetudine temporis immemoralis acquisitis, in consilio. clii.
nu. 33.
- 3 Consueti ab officiali exigi non sunt prohibita, nec indebitae exigi
in consilio. clii. nu. 10.
- 3 Consueti poena in alternatiue est imponenda, in consilio. clii. nu. 10.
- 3 Consuetudinem uni non est cum graui alterius iactura, in consilio. clii.
nu. 7.
- 3 CONSUMMATIO actus requiritur in poenis personalibus, ut in
bus etiam inchoatus actus sufficit, & quomodo dicatur iudicium, in
consilio. clii. nu. 19.
- CONTEMPLATUA uita, uide in uerb. uita.
- 1 CONTEMPTORES, & praedictatores ordinis alicuius exigitur poena
modo sit puniendi, in consilio. cxxi. nu. 4.
- 1 CONTEMPTEM seu uocis non dicitur simpliciter fuisse obsequium
futurae numerationis, sed fuisse solutum, in consilio. cxxi. nu. 4.
- 1 CONTINENS non continetur sub contento, in consilio. cxxi. nu. 4.
- 1 CONTINUATIO possessionis, & domini, uide in uerb. possio.
uol. domini.
- 3 Contra ius esse, & praeter differunt, in consilio. 87. nu. 6.
- 3 Contradictio: pro contradictione, & non pro consensu habetur
superueniens cum tacuitate in iis, quae alicui graue praescribitur
possunt asserere, in consilio. clii. nu. 7.
- 2 Contradictor legitimus in remedio. l. C. de edict. diui aduocatus
sit, in consilio. nu. 3. pag. 212. & in consilio. nu. 6. pag. 212.
fil. li. nu. 3.
- Reliqua plenius uideas in uerb. remedium.
- 1 Contrahi, & pactum fieri non potest super bonis ecclesiae, nec
sunt alienari etiam interueniente solemnitate requiritur, & consensu
sentia, & consensu rectoris, uel praetuli ecclesiae interueniente, in
consilio. nu. 9.
- 1 Contraxisse quem in dubio bona fide, & eo modo praesumitur, quod
dum, aut poenam non incurritur dicatur, in consilio. cxxi. nu. 1.
- 1 Contrahentium uerba quomodo sunt intelligenda, & interpretanda
in consilio. 139. num. 13.
- 3 Ea à dispositis per statutum interpretationem recipiant, in consilio.
numero 4.
- 1 Contrahentes in dubio semper secundum naturam contrahunt, & in
dum quod iura eorum permittunt, inter se contraxisse uideantur, in
consilio. 2. num. 11.
- 1 Et in dubio secundum solitum, & consuetum inter ipsos seruatur
tur conueniens, in consilio. cxi. nu. 20.
- 1 Contrahentium pactum, & contentio informatur à consuetudine
ruto loci sicut à iure communi, ubi statutum non uiget, in
consilio. 15.
- 3 Contrahentes quando secundum obseruantiam, & consuetudinem
traxisse censentur, in consilio. 137. nu. 3.
- 1 Contrahentium consuetudo scripturam dubiam interpretatur, in
consilio. cli. nu. 6.
- 3 Contrahentium mens ex ipsorum consuetudine optime colligitur, &
interpretatur, in consilio. cxx. nu. 12.
- 2 Ex contrahentium mente id esse dicatur, quod ex argumento à con-
sumpto uenit, in consilio. cxi. nu. 28.
- 2 Contrahentes debent à notario, uel saltem à testibus cognosci, & de
fides in instrumentum est facienda, alioquin instrumentum non con-
teritur, in consilio. li. nu. 3.
- 1 Contrahens cum a adolescente statim consumpturo, & multo magis
eo, qui sic contrahendo consumeret, & dissiparet, dolo dicitur
contractus rescinditur, in consilio. cxi. nu. 11.
- 1 Contrahentibus etiam de iure canonico se inuicem in pretio deter-
cet, dummodo non interueniat dolus ex proposito, nec ipso iure
midiam iusti pretii, nec resulter contractus usufructus, in consilio.
num. 5. & 30.
- 1 Contrahentium uerba quando secundum statuta loci sunt interpretanda,
in consilio. cxi. nu. 45.
- 1 Contractus, & instrumentum differunt inter se tanquam continens,
tentum, in consilio. cxxi. nu. 18.
- 3 Contractus quando dicatur perfectus etiam ante, quam fuerit in
pactum, in consilio. cxxi. nu. 18.

Öij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

1891

lus,

- lus, uel actione de dolo rescindi in cons. 37. nu. 30. 122
- 3 Contractum rescindi remedium ob lationem excedentem dimidiam iusti pretij quando sublatum dicatur, in cons. cxxij. nu. 7. 609
- Reliqua de hoc uideas in uerb. remedium.
- 2 Contractus factus cum adolescente statim consumpturo, & multo magis cum eo, qui sic contrahendo consumeret, & dissiparet, rescinditur, in cons. xlix. nu. 11. 168
- 1 A contractu in praeiudicium tertij recedi non potest, nec locus est penitentiae, quando occasione contractus ex legis dispositione illi tertio ius re, uel spe acquiritur, in cons. 4. nu. 12. 17
- 1 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 43. 21
- 1 A contractu non obstante iuramento, recedi potest, causa finali contractus cessante, & pacto contractus resolutiuo non adimplero, ibid. nu. 53. 22
- 1 Contractus a iure ciuili improbatum etiam cum iuramento inito, si doli in eo interueniat, licetum est de iure canonico contrahente, etiam non petita, nec impetrata absolutione a iuramento, in cons. 50. nu. 15. 178
- 1 Et de quo dolo intelligatur, ibid. nu. 46. 181
- 1 Et quod immo absolutione requiratur, ibid. nu. 47. 181
- 1 Contractus propter dolum quando ipso iure uideatur, & quando non, & quando saltem rescindi possit, in cons. lvii. nu. 6. & 7. 207
- 2 A contractu principali recedentes, a pactis quoque in eo appositis recedisse uidentur, in cons. cxlii. nu. 7. 723
- 2 Contra contractum, & ad illius inualiditatem testes inducti quales requirantur, in cons. clviii. nu. 11. 688
- 2 Contractus rescinditur, & uitiatur ob illius causam singularem falsam, in cons. lxx. nu. 43. 793
- 2 Contractus cessat illius causa finali cessante, ibid. numero 41. pag. ead. & in cons. cxl. nu. 42. uol. 1. 535
- 1 Contractus, & contenta in eo nihil operantur, si obliuata, & recepta nunquam fuerunt, in cons. cxv. nu. 39. 176
- 1 Maxime si aliter fuisse obliuatum appareat, quam contentam fuerit in instrumentum, ibid. nu. 40. ead.
- 1 Contractus principalis quando ualeat, nec rescindi potest, contractus etiam ad illum accessorius ex pacto appposito ueniens ualebit, nec rescindi poterit, in cons. cxlv. nu. 10. 549
- 1 A contractu amplius recedi non potest, cessante causa, propter quam ab eo recedere licitum erat, in cons. cxl. nu. 10. 531
- 1 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 40. 534
- 1 Super contractu iurati rescissione, & inualiditate sententia ferri non potest, nisi prius relaxatio, seu absolutio a iuramento fuerit impetrata, nec sola habitatio abique causa cognitione, partisque citatione sufficit, in cons. clxii. nu. 16. 548
- 1 Contractui iurato contrahentis priuatur actio illius contractus, super quo deliquit, & non actio alterius contractus, in cons. clv. nu. 32. 588
- 1 Contractui contrahentum non dicitur, donec quis non fuerit uexatus, in cons. clviii. nu. 12. 596
- 1 Limitatur, ibid. nu. 51. 599
- 1 Contractui contrahentum dici potest etiam ante, quam fuerit quis uexatus, si promissa, & conuenta non fuerint obseruata, & quis fuerit in mora faciendo promissa, quando in contractu iuramentum adest, in cons. clviii. nu. 51. ead.
- 1 Contractus contrahentio requirit duplicem absolutionem, seu habilitationem a iuramento, quando iuratum fuit, omnia, & singula uera esse, illisque non contrahentis de iure, uel de facto, nec contra illa restitutionem, beneficium, remedium absolutionem, aut rescriptum aliquod impetrare, & quando, & quomodo utraque fieri, & impetrari debeat, & quae cause cognitionem requirunt, & quae non, in cons. clxv. nu. 27. 620
- 1 Contractus de iure communi ob simplicem lationem siue tertiae, siue etiam maioris partis, & ultra dimidiam non est nullus, sed ualeat, quamuis rescindi possit, excepto traslationis contractu, in cons. clxxvi. nu. 56. 662
- 1 Maxime interueniente iuramento non modo generali, sed etiam speciali de non contrahendo aliqua ratione, uel causa praetextu alienius lationis, ibid. nu. 57. ead.
- 3 Contractui iurato quando iurans, & contrahens absque metu periculi, & sine absolutione, ac licentia superioris, possit contrahere, & quando non, in cons. vi. nu. 17. 13
- Reliqua de hoc uideas in uerb. iurare, & in uerb. iuramentum.
- 3 A contractu nomine tertij, cui contrahentes acquirere uoluerint, an in praeiudicium illius tertij, eo non consentiente, contrahentes possint recedere, & illum reuocare, in cons. xlii. nu. 11. 30
- 3 In contractibus alteri beneficii, seu eius nomine factis locus non est penitentiae, nec reuocationi, quando iuramentum in eis fuit appositum, ibid. numero 13. ead.
- 3 Contractus ob metum iustum rescinditur, & ad quid talem metum inferrentur, & quando, & quomodo contra cum criminaliter agi possit, in cons. cxv. nu. 3. 551
- 1 Contractus a praetato cum iuramento contra utilitatem ecclesiae celebratus potest, non obstante iuramento, nomine ecclesiae infirmari, sed non nomine ipsius praetati, in cons. lvi. nu. 2. 191
- 3 Contractus cum ecclesia factus non accipit robur a iuramento praetati, & legitimum administratoris bonorum ecclesiae, ut ecclesia illud iuramentum seruare teneatur, quamuis in praetato, & administratore, qui iurauit, secus sit, quo ad se, & in utilitatem suam, in cons. viii. nu. 26. 21
- Reliqua de hoc uideas in uerb. iuramentum.
- 1 Contractui praedecessorum stare praetati successores non tenentur in iis, quae contra utilitatem ecclesiae sunt facta, in cons. ciii. nu. 5. 434
- 1 Super contractu iurato statutum laicorum disponere non potest, in cons. cxiii. numero 11. ead.
- 1 Indirecte tamen potest, & quomodo, ibid. nu. 12. ead.
- 1 In contractibus etiam unius in dolo est alterius exclusio, in cons. xcvi.

numero 2.

- 2 Ex contractu contra praecceptum statuti celebrato obligatio nascitur non potest, in cons. xxvi. nu. 20.
- 1 In contractibus appellatione cognatorum comprehenduntur masculini, & non feminae, in cons. lxx. nu. 12.
- 2 In contractibus quando sumi possit argumentum a contrario sensu, quando non, in cons. cxl. nu. 11.
- 2 In contractibus siue bonae fidei, siue stricti iuris arguitur a contrario sensu etiam ad praeiudicium contrahentium, & iuris alius debent, & contrahentium contractus, & in fauorem tertij, qui contractus non interuenit, ibid. numero 14.
- 2 In contractibus intellectus sumptus a contrario sensu ex uerbis contractus dicitur saltem quoad iuris effectum expressus, ibid. nu. 15.
- 2 In contractibus si non contraria, sed eadem, uel similis, uel maior sit licet, arguitur aut a simili, aut ab aequipollenti, ibid. nu. 12.
- 2 Contractus ampliatur per ampliatiuas dictiones, & copulas, in cons. cxxx. numero 29.
- 1 Contractus remissus in arbitrio tertij quando ualeat, & quando non, in cons. clxxvi. numero 71.
- 1 In contractibus locum non habet ius accrescendi postius quodammodo, in cons. lxx. nu. 3.
- Limitatur, & declaratur, ibid. nu. 12. 24. & 25.
- 1 In contractibus etiam locum habet ius non decrescendi, ibid. nu. 3. cum sequen.
- 1 In contractibus indiuiduis sui natura locum habet ius accrescendi, & dicitur potius non decrescendi, ibid.
- 2 In contractibus an fiant fidei commissi, uide in uerb. fidei commissus.
- 2 Contractus continens successionem, cuiusque modum non ualeat mutare uoluntatis, nec in uim pacti, in cons. clxx. nu. 3.
- 1 Contractus, qui gratia utriusque celebratur, expense debentur contrahentibus, in cons. clxx. nu. 7.
- 3 Contractui an lex resistat, an obligationi, & actioni, an uerum faciat, nisi differat, in cons. cxlii. nu. 26.
- 2 In contractibus mulierum, & minorum quare statuta uelut de iure ueniunt iudicem, consanguineos, & similes, in cons. lxi. nu. 1.
- 1 In contractibus mulierum consensus, & praesentia consanguineorum forma statuti requiritur, & requiritur dicitur de forma, & de substantia, non solum quando alias actus annullantur, sed etiam quando statum ulterius actum annullando non procederet, in cons. clxx. numero 1.
- 1 Contractus mulieris sine praesentia, & consensu consanguineorum non statui requiritur est ipso iure nullus, nec ex eo obliuatur, neque ciuili oritur, etiam si in statuto non adesset annulatio, in cons. clxxvi. nu. 2.
- 1 Contractus mulieris, seu minoris, sine solemnitate statuti non tenet, sed sum propinquum ualeat, si est illi uetus, ibid. nu. 41.
- 1 Contractus minoris etiam iuratus ob enormissimam laesione, uel saltem rescindi potest, in cons. lx. nu. 7.
- 3 In contractu iuramento minoris quid operetur, in cons. clxxvi. nu. 21. 50. & 55.
- Reliqua de his uideas in uerb. mulier, in uerb. minor, & in uerb. minor.
- 2 In contractu dotis pena adiecta exigibilis est, & licetum est, & in cons. clxxvi. nu. 21. 50. & 55.
- 1 In contractu iuramento minoris quid operetur, in cons. clxxvi. nu. 21. 50. & 55.
- Reliqua de contractu dotis uideas in uerb. dos.
- 1 Contractus omnes de iure canonico sunt bonae fidei, in cons. clxxvi. nu. 21. 50. & 55.
- 1 Contractus bonae fidei ob dolum dantem causam contractus est nullus, & stricti iuris potest actio de dolo rescindi, in cons. clxxvi. numero 26.
- 1 In contractibus bonae fidei debitor propter moram committitur perpellationem, & ob non factum ad ultimas tenetur, & propter moram factum, & delictum ipso iure absque interpellatione committitur, & delictum ipso iure absque interpellatione debitor tenetur, & quae loco interese lucris cessantis debentur, & quae loco interese lucris cessantis debentur, & quae loco interese lucris cessantis debentur, in cons. clxxvi. numero 20.
- Reliqua de hoc uideas in uerb. debitor, in uerb. mora, in uerb. interese.
- 1 In contractibus bonae fidei interese, quod ex officio iudicis debetur, est quoad principalem in obligatione, & an fideiusor ad interese debeat, in cons. cxviii. nu. 39. & 53. ubi hoc declaratur.
- 1 In contractibus bonae fidei fideiubens pro commo eo, & toto, quod debitor praedictis creator a principali debitor quousque modo habet, debet, dicitur in omnem causam fideiussisse, & non solum ad interese, etiam ad ultimas, ac ad interese decursum, & decurrendum, in cons. clxxvi. nu. 42. & 43.
- Reliqua uideas in uerb. fideiusor, & fideiubere, & in uerb. interese.
- 3 In contractu bonae fidei multa comprehenduntur tacite, & expressis non comprehenduntur, secus est in contractu stricti iuris, in cons. lxx. nu. 11.
- 1 Contractu ultro, citroque obligatorio uti uolens debet probare de conuenta, & promissa adimpleuisse, in cons. clxx. nu. 1.
- 1 Et quando hoc uerum sit, & an contra tertium, & singularem personam etiam habentem causam a contrahente hoc procedat, ibid. numero 4.
- 1 Ex contractu ultro, citroque obligatorio, ut ex contractu locationis, ut quis agere possit, quid requiratur, in cons. clxx. nu. 1.
- 3 Ex contractu ultro, citroque obligatorio non potest effectus habere nisi ab eo, qui totum contractum pro parte sua adimpleuit, & in parte tantum adimpleri, uel offerre uel baliter de parte sua.

- Reliqua uideas in uerb. cambium.
1. Contractus mutui potius, quam depositi celebratus in dubio censetur quando dantur res sui natura mutabiles, ut consentientes in pondere numero, uel mensura, & idem in eodem genere debet restitui, in consil. 194 nu. 36.
 2. CONTRACTVS potest dici multipliciter simulatus, & fraudulentus, in consil. cxlvij. nu. 28 pag. 648. & in consil. cxvj. nume. 2. vol. 1. pag. 621. & in consil. clxx. nu. 4. vol. 1.
 2. Contractus propria simulatio quæ sit, in consil. cxlvij. nu. 29.
 2. Contractus, qui sit in fraudem alicuius, non est proprie simulatus, sed fraudulentus, & quæ iura in eo locum habeant, ibid. nu. 30.
 2. Contractum simulatum allegans, uel excipiens debet speciem simulationis exprimere, alias non amitteretur, ibid. nu. 31.
 2. Contractus simulatio non potest allegari in contractibus scripturam requiruntibus, ibid. nu. 39.
 2. A contractu non potest preteritum simulationis recedi, quando esset simulatus solum ex una parte, & altera pars uerum esse crederet, ibi nu. 40.
 2. Contractum tanquam simulatum factum in fraudem alicuius quis reuocandi ius habeat, ibid. nu. 41.
 1. Contractus arguitur simulatus, & usurarius ex paruitate pretij, & pacto de retrouendendo, in consil. clxx. nu. 2.
 - Et an, & quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 24.
 1. Contractus simulatus, & fraudulentus ex quibus, & quot coniecturis presumatur, quando non adest pactum de retrouendendo, ibi nu. 3. & 6. ea.
 1. Contractus quando non obstante simulatione iuramento firmetur, & metu perituri non possit iurans contrauenire, & quando secus, ibidem, nume. 5.
 1. Contractus fraudulentus, & simulatus hodie non tam ex coniecturis, & presumptionibus iuris, sed ex aliis quoque similibus cognoscitur, ibidem, nume. 7.
 1. Contractus ut probeatur simulatus, pretij modicitas uix tangens dimidium iusti pretij est coniectura legitima, & sufficiens, ibid. nu. 8.
 1. Contractus simulati, & fraudulentum uariæ, & diuersæ coniecturæ, ac presumptiones legitimæ ex uno, eodemque pacto de retrouendendo, uel alio pacto contractus resolutio, in consil. clxx. nu. 25.
 1. Contractui simulato iurato ut contraueniatur, requiritur etiam absolutio à iuramento, & quando, & quomodo sit facienda, ac impetrandæ, ibid. nu. 26.
 1. In contractu presumptio fraudis, & simulationis, ac usuraria prauitas est, quando conductor cum pacto de retrouendendo ex conventionione tenetur ad omnes expensas quorumcumque instrumentorum, quæ alias communes esse deberent, in consil. clxx. nu. 7.
 1. Idem, si esset iuxto in quantitate affictus, & pensionis, ibid. nu. 8.
 1. Idem, si essent apposta pacta, & clausulæ insolita, & non consuetæ, ibidem, nume. 9.
 - Et quæ sint ista pacta insolita, in aliquibus exemplificatur, ibid.
 1. In contractu presumptio fraudis, & simulationis est, quando quis rem uendit, uel aliter alienat, & in possessione remanet, etiam si emptoris nomine se possidere constituit, ibid. nu. 10.
 1. In contractu presumptio fraudis, & simulationis augeatur potius, quam minuitur, quando plures, & uarij contractus iniri fuerint, ibi nu. 11. ea.
 1. In contractibus simulatio, & fraudis multipliciter fieri, ac interuenire potest, in consil. clxx. nu. 2.
 1. Contractus presumitur simulatus, & in fraudem factus, si uenditor, uel donator in possessione rei alienatæ remanet, in consil. clxx. nu. 1.
 - Quod declaratur, ibid. nu. 5. vbi ad nu. 9.
 1. Contractus simulatio potest per testes, & coniecturas, & multo magis per confessionem partis contrahentis probari, ibid. nu. 11.
 1. Contractus simulationem non tolli iuramento quando, & quomodo uerum sit, ibid. nu. 15.
 3. De contractu ad contractum simulatio sit mediante contractu cambij, in consil. ccvii. nu. 52.
 - Reliqua de simulatione contractus, uide in uerb. simulatio.
 3. Ex contractu simulatæ uenditionis potest resultare mutuum, & pignus presumptum, & tamen usurarum presumptio cessabit, in consil. 210 nume. 14.
 3. Et si ex eo mutuum, ac pignus, & usuraria prauitas inferatur, debitor, si uelit, potest agere ad restitutionem pignoris, & non ad restitutionem usurarum, ibid. nu. 15.
 3. Et tunc causa non est ecclesiastica, nec cum ea connexitatem habet, ibid. nume. 16.
 3. Contractus simulatio, & usuraria prauitas illius ex quibus colligatur, ibidem nume. 28.
 3. Contractus simulatus, & usurarius excludit dominium, & possessionem ex parte emptoris, quando uenditor in possessione rei uenditæ remansit, in consil. ccxii. nu. 3.
 1. Ex contractu simulato, fictitio, ac usurario quando possessio transferatur, & quando non, in consil. clxx. nu. 12.
 1. In contractu fictitio, simulato, & usurario nulla possessio transferatur ex pacto simplici constituti de possidendo, & quando, ibid. nu. 13.
 1. Contractus usurarius non est, quando quis dedit alicui mille pleno iure, & irreuocabiliter cum pacto, quod is ipsi danti singulis annis, eius uita durante decem, pro centenario soluere teneatur, in consil. cx. nu. 16.
 1. Et an, & quando huiusmodi contractus dicatur esse licitus, ibid. nu. 17. ea.
 1. Contractus presumitur suspectus de usura, quando res uendita debet infra certum tempus uenditori pro eodem pretio restitui, & quantitas reddituum rei est respectu pretij immoderata, in consil. clxx. nu. 9.
 1. In contractus usurarius ad minus ex tribus presumptionibus legitimis presumi potest, nec duæ tantum sufficiunt, in consil. clxx. nu. 3.
 1. Et quæ sint presumptiones legitimæ, exemplificatur, ibid. nu. 4. pag. 620. & in

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- & in conf. clxx. nu. 4.
1. Contractus usurarius ex quoque presumptionibus à canone non expressis præsumatur, indicis est arbitratum, in conf. clxvi. nu. 5. 621
1. Contractus, qui de iure communi censetur usurarius, non potest per sty- lum, seu communem oblationem, aut consuetudinem contrariam ef- fici licitus, & substantialis, aut saltem excusabilis, in conf. clxxvii. nu- mero 1. 623
1. Et an à delicto, illiusque pena quis excusetur, ibid. nu. 9. 623
1. Contractum usurarium posse, & licere contrahi qui tenet, potest tanquam hæreticus damnari, in conf. clxxvii. nu. 6. 623
1. Et qui ita iurant, sunt excommunicati, ibid. nu. 7. 623
1. Contractus illicitus an, & quando fiat licitus, & propter consuetudinem quis à delicto, illiusque pena excusetur, & quando nō, in conf. clxxvii. num. 9. & 12. 622
1. Contractus illicitus, & usurarius non committitur, si quis re plures, quam ualeat, emere promittat, dummodo non interueniat dolus ex propo- sito, nec læsio ultra dimidiam iusti pretii, in conf. clxxviii. nu. 5. 621
1. Nec resulet contractus usurarius etiam fictione iuris, ibid. nu. 30. 622
1. Contractus usurarius dicitur, ubicunque ex pacto uel ad arbitrium credi- toris, uel post certum tempus tantum à contractu recedi potest, ibid. nu. 23. 621
1. Contractus ex pluribus coniecturis, & presumptionibus simul concurren- tibus de prauitate usurarii conuincitur potest, in conf. clxxix. nu. 3. 630
1. Contractus de simulatione, & prauitate usurarii arguitur, quando pacta apposta claudicant, & fere omnia ad fauorem emptoris, uel creditoris sunt apposta, & nullum, uel pauca in fauorem uenditoris, aut debito- ris, ibid. nu. 11. 631
1. Contractus, in quibus apponitur pactum de retrouendendo, ad hoc, ut ex aliis coniecturis præsumatur usurarii, & simulati, quod requi- ratur, ibid. nu. 13. 631
1. Contractus quando præsumatur fœderatiuus, & simulatus ex pacto de re- trouendendo cum modicitate pretii, ibid. nu. 18. 631
1. In contractu facto cum pacto de retrouendendo pretii qualibet modici- tas, & iniusticia non sufficit ad præsumendum contractum usurarium, & simulatum, & quanta esse debeat, ibid. nu. 17. & 21 pag. ead. cum se- quen. 631
1. Contractus in dubio semper magis præsumendus est uerus, licitus, & ius- tus, quam illicitus, in conf. clxxix. nu. 19. 631
1. Contractus omnis præsumitur celebrari bona fide, & absque fraude præ- sumitur, ibid. nu. 19. 631
1. Ad contractum simulatum, & usurarium præsumendum non sufficit sola modicitas pretii ultra pactum de retrouendendo, & quid requiratur ad hoc, ut ex illa contractus censetur usurarius, ibid. nu. 21. 631
1. Ad contractum usurarium præsumendum non sufficit pactum de retrouen- dendo post certum tempus tantum, infra tamen tempus unius mensis & quid aliud requiratur, ibid. nu. 22. 633
1. Contractus usurarius ex quibus, & quot coniecturis præsumatur, in con- sil. 84. num. 11. 266
1. Contractum aliis illicitum, & à iure reprobatum, sed in loco consuetum faciens excusatur à pena, & suspentione fraudis, in conf. clxx. nu. 9. 533
1. Contractum ex sui forma usurarium, & illicitum tanquam licitum præ- textu consuetudinis exercens plus peccat, & grauius est puniendus, in conf. clxxvii. nu. 16. & 51. usque ad num. 54. ubi id declaratur, pag. 594. cum sequen. 631
1. Contractus quando quoad formam, & quando re ipsa, & essentialiter dic- tur usurarius, ibid. nu. 51. 631
1. Contractus usurarius, seu illicitus re ipsa, & essentialiter, nō autem quo- ad sui formam est ratione consuetudinis excusabilis, ut illum celebras non puniatur, uel saltem minus, ibid. nu. 53. 631
1. Ex contractu simulato, & usurario nec dominium, nec possessio transfer- tur, in conf. clxxix. nu. 12. 632
1. Et quando, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 24. 632
1. Reliqua uideas in uerb. usurarius. 632
1. Contractus emptoris præsumitur simulatus, & usurarius, si omnia pa- cta concinentur fauorem, & utilitatem emptoris, scilicet, si partem empto- ris, & partem uenditoris, in conf. clxx. nu. 1. 617
1. Nisi ex aliis gentis, & conuentis aliæ presumptiones legitimæ ad præsu- mendum contractum simulatum, & usurarium colligerentur, ibidem num. 23. 619
1. Contractus emptoris, & uenditoris uerè, & propriè usurarius dicitur, & uenditor tanquam usurarius ad restitutionem tenetur, & cogi potest, quando ultra pactum de retrouendendo in instrumento appositum plu- res aliæ coniecturæ, & presumptiones arguentes simulationem, ac usu- rariam prauitatem concurrant, in conf. clxxix. nu. 1. 630
1. Et quid ad hoc requiratur, & quando hoc uerum sit, ibi. nu. 13. & 20. 631
1. Idem, si tres aliæ coniecturæ, & presumptiones absque illo pacto de re- trouendendo adessent, in conf. clxxix. nu. 2. 630
1. Ex contractu emptoris simulato, & ficto dominium transferri non po- test, in conf. clxx. nu. 17. 129
1. Ex contractu emptoris contra obligatum ad rem tradendum agi non potest, ut tradat, nisi realiter toto pretio soluto, nec sufficit pro parte fuisse solutum, in conf. clxx. nu. 15. 39
1. Reliqua de contracta emptoris, & uenditoris uideas in uerb. emptio, & uenditio.
- De Contractu stipulationis, uide in uerb. stipulatio.
- De subdito ratione contractus, uide in uerb. subditus.
- Contractus cum quando habeat concessio, & priuilegium, uide in uerb. concessio, & in uerb. priuilegium.
- De contractu societatis, uide in uerb. societas.
- De contractu donationis, uide in uerb. donatio.

- De contractu pignoris, uide in uerb. pignus.
- De pena in contractibus apposta, uide in uerb. pena.
- De contractu precarie, uide in uerb. precaria.
1. CONTRARIETAS, & correctio iurum semper euadenda, quando præ- teratione aliqua tolli potest, in conf. clxxx. nu. 15. 615
1. CONTRARIUS sibi, & contraria proponere non dicitur, qui simpliciter, & aliud conditionaliter proponit, in conf. an. 1. 615
1. Contrarius sibi non dicitur reus, qui de homicidio simpliciter uocatus, & interrogatus negauit, & postea conuictus negatam suam de- uit, probando se ad sui defensionem, uel prouocatum occidisse, in conf. clxxiii. num. 3. 615
1. Contrarium eadem debet esse disciplina per contrarium, in conf. clxxv. num. 2. 615
1. Contrarium eadem est dispositio ad ulterius cognitionem, in conf. clxxv. num. 15. 615
1. Contrarium non est eadem dispositio, quando discretat utrumque assignari, in conf. clxxv. nu. 29. 615
1. CONTRAVENTIO de iure canonico licita est, etiam non per se im- petrata absolute à iuramento, contractus à iure nulli, & im- petrata absolute à iuramento inuito, si dolus in eo interueniat, in conf. clxxv. num. 15. 615
- Et de quo delo intelligatur, ibid. nu. 46.
1. Et quod immo absolute requiritur, ibid. nu. 47.
1. Contrauenire potest minor femina timore, & reuerentia patri, & contrauenire potest minor contrauenire decepta, libere contra- ta absolute à iuramento, ibid. nu. 21. 615
1. Contrauenire non potest filia etiam minor cum iuramento reueren- tiæ patri, seu matri, & promittens, ac iurans non tenetur, & uocans se tacitam, & contentam dotibus sibi datis, & habitis enormiter ultra dimidiam læsio, in conf. li. nu. 9. 615
1. Contrauenire non potest filia renunciationi iurata ab ea facta de- ditate paterna, exantibus filiis masculis, qui ex dispositione iurata- liam feminam ab intestato excluderent, & ad quoniam fauorem renun- ciatio facta esset, ibid. nu. 13. 615
1. Reliqua de hoc uideas in uerb. filia, & in uerb. renunciatio.
1. Contrauenire non potest, nec dici læus, qui contrahendo, renunciatio- com promittendo, & alia similia faciendo, utitur in re contraria, & etiam consuetudine loci, in conf. li. nu. 11. 615
1. Contrauenire iurans non potest, ubicunque actus in fauorem iurantis uocatur, scilicet, si in odium illius, in conf. li. nu. 3. 615
1. Contrauenire etiam ipsi iuranti absque metu perituri, & non tenetur absolute licitè est, ubicunque actus est prohibitus, & nullus iurantis, & contrahentis, scilicet, si esset nullus, & prohibitus iurantis, & contrahentis, in conf. clxxii. nu. 10. 615
1. Contrauenire potest minor ratione enormis læsionis, etiam si iuramentum sit absolute à iuramento, in conf. clxxii. nu. 6. 615
1. Contrauenire facto suo eni iurato potest minor enormiter læsio, & la peria absolute à iuramento, in conf. clxxix. nu. 11. 615
1. Contrauenire contractui suo propter enormissimam læsionem, & ecclesia per restitutionem in integrum possunt quodcumque con- tractum lapsum quadriennium à die finitæ minoris ætatis, & de- bitoris in ecclesia, ibid. nu. 14. 615
1. Reliqua de contrauentione minoris uideas in uerb. minor.
1. Contrauenire potest laico compromittens ex laudo tenentis læsio- obstante iuramento suo etiam per uerba prægnantia de finitæ illi- que non contraueniendo, in conf. clxxii. nu. 68. 615
1. Contrauenire quis adui suo non obstante iuramento suo potest, pro- pter enormissimam læsionem, quamuis in enormi læsione letur etiam, in conf. clxxix. num. 13. 615
1. Contrauenire facto suo maxime iurato nemo potest, in conf. clxxix. num. 10. 615
1. Contraueniri non potest contractui, & actui aliis nullo, & reuocato- per ratificationem sapienter factam, in conf. clxxii. nu. 14. 615
1. Contraueniri contractui ut possit, duplex à iuramento absolute, & absolute requiritur, quando iuratum fuit omnia, & singula, & illis que non contrauenire de iure, uel de facto, nec contra illa iuramentum, beneficium, remedium, absolute, aut reuocatum, & im- petratum, & quando, & quomodo utraque fieri, & impetrari debeat, quæ causæ cognitionem requiratur, & quæ non, in conf. clxxix. nu. 1. 615
1. Contrauenire promissis impune potest ille, cui prius promissa non sunt seruata, in conf. clxxv. nu. 12. 615
1. In contraueniendo contractui simulato iurato, qui iuramento tenetur, requiritur etiam absolute à iuramento, & quando, & quomodo sit faciendum, ac impetrandum, in conf. clxxix. nu. 16. 615
1. Contrauentum transactioni, seu contractui non dicitur, donec fuerit uexatus, in conf. clxxviii. nu. 12. 615
- Limitatur ibid. nu. 51.
1. Contrauentum contractui dici potest etiam ante, quam quis iuramentum, si promissa, & conuenta non fuerint obseruata, & quis fuerit in ra faciendi promissa, & quando in contractu adest iuramentum, in conf. clxxviii. nu. 51. 615
1. Contraueniens post moram ab alio commissam non dicitur moram mittere, in conf. clxxii. nu. 16. 615
1. Contraueniens culpa, & facto alterius ex contrahentibus non dicitur iurans, in conf. clxxii. nu. 1. 615
1. Contraueniens prius transactioni iurata debet priuari conuentione transactionis, & ab alio postea absque metu pœne, & periculo contra contenta in transactione potest recoueri, in conf. clxx. nu. 1. 615
1. Contraueniens contractui iurato priuatur actione illius contractus, in conf. clxx. nu. 1. 615

per aliquem, & non actione alterius contractus, in cons. clv. num. 599
 1. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 2. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 3. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 4. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 5. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 6. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 7. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 8. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 9. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 10. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 11. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 12. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 13. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 14. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 15. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 16. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 17. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 18. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 19. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 20. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 21. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 22. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 23. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 24. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 25. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 26. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 27. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 28. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 29. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 30. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 31. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 32. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 33. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 34. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 35. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 36. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 37. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 38. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 39. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 40. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 41. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 42. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 43. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 44. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 45. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 46. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 47. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 48. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 49. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 50. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 51. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 52. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 53. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 54. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 55. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 56. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 57. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 58. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 59. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 60. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 61. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 62. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 63. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 64. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 65. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 66. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 67. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 68. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 69. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 70. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 71. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 72. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 73. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 74. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 75. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 76. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 77. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 78. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 79. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 80. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 81. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 82. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 83. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 84. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 85. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 86. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 87. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 88. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 89. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 90. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 91. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 92. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 93. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 94. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 95. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 96. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 97. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 98. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 99. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.
 100. si quis maior. C. de transac. quod ius amittit
 in cons. clvii. nu. 49.

3. Coniungi de crimine quem posse ex inditiis iudicatis quomodo intel-
 ligatur, in cons. cxiii. nu. 4. 545
 3. Copula, & editio librorum, ac instrum. ntorum iterum non est faciente
 ei, cui semel facta fuit, in cons. xix. nu. 1. & 18. vbi limitatur, & declara-
 tur usque ad nu. 21. 66 cum seq.
 Reliqua uideas in uerb. liber, in uerb. instrumentum, & in uerb.
 scriptura.
 3. Copia, & exempla simplicia non sunt cum die, anno, mense, & aliis so-
 lemibus, in cons. cxii. nu. 22. 289
 3. Et quæ assumuntur ex originali alterius notarii, sunt, & assumuntur de
 mandato parium, uel iudicis, ibid. nu. 23. ca.
 3. Copia, & exemplum facit semiplenam probationem, quando non reperi-
 tur originale, ibid. nu. 24. ca.
 3. Et propter illud deferendum est iuramentum in defectum semiplenæ pro-
 bationis, ibid. nu. 25. ca.
 1. COPULA CARNALIS quomodo per testes probari possit, in cons. 36.
 nume. 8. 117
 1. De copula carnali uiro ne, an mulieri quando credatur, & quando ma-
 gis uni, quam alteri, si unus affirmit, & alter neget, ibid. nu. 1.7. & 11. &
 per totum usque in finem consilii. 115
 1. Copula carnalis simplex conatus non perficit matrimonium, in cons. 34.
 nume. 3. 108
 1. Copula inducit matrimonium præsumptum, licet sponsalibus sub condi-
 tione contractis facta esset protestatio, q. per subsequenter copulam
 non intelligatur contractum, in cons. 35. nu. 5. 110
 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 23. 112
 1. Idem, & magis si protestatio hæc præcessisset copulam sequentem post ma-
 trimonium solenniter, & per uerba de præsentem contractum, ibid. nu. 6.
 14. 18. & 23. vbi hoc declaratur. 110 cum seq.
 1. Copula carnalis quos effectus in matrimonio operetur, ibid. nu. 8. ead.
 1. Per copulam carnalem sequentem an, & quando etiam in foro conscien-
 tiæ sit reuelum a profectione derogatoria matrimonii, ibid. nu. 11. 112
 1. Copula sequens quando matrimonium ualidum faciat, seu præsumat, &
 quando non, ibid. nu. 14. & 12. ead.
 1. Copula sequens nihil operatur in nuptiis simulatis, uel iocosis, ibidem
 nume. 15. ead.
 1. Copula subsequuta quando matrimonium inferat, non obstante protesta-
 tione contraria etiam simultanea, & quando non, ibid. nu. 18. & 21. ca.
 1. Copula sequens uoluntaria quando matrimonium ab initio propter me-
 ritum iustum, aut uolentiam illatam nullum, & inualidum confirmet, &
 ualidum faciat, ibid. nu. 22. ead.
 1. Copula sequens non tollit effectum protestationis matrimonio aduer-
 titur, ut ab ea recedat dicatur, quando partes ante omnem alium actum
 causa amoris, & libidinis simul coire consueuerint, & in tali coitu
 perseverantes ex aliqua causa ad huiusmodi protestationem deuenisse
 sent, & postea matrimonium de facto contractum, & copula sequuta
 esset, in cons. xxx. num. 24. 113
 1. Secus, si post sponsalia contracta protestatio, & copula sequuta foret ibi.
 nume. 27. ead.
 1. Copula post sponsalia, pendente conditione, interueniens reddit sponsa-
 lia pura, & effectum matrimonij operatur, ibid. 114
 1. Copula sequens semper effectum matrimonij præsumpti operatur, quan-
 do ex parte unius tantum, & malitiosè consensus defuit, ibid. nume.
 28. ead.
 1. Ex copula carnali uoluntariè subsequuta ad perficiendum, & ualidandum
 matrimonium illa mediante quid præsumatur, & quando ea, non ob-
 stante protestatione contraria, effectus matrimonij operetur, ibid.
 nume. 31. 114
 1. Ex copula carnali uoluntaria nunquam ad perficiendum, & ualidandum
 matrimonium consensus utriusq. partis præsumitur, ibi nu. 32. ead.
 1. Ex copula quomodo consensus ad perficiendum matrimonium præsuma-
 tur, ibid. num. 13. 115
 1. Copula sequuta, quando uerum sit, quod protestatio mutua contraria ma-
 trimonio contrahendo non impediat matrimonium iuris consequen-
 tium, ibid. num. 35. ead.
 Videas etiam de hoc in uerb. protestatio.
 1. Copula carnalis simpliciter sequuta sponsalia de futuro inducit matri-
 monium, quod dicitur præsumptum, improprie, & secundum quid, non
 autem uerum, nec simpliciter, licet sit indissolubile, in cons. 21. nume.
 10. 135
 1. Et quo ad quos effectus matrimonium præsumptum inducat, ibid. nume.
 13. ead.
 1. Copula carnalis subsequuta præsumitur, & matrimonium præsumptum
 contractum censetur, quando sponsa post sponsalia de futuro contra-
 cta ad domum sponsi traducta fuit, ibid. num. 23. 136
 Reliqua uideas in uerb. matrimonium.
 1. COPULA ET coniungit, & concutit omnium copulatarum requirit
 ad eò, quod oratio copulata in uno ex copulatis falsa in totum falsa
 reddatur, in cons. xl. num. 35. 137
 1. Copula & requirit concutit copulatarum, in cons. xxii. num. 8. 100
 2. Et quando in omnibus copulatis sit uerificanda, & quando etiam in uno
 possit uerificari, in cons. lxxii. num. 3. 300
 2. Copula & qua statet distinctio, minus disjungit, quam dictio uel cum
 nomine collectiuo, in cons. xcvij. num. 18. 423
 2. Copula & posita inter duo substantia idem importancia statet expostiti-
 uè, in cons. cix. num. 3. 465
 2. Copula & iungit, & repetit qualiter præcedentem in uno de copula-
 tis expressam, ibid. num. 5. ead.
 1. Et quando faciat repetitionem qualitatibus, & prius dicti, in cons. clxxxv.
 nume. 9. 693
 3. Copula

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 Copula & quando diuersitatem inferat, & quando secus, in consil. 24. nume. 14. 82
- 3 Copula in diffinitam resoluitur, & contra ratione æqualitatis conferuanda, & ut iniquitas, & absurdum euitetur, in consil. cl. nu. 54. 442
- 2 Copula loco habetur punctus, in consil. cl. nu. 14. 662
- 2 Copulatiue posite dux orationes quando copulatiue etiam concurrere debeant, & quando non in consil. cl. nu. 33. 464
- 2 Copulatorum plurium in plurali oratione concursus in aliqua dispositione quando requiratur, in consil. ex. nu. 31. 472
- 3 Copulatorum omnium concursus uere requiritur ad ueritatem orationis copulatiue maxime in materia odiosa, in consil. cl. nu. 32. 464
- 2 Copulata pauciformiter intelliguntur, in consil. lxxiiij. nu. 14. 353
- 1 Copulata oratio, uideas in uerb. oratio. 700
- 1 Copulatiua pars una declarat alteram, in consil. clxxvij. nu. 43. 700
- 1 CORNEVS in consil. 24. & 241. uol. 2. & in consil. 42. uol. 4. declarat, in consil. xcij. nu. 23. 391
- 2 Et in consil. 171. in 1. dubio uol. 4. male consuluit, in consil. cl. nu. 21. 663
- 2 CORNEVS in repet. si pater de rellam. in 6. col. 44. uol. 1. item adde aliam coniecturam declarat, in consil. cxv. nu. 30. 570
- 1 CORONA, & coronatio Imperatoris, uideas in uerbo Imperator. 83
- 1 CORPVS omne tñ humanum, quàm myltum debet habere unum caput, & non duo, in consil. xxv. nu. 8. 83
- 2 CORPORALIA non comprehenduntur in castro concessio cum suis pertinentiis, nisi ea ab habente potestatem, uel à statuto, uel à consuetudine sint pro preuentis ad castri accellurè deputata, in consil. h. nu. 1. 199
- 2 Corporalia accedentia alicui rei legatæ, uel concessæ quando sub legato, & concessione comprehenduntur, ibid. nu. 7. 201
- 1 Corporalis pena, uide in uerb. pena. 332
- 1 CORRELATIVORVM eadem debet esse dispositio, & natura, in consil. cl. nu. 17. 532
- 1 CORRECTIO, & uisratio in spiritualitate cõstitut, in consil. xxv. nu. 17. 54
- 1 Correctio iuris non fit tacite, nec per subauditum intellectum, sed expresse, & per dispositionem iuris directo contrariam, in consil. xlij. nu. 1. 149
- 2 Correctio iuris euitanda, nec faciendi per subauditum intellectus, sed solum expresse, in consil. cl. nu. 19. 692
- 1 Ad correctionem iuris communis inducendam in correctoris mens tacita, & subaudita non sufficit, sed uerba specialiter expressa requiruntur, in consil. xcij. nu. 62. 733
- 2 Correctio iuris communis facta in una persona non censetur in alijs similibus facta, in consil. xlvij. nu. 24. 647
- 3 Correctio, & contrarietas iurium semper euitanda, quando interpretatio ne aliqua tolli potest, in consil. lxxi. nu. 15. 673
- 2 Correctio iuris ne resulet, semper debet fieri interpretatio, in consilio cl. nu. 9. 673
- 1 Nisi ea ex uerbis clari colligeretur, in consil. cl. nu. 31. 563
- 2 De correctione erroris notarium, uide in uerb. error. 616
- 2 CORRECTORIA intra strictè intelliguntur, neque de similibus ad similia extendantur, in consil. xlv. nu. 5. 692
- 2 Correctoria, exorbitantia, & odiosa iura loquentia de casu simplici non debent ad casum mixtum extendi, in consil. cl. nu. 24. 692
- 1 In Correctoriis, & exorbitantibus in materia statutorum non fit extensio de casu ad casum improprium, seu impropriissimum, in consil. xl. nu. 6. 134
- 2 Et in illis cessat extensio, & interpretatio larga, in consil. cxv. nu. 73. 345
- 2 Etiam ex similitudine rationis, in consil. clxvii. nu. 19. 647
- 2 In correctoriis et fit extensio ex identitate rationis, in consil. cl. nu. 5. 671
- 2 In correctoriis quando sumi possit argumentum à contrario sensu, & quando secus, in consil. clxvii. nu. 16. 647
- 1 In correctoriis ad inducendam iuris correctionem mens tacita, & subaudita non sufficit, sed uerba specialiter expressa requiruntur, in consilio xcij. nu. 62. 733
- 2 CORRIGERE se in continenti statuentes uoluisse nō est dicendum, nec uerisimile, & idē ut pars una alteri non contrarietur, statutum est intelligendum, in consil. clxviii. nu. 46. 654
- 2 Corrumpi nunquam potest defectu solemnitat, in consil. nu. 2. 33
- 2 CORRUPPTIO mulieris, uide in uerb. mulier. 462
- 3 CAEDERE, & exensur, in consil. cl. nu. 9. 462
- 1 Creditor assentens se facere aliquid de mandato, & nomine alterius, quando id assentens esset persona ualde fidei digna, & maxime, si iurisdictionē haberet, in consil. lxi. nu. 27. 222
- 1 CREDITOR si debitori tanquam heres universalis succedat, iura ipsius creditoris tolluntur, & confunduntur, in consil. 37. nu. 1. 119
- 1 Nisi cū beneficio legis, & inuentarij hereditatem aduenit, ibid. n. 10. ea. 119
- 2 Creditor si debitori succedat, quando hæc successio uim solutionis habeat, & quando non, in consil. xcvi. nu. 24. 423
- 2 Et quæ iura ipsi creditori competenti tunc confunduntur, & quæ non, ibidem. 423
- 1 Creditor actione hypothecaria agens statim ad immobilia agere potest absq; eo, quod à mobilibus incipiat, in consil. 38. nu. 34. 130
- 1 Creditor agenti hypothecaria contra tertium possessorem non habent causam à principali debitor quid sit probandum, ut contra illum obtimeat, in consil. xli. nu. 6. & 32. ubi plenè. 157 cum seq.
- 1 Creditor si res sit in solum data, seu assignata quando hypotheca, & ius pignoris, ac fideiussoria obligatio extinguatur, & quando non, ibid. nu. 10. ead. 157
- 1 In Creditore, seu causam ab eo habente an, & quomodo ius pignoris possit durare, si solutio illi sit facta, ibid. nu. 11. ea. 157
- 1 Creditores quando in casu non solutionis, aut alterius contrauentionis

- ex pacto habent liberum regressum ad fructus, seu alias res, illasque propria auctoritate percipere possunt, inducitur, & consil. cl. nu. 54. 442
- 1 Creditor in hypothecaria ultra alia probare debet debitorē fuisse soluentem, in consil. xcii. nu. 30. 462
- 1 Creditor, cui res pignori data esset non tanti ualoris, quanta est pretium debita, potest actione personali cogere debitorem ad debitum soluentem, in consil. 204. nu. 2. 462
- 1 Creditor pignus non sibi, sed debitori, & ad illius utilitatem possidet, dem. nu. 19. pag. 767. & in consil. cl. nu. 11. 462
- 3 Creditor tanquam possessor debetur fructus rei ex pacto constituti, precarij simul iuncti, in consil. xlii. nu. 9. 462
- 3 Creditor quomodo, & quo respectu possessionem bonorum sibi debitoris hypothecarum cum pacto constituit, & precarij simul iuncti, ut sciatur, in consil. xlii. nu. 13. 462
- 1 Et quomodo bona illa possidet, ibid. nu. 14. 462
- 3 Creditor ex pacto precarij, uel constituti possidens bona sibi debitoris hypothecata ad utilitatem debitoris respectu fructuum, & utilitatis perscificanda possidet, ibid. nu. 18. 462
- 3 Creditor, cuius possessio à debitorē per traditionem alteri solui uerba sunt, potest uti pacto de ingrediendo propria auctoritate contra tertium qui debet tertium possessorem, illo non citato, & debito citato, quando pactum illud fuisse appositum ultra pactum constitutum, & precarij, ibid. nu. 21. 462
- 3 Creditor non potest à debitorē aliqua sua possessione priuari, si pactum, pura constituti, precarij, conductionis, & similia, debitor obligando sua bona uel per pactum constitutum, uel per precarij, uel alter ex pacto, aut ex dispositione legis emen possessionem in creditorem transfuit, ibid. nu. 22. 462
- 3 Quid, si debitor in casu predicto rem uere, & actualiter tradiderit, ibid. nu. 23. 462
- 3 Creditor pactum precarij reuocare, ac possessionem rei in rem suam restituere, durante prorogatione temporis ad soluendum ab ipso debitor, ibid. nu. 25. 462
- 3 Quid, si post iam elapsum terminum solutionis prorogatio facta fuerit, ibid. nu. 27. 462
- 3 Creditor possidens re tributariam sibi pignoratam munus proreclum possit soluere teneatur, in consil. cl. nu. 16. 462
- 3 Creditor uolens debitum à debitorē exigere debet realiter pignus propter debitum offerre, licet illud nō sit restituendum, nisi debitor creditori debitum soluerit, in consil. cl. nu. 3. 462
- 3 Creditor fructus ex re pignoratam percipiens an sit usurarius, in consil. cl. nu. 19. 462
- 1 Creditor rem emphyteoticam pignoratam habens eam alteri locaueris emphyteosis non preiudicat, in consil. cl. nu. 19. 462
- 1 Creditor rem pignori accipiens non teneatur de periculo ipsius, & casu fortuito, sed debitor, qui rem pignori dedit, in consil. cl. nu. 1. 462
- 1 Creditor quare teneatur de periculo pecunie tradiditæ ante quam eam perueniat, in consil. 194. nu. 4. 462
- 1 Creditor, cui solutio in certo loco, & certa die fieri debebat, quando mora ita constituitur dicatur, ut periculum pecunie sit ipsius creditore, non debitoris, ibid. nu. 1. 462
- 1 Creditor quomodo possit in mora constitui per debitorem, qui tempore, & loco soluere teneatur, ibidem nu. 2. 23. & 30. pag. 767. cum sequen. 462
- 1 Creditoris et periculum pecunie, quando debitor quantitas per debitum depositi cum libera potestate creditoris data illam ad consummationem recipiendi, ibid. nu. 9. 462
- 1 Reliqua de his uideas etiam in uerbo debitor, & in uerbo pignus. 462
- 1 Creditor quando, & quomodo per oblationem factam à debitorē mora constituitur, & debitor interitu rei liberetur, & quando non, in consil. 194. nu. 23. & 38. 462
- 1 Videas etiam de hoc in uerb. debitor. 462
- 1 Creditor inuitus debitorem mutare non cogitur, in consil. 187. nu. 2. 462
- 1 Creditor, cui ex mandato alterius certa pecunia à Titio certo tempore solui debebat, non potest à Titio debitorē in mora constituere, nisi postquam Titius Titium mandatum suscepisse, & illam causam creditorem creasse, in consil. xcvi. nu. 35. & 48. pag. 767. cum sequen. 462
- 1 Creditor in mora constituitur, si debitor interpellatus iudicialiter adimplemento facti, ad quod tenebatur, ante licent conuentionem se simpliciter uelle in iudicio illud adimplere, & creditor desuper uelle acceptare, uel taceat, adeo, quod omnis casus, omnino per ipsa superueniens ad creditorem ultimo loco moralem spectet, in consil. xcvi. nu. 4. 462
- 1 Creditor post moram iam commissam, ex qua sibi ius aliquod uel pignus, uel alterius rei erat acquirendum, forem debitum, uel eius pignus, si debitorē moram, & penam per debitorem incutam non soluit, in consil. 200. nu. 2. 462
- 1 Nisi cum protestatione, & reservatione iuris sui receperit, ibid. nu. 11. pag. ead. cum seq. 462
- 1 Et quando illud uerum sit, ibid. nu. 13. & 18. 462
- 1 Creditor, si recipiat sortem, & debitorem ab illa sorte libera sortem protestatione, & reservatione iuris super interesse, censetur non remissum, nec amplius peti potest, non obstante protestatione, & reservatione predicta, in consil. 200. nu. 4. 19. & 21. ubi hoc declaratur, & 754. cum sequen. 462
- 1 Idem est de pena, etiam si expresse ius illam petendi sibi reservationem nūc, 462
- 1 Eran hoc uerum sit ibidem nu. 19. 462

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- De crimine, de quo quis semel fuit inquisitus, & absolutus, uel condemnatus, non potest amplius cognosci, neque procedi, in cō. cxcv. nu. 15 532
- De crimine non potest inquirendo procedi, nisi ratione doli, in consilio clxix. num. 11 481
- Quo ad modum, & potestatem de crimine inquirendi statuta loci potius sunt admittenda, quam ius commune, ibid. nu. 13 483
- Super crimine inquirendi modus regulariter est prohibitus, & solum permittitur in casibus à iure, uel statuto expressis, ibi. nu. 14 484
- De crimine coram iudice commissio, an iudex ipse possit per specialem inquisitionem procedere, ibid. nu. 16 485
- De criminibus quando, & quo iure possit inquiri, & quando non, in consilio clxxiii. num. 1 496
- Propter crimen non potest ad capturam alicuius deueniri, nisi praecedentibus inditiis, & uerisimilibus praesumptionibus, in consilio clxxvii. numero 7 478
- De crimine inquisitionis iudicium ut subsistat, quare requirantur, ibidem numero 14 478
- De crimine inquisitione formata contra aliquem cum certis qualitatibus, non probatis illis qualitatibus, inquisitus est absolueudus, in consilio clxix. num. 23 484
- Reliqua de hoc uideas plenius in uerbo inquirere, & in uer. inquisitio. 485
- In criminis causa libello non bene super crimine concepto, reus est ab obseruatione iudicii absolueudus, etiam parte hoc non opponente, in consilio clxx. num. 5 485
- De crimine processus contra aliquem non precedente infamia, & inquisitione super ea, ualeat, ubicumque, reus tacuit, nihilque opposuit, in consilio clxxv. num. 3 499
- Quod declaratur, ibid. num. 44 504
- De criminibus in locis subiectis commissis officiales, & magistratus arbitrium, & potestatem generaliter inquirendi à iure habent, in consilio clxxvii. num. 1 478
- De crimine etiam graui, & enormi iudex domicilii contra suum subditum extra territorium delinquentem etiam per uiam inquisitionis procedere, illumque punire potest, in consilio clxxii. num. 1 465
- De crimine an ciuilitate, an criminaliter agatur, magna est differentia, & quomodo, in consilio ccvi. num. 23 590
- De crimine ubi contra aliquem per accusationem proceditur, quomodo accusatus conuinci debeat, in consilio cciii. num. 4 581
- De crimine quando per accusationem, uel inquisitionem proceditur, reus est condemnandus solum ad poenam fisco, & non parti applicandam, in consilio ccvi. num. 21 590
- De crimine condemnatus in iudicio inquisitionis in dubio censetur condemnatus solum ad poenam legalem, & non ad conuentionalem ex contractu debitam, ibid. num. 25 591
- De crimine quando quis possit poena corporali puniri ex inditiis indubitatis, in consilio cxcviii. num. 12 546
- De crimine quem posse conuinci ex inditiis indubitatis quomodo intelligatur, ibid. num. 4 546
- De crimine ut quis condemnatur in poenam corporalem, plures testes de uisu requiruntur, & quales esse debeant, in consilio clxxvii. nu. 9 508
- De crimine quis non potest ex uehementi suspitione, & inditiis indubitatis grauitur, seu corporaliter puniri, in consilio ccc. nu. 43 573
- De crimine quis per interlocutoriam damnari non dicitur, in consilio viii. num. 3 40
- De crimine per confessionem in inquisiti notorie constare dicitur, in consilio clxxvii. num. 2 507
- Crimen per duos testes contestes de uisu directe probari dicitur, ibidem numero 1 507
- Et quomodo de uisu deponere debeant, ibid. nu. 10 507
- Criminis plena, & directa probatio non fit per testem unum de uisu, & confessione facta in tormentis sine perseveratione, ibid. nu. 11 508
- In criminibus probandis quae probatio requiritur, in cō. cxcviii. nu. 3 546
- In criminis causa pauper, & inops nec accusare, nec testificari potest, in consilio ccc. num. 7 566
- Nec bannitus in poenam capitis propter furtum deponere potest, in consilio ccc. num. 31 571
- Criminis particeps non est contra alium testis idoneus etiam ad inditiis, nisi in quibuldam casibus, in consilio clxxv. nu. 62 506
- Et quid tunc requiratur, ibid. num. 64 506
- Criminis focius maxime querenti se exonerare non creditur, in consilio cxciii. num. 32 548
- Criminis focius quando inditium, uel praesumptionem faciat, & quando non, ibid. num. 33 548
- Super crimine proprio interrogatus, & examinatus non est de sociis criminis interrogandus, & si interrogatus uel sponte de sociis confiteatur, nou est illi confessioni standum, maxime in criminibus, quae regulariter in alterius iniuriam principaliter committuntur, in consilio ccc. num. 34 572
- Crimen omne aggrauatur ex qualitate prodicionis, in cō. 77. nu. 7 332
- Crimina, & defectus opponere est quid grauissimum, in consilio xxv. num. 17. & 19 84
- In criminibus lata culpa non sufficit, nec dolo aequiparatur, in consilio 167. num. 3 534
- Quod limitatur, ibid. num. 4 534
- Crimen committi, usuras improbas exigendo, in cō. ccvii. nu. 2 594
- Reliqua de crimine usurarum uideas in uerbo usura. 594
- Crimina quaedam mixta in utroque foro punibilia, in cō. ccvii. nu. 6 548
- Crimen uis priuatae, & uis publicae quando, & quomodo committatur, in consilio cxcv. num. 4 551
- Et quae sit illius poena, ibid. num. 6 551
- Et quae

Index Confiliorum

- quæ in reiteratione illius, ibid. nu. 6. & 8
- 3 Crimenis stellonatus pena extraordinaria quanta esse possit in confilio cxvii. nu. 2
- 3 Crimen pacis ruptæ est de atrocioribus, & pro eo quis est grauius punitus, in conf. cxvii. nu. 8
- 1 Ob crimen commissum eccleſie Romanæ delinquens priuatus debet omnibus bonis, quæ aequaliter eccleſia habuit, & illa ad eccleſiam in præiudicium filiorum delinquentis reuerſa dicantur, in confilio cxliii. nu. 62
- 1 Crimen, omniſque illius effectus morte delinquentis extinguitur, & publicatio de bonis illius poſt mortem facta non ualet, in confilio lxi. numero 5
- 1 Ob crimen quando memoria defuncti damnatur, debet infra quinque annos à die mortis illius damnari, & non ultra; uiuens autem perpetuo accusari, & damnari poteſt, in conf. cxliii. nu. 47
- 3 Ob crimen commissum quando memoria defuncti damnari poſſit, & ad quos effectus, in conf. lxxvi. nu. 3. & 13
- 1 Crimenis ratione pena ipſo iure à lege impoſita ſemper requirit declarationem, ut effectum ſufficiens declaratio facta dicatur, ibid. n. 11
- 1 Et quando, & quomodo ſufficiens declaratio facta dicatur, ibid. n. 11
- 1 Crimenis ratione non publicatur bona pueri, qui pena publici delicti puniri non poteſt, in conf. lxxv. nu. 139
- De publicatione bonorum ratione criminis, uide in uerbo publicare, & publicatio.
- 1 Crimen hæreſis, & læſæ maiestatis à pari præcedit, in conf. cxliii. n. 55
- 1 Crimen perduellionis, & læſæ maiestatis in primo capite committit ille, qui prodicionem, & homicidium in dominum alicuius ciuitatis ſuperiorem recognoſcentem, & vicarium principis committit, in conf. lxi. num. 6
- 1 Idem, qui aduerſus rempub. ſuam ſolicitaret, & concitaret, quo ſeditio, tumultus uerſet, ibid. nu. 7
- 1 Crimen perduellionis, & læſæ maiestatis non extinguitur morte rei, ſed adhuc poſt mortem durat, ut eius memoria damnari cum bonorum publicatione poſſit, in conf. lxi. nu. 8
- 1 In crimine læſæ maiestatis bona rei ſtatim à die commiſſi criminis dicuntur ipſo iure & publicata, & domino ſiſci acquiſita, nec à reo alienari aut ad hæres tranſmitti poſſunt, quâvis non poſſint apprehendi, nec in eis ſiſcus executionem faciat, niſi ſequuta ſententia declaratoria, ibidem nu. 9
- 1 Et quando & quâ ſufficiens declaratio facta dicatur, ibid. nu. 11
- 1 In crimine læſæ maiestatis informationis contra aliquem non nocent, niſi ueræ appareant, in conf. lxxv. nu. 35
- 1 De eo contra pupillum procedi non poteſt, in conf. lxxv. nu. 136
- 1 Ob crimen læſæ maiestatis in principem commiſſum omnia bona, ac etiam feuda ipſo iure publicantur, in conf. lxxvi. nu. 56
- 1 Et ob illud à patre commiſſum quando filii puniuntur, in conf. lxxv. nu. 140. & 155, pag. 247. & in conf. cxliii. nu. 44
- 1 Et filios ob id ſeudo priuari quomodo intelligatur, i. conf. lxxv. n. 156
- 1 Crimenis læſæ maiestatis contra Imperatorem commiſſi publica eſt accuſatio, & omnibus de populo competit, & maxime iis, qui ſuam, uel ſuorum iniuriam proſequuntur, in conf. lxxvi. nu. 93
- 1 In crimine læſæ maiestatis bona damnati quando ſiſco applicentur, in conf. cxliii. nu. 12
- 1 In eo quando memoria defuncti ad effectum publicationis bonorum damnari poſſit, ibid. nu. 43
- 1 Ob crimen læſæ maiestatis in primo capite quando memoria defuncti damnatur, filii & hæres illius ſunt ad contradicendum citandi, in conf. cxliii. nu. 47
- 1 Crimen læſæ maiestatis plura capita habet, & in quibus etiam ad filios, & hæres tranſeat, ut & ipſi de illo puniatur, bona publicentur, & memoria defuncti damnari poſſit, in conf. cxliii. nu. 48
- 1 Crimen læſæ maiestatis in primo, & ſecundo capite committitur, quando delinquitur in Papam, Eccleſiam Romanam, & Cardinales, ſicut quâdo delinquitur in Principem, ſive Rempubicam, & aduerſus conſiliarios, & magiſtratus, ibid. nu. 49
- 1 Crimen læſæ maiestatis in primo capite dicitur delictum, quo offenditur Romana eccleſia uniuerſalis, maxime ab eius ſubdito commiſſum, & per illud omnes eccleſiæ etiam particulares offenduntur, ibid. nu. 57
- 1 Crimen læſæ maiestatis committitur in primo, & ſecundo capite etiam, quando perſona principis offenditur non immediate, ſed mediatè, ut quando quis prodiit, ſeu oppugnavit, uel occupat Ciuitatem, ſeu Caſtrum principis, & Rempubicæ, ſive Papæ, & Eccleſiæ Romanæ, ut in eorum damnum, & dedecus ab illorum iuriſdictione eximeretur, ibidem nu. 53
- 1 Lex iulia maiestatis duo capita habet, & quæ, ibid. nu. 35
- 3 Crimen læſæ maiestatis, & prodicionis aduerſus principem, quando etiam per non ſubditum ratione domicilii committatur, & contra illum de tali crimine procedi poſſit, & quando non in conf. clxxv. nu. 7
- Videas etiam de hoc in uerbo proditio.
- 3 Crimen læſæ maiestatis aduerſus dominum ſuum non poteſt committi à uafallo qui ſolum ratione feudi ſubditus eſt, in confilio clxxv. numero 6
- 3 Et quando hoc fit uerum, & quando ſecus, ibid. nu. 17. 18. 19. & 20
- 3 Crimen læſæ maiestatis committit opponens ſe principaliter maiestati principis, etiam ſi non ſit ſubditus, ibid. nu. 18
- 3 Crimen læſæ maiestatis nõ committit à non ſubdito, i. conf. cxcii. n. 13
- 3 Si tamen opem ſubdito illud committenti præſtet, eadem pena cum principali delinquente puniatur, ibid. nu. 14

Auguſtini Beroij.

- 3 In criminibus atrocibus, & rebellionis ſocii aſſociæ, & ſuſceptores pena cum delinquente puniuntur, in conf. cxvii. nu. 14
- 1 Crimen læſæ maiestatis committunt etiam conſcii, & opem, ſuſceptionem, auxilium, & conſilium non tamen nudum præſtantes, etiam ſocii miniſtri, complices, ac milites ſtipendiarii, in conf. cxliii. nu. 51
- 3 Crimen læſæ maiestatis commiſſum à patre non directe in principem nec in primo capite, ſed in aliis capitibus non nocet filiis ad culpam ipſis, ut filiis debentur, in conf. clxiii. nu. 2
- 3 In crimine læſæ maiestatis pena publicationis bonorum ipſo iure commiſſa eſt effectus non habet, niſi ſententia declaratoria ſequatur, in conf. clxiii. num. 5
- 3 Crimen perduellionis, & læſæ maiestatis ipſo iure ſecum excepationem trahit, in conf. cxvii. nu. 12
- 3 Crimenis læſæ maiestatis cauſa eſt ardua, & grauis, & teleſtem exceptionem requirit, in conf. cxvii. nu. 12
- 3 Et in ea citatus ſi eſt impediens propter loca, & itinera non munda, non tamen mitti procuratorem, nec exculatorem ad alleganda cauſa abſentia, ibid. nu. 129
- Crimina, & defectus an, & quando procurator poſſit opponere, uide in uerbo procurator.
- Crimen homicidii, uideas in uerbo homicidium.
- Crimen parricidii, uideas in uerbo parricidium.
- Crimen rebellionis, uideas in uerbo rebellio.
- Crimen prodicionis, uideas in uerbo proditio.
- Crimen ſimoniz, uideas in uerbo ſimonia.
- Crimen aſſaſinatus, & conductionis ad interficiendum, uideas in uerbo aſſaſinatus, & in uerbo conductione.
- Crimen contra clericum, uideas in uerbo clericus.
- Criminis conſeſſio, uideas in uerbo conſeſſio.
- Criminis reiteratione, uideas in uerbo reiteratione.
- Criminis pena, uideas in uerbo pena.
- Criminis ſocius, uideas in uerbo ſocius.
- De teſtibus in cauſa criminis, uideas in uerbo teſtis.
- De tranſactione ſuper crimine, uideas in uerbo tranſactione.
- Reliqua de crimine, uideas etiam in uerbo delictum.
- 3 CRIMINALIS cauſa: in criminalibus cauſis etiam criminaliter tractatis probationes duæ ſemiplezæ diuerſi generis nec conuincuntur ad plenam probationem faciendam, in conf. cxvii. nu. 149 pag. 565. & in conf. ccj. num. 25
- Nec in eis deſertur iuramentum in defectum ſemiplezæ probationis in conf. cxvii. nu. 11. pag. 565. & in conf. cxvii. nu. 6
- 3 In criminalibus etiam contumacia, & inditia poſſunt facere penam legitimam probationem, non tamen ueram, in conf. cxvii. nu. 149
- 3 In criminalibus, & ubi de pena mortis agitur, probationes laqueales, & inditia indubitata eſſe debent, in conf. cxvii. nu. 149
- In criminalibus probatio in quibus debebat excedere probationem ciuilibus, ibid. nu. 5
- In eis teſtes ſunt cum maiori ſubtilitate interrogandi, ibid.
- 3 In criminalibus qui teſtes requiruntur, & qui in ciuilibus ibidem
- 3 In criminalibus ſrater non eſt teſtis ſufficiens contra fratrem, in ciuilibus, ibid. nu. 8
- Nec mater contra filium deponit, in conf. cxvii. nu. 18
- 3 In criminalibus teſtis unus de niſi etiam cum multis inditiis, & iuramento plenam fidem non faceret ſine conſeſſione inquisiti in tormentis extorta, in qua perſeuerauerit, ibid. nu. 11
- 3 In criminalibus acta, & proceſſus rectè per teſtes non probantur, in conf. clxxv. nu. 20
- 3 In criminalibus, in quibus procurator aliàs non mittitur, mittitur accuſator, in conf. cxvii. nu. 52
- 3 In criminalibus quilibet poteſt pro reo comparere ad deſenſionem diariam, quâuis non ad immediatam, in conf. clxxv. nu. 11
- In criminalibus cauſis an procurator admittatur, uideas in uerbo procurator.
- De ſententia lata in iudicio criminali, uideas in uerbo ſententia de iudicio, & cauſa criminali, uideas in uerbo iudicium, & in uerbo iudicium.
- 3 Criminaliter quomodo ex delicto agatur, & quomodo ciuilibus, in conf. cxvii. nu. 20
- 2 Criminaliter agens vno modo contra aliquem quando alio modo contra eundem rectè agat, in conf. ix. nu. 6
- 3 CRIMINOSVS contra criminoſos procedendi arbitrium datur iudici, in conf. cxvii. nu. 16 & 17
- Criminoſi ſocius, receptor, fautor, & deſenſor, uideas in uerbo ſocius, & in alijs.
- Reliqua uideas etiam in uerbo delinquens.
- 3 CRVDELIS eſt, qui famam ſuam negligit, in conf. clxiii. nu. 2
- 1 CVLPA lata, & dolus eſt, ubicunque lite pendente, & contra perſonam ſuperioris aliquid fiat, in conf. cxv. nu. 33
- 1 Culpa lata eſt nõ facere ea, quæ quilibet hõ feciſſet, in conf. clxiii. nu. 195, numero 12
- 1 Ratione culpe læz iuramentum in litem non præſtat, in conf. clxxv. nu. 12
- 1 Culpa lata nõ æquatur dolo i. pena corporali, i. conf. clxxv. nu. 12
- Reliqua uideas in uerbo lata culpa.
- 3 Culpa, & negligentia alicuius arguitur ex curſu decenni, in conf. cxv. num. 35
- 3 Culpa, & non dolus cauſatur ex ſcientia per famam publicam, in conf. lxxv. nu. 9
- 2 Culpa, ſeu mora faciendi, uel dandi importatur per illa uerba deſideri, ſi non fecerit, & ſimilia, præcedente conditione, in conf. xxxvi. num. 9
- 1 Culpa nõ ſufficit ad hoc, ut quis incurat pgnas l. ſi quis maior C. de pignoris cauſa

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

3 Cursus decem arguit quem de negligentia, & culpa, in consilio
xy numero 35
Cursus temporis, uide in uerb. tempus.
Cursus aquae, uideas in uerb. aqua.
Cursus fluminis, uideas in uerb. flumen.
1 Cystodia: ad custodiam ciuitatis quando clerici una cum laicis re-
neantur, in conf. xxi. nu. 25
1 Cystos fratum minorum dicitur esse praefatus, in conf. xxi. nu. 9
3 Custodes rei debent probare furtum ab alio fuisse factum aliis ipsi fures
praesumuntur, & torqueri possunt, in conf. cxlii. nu. 8
614

D

2 A M N A R I quis de crimine per interlocutoriam non di-
citur, in consil. viii. nu. 3
3 Damnari quis a iudice potest ex confessione rei sponte in
iudicio facta, absque aliis adminiculis, & probationi-
bus, in consilio cxlii. nu. 6
480
Et quando, ibid. nu. 12
481
3 Et maxime, quod talis confessio esset certa, & uerisimilis, ibid. nu. 7
cad.
3 Damnari ex eodem crimine, & delicto quando quis possit in consilio
cxvi. nu. 36 & 37
558
Vide etiam de hoc in uerbo crimen, & in uerb. delictum.
3 Damnari non potest delinquens mortuus ante sententiam latam post ac-
cusationem, seu inquisitionem contra eum de crimine commissio for-
matam, in conf. 186. nu. 2
554
3 Et quando contra illum mortuum proceditur, ad quem finem illius me-
moriam damnetur, ibid. nu. 3 & 13
cad.
3 Damnari quando possit memoria defuncti delinquentis, & ad quem ef-
fectum, uideas in uerb. memoria.
2 Damnari hodie extra ordinem ex forma statutorum ciuitatis serui poenae
non efficiuntur, & possunt heredes relinquere, in conf. viii. nu. 1
39
2 Damnari per sententiam diffinitiuam, & condemnatoriam secundum
iuris ordinem in poena capitali ex forma statuti bona sunt publican-
da, ibidem nu. 4
40
1 Damnati bona in crimine laesae maiestatis quando a fisco uenduntur,
in consil. cxlii. nu. 42
469
3 Damnati restituti ad bona non dicuntur ad illa bona restituti, quibus
ipsi priuati fuerint ex facto proprio aliunde proveniente, quam ex cau-
sa, super qua restitutio concessa fuit, in conf. liii. nu. 24 & 33
173
Reliqua de huiusmodi restitutione uideas in uerb. restituere, & restitu-
rio, & in uerb. princeps.
1 D A M N A etiam sub nomine interesse continentur, in conf. cxlii. nu. 25 & 718
3 Damni appellatione etiam in statutis comprehenditur furtum, in con-
silio cxlii. numero 1
614
3 De damnis datis statutum loquens an habeat locum in furto, in consil.
cxlii. nu. 2 & 10, pag. 611. cum seq.
3 Damnum non dicitur lucrum amissio, in conf. cxli. nu. 14
419
3 Et quando damni appellatione lucrum amissio comprehendatur, in conf.
cxlii. nu. 27. 28. & 29.
410
3 Damnum, & praedictum alterius semper a lege tacite subintelligitur
exceptum in concessione principis, ibid. nu. 22
409
3 Damnum alterius modicum de iure communi ad impediendum aliquid
non consideratur, sed solum magnus, & naturalis, in conf. 144. nu. 23
410
3 Et quando etiam quodlibet damnum leue, & modicum attendatur,
ibidem numero 24
cad.
1 Damnum pati, & lucrum amittere non parificatur, in conf. cxli. nu. 25 & 36
1 Damnum, & odium alterius tollit praesumptionem, quod ex diuturni-
tate temporis praesumatur solemnitas, & auctoritas seu consensus
superioris, uel alterius pro solemnitate requisitus interuenisse in
conf. v. nu. 17. & 18
26
1 Damna, & iniurias sequi ab eo, a quo protectio debet provenire, ini-
quum est in conf. xix. nu. 1
167
1 Damna, & interesse extraordinaria dicuntur esse incerta, & non liquida,
in conf. cli. nu. 16
566
1 Ad damna, & interesse quis condemnari non potest, nisi illis probatis in
conf. cxlviii. nu. 27
680
3 Ad damnum restitutionem, & condemnationem agi potest possessorio
recuperanda contra eum, qui spoliavit, uel cuius mandato spoliatio
iuris praesumptione facta censetur, in conf. cxlii. nu. 18
430
3 De damno passo quando iuramento domini contra uillam ad emenda-
tionem ex statuto loci obligata sit standum, & quando non, in conf.
cxlii. nu. 6 & 18, pag. 612. & in conf. cxlii. nu. 7
614
1 Damnum, & lucrum omne undecunque proveniens, omnisque impen-
sa in societate debet communicari, & societati imputari, in consilio
cxv. nu. 2 & 10, pag. 711. cum seq.
1 Er' an, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 12. & 27
712
1 Damni, & lucrum computatio non in fine administrationis, sed de anno in
annum inspicere debet, in conf. cxi. nu. 6
715
1 Damna etiam, seu usura, quae loco interesse debentur, a die mortis, & iur-
ta consuetudinem regionis, in qua rationes exercentur, ueniunt in red-
ditione rationis, & solutione reliquorum, in conf. cxlii. nu. 24
718
Ad damna an, qsi, & quo fideiusor teneat, uideas in uerb. fideiusor.
3 Cum damno alterius graui non est uni consulendum, in conf. cxlii. nu. 7
51
3 Sine damno alterius si non potest uni subueniri, commodius est neurum
iuuari quam alterum laedi, in conf. cxlii. nu. 8
cad.
3 Damnum ne quis indebitum patiat, tolleratur statutum esse superfluum,
nihilque operari, in conf. cxli. nu. 21
402
1 Damnum ne quis indebitum patiat, interpretatio potius est facienda, ut
E 2
ve. ba

3 Cursus decem arguit quem de negligentia, & culpa, in consilio
xy numero 35
Cursus temporis, uide in uerb. tempus.
Cursus aquae, uideas in uerb. aqua.
Cursus fluminis, uideas in uerb. flumen.
1 Cystodia: ad custodiam ciuitatis quando clerici una cum laicis re-
neantur, in conf. xxi. nu. 25
102
1 Cystos fratum minorum dicitur esse praefatus, in conf. xxi. nu. 9
381
3 Custodes rei debent probare furtum ab alio fuisse factum aliis ipsi fures
praesumuntur, & torqueri possunt, in conf. cxlii. nu. 8
614

D

2 A M N A R I quis de crimine per interlocutoriam non di-
citur, in consil. viii. nu. 3
40
3 Damnari quis a iudice potest ex confessione rei sponte in
iudicio facta, absque aliis adminiculis, & probationi-
bus, in consilio cxlii. nu. 6
480
Et quando, ibid. nu. 12
481
3 Et maxime, quod talis confessio esset certa, & uerisimilis, ibid. nu. 7
cad.
3 Damnari ex eodem crimine, & delicto quando quis possit in consilio
cxvi. nu. 36 & 37
558
Vide etiam de hoc in uerbo crimen, & in uerb. delictum.
3 Damnari non potest delinquens mortuus ante sententiam latam post ac-
cusationem, seu inquisitionem contra eum de crimine commissio for-
matam, in conf. 186. nu. 2
554
3 Et quando contra illum mortuum proceditur, ad quem finem illius me-
moriam damnetur, ibid. nu. 3 & 13
cad.
3 Damnari quando possit memoria defuncti delinquentis, & ad quem ef-
fectum, uideas in uerb. memoria.
2 Damnari hodie extra ordinem ex forma statutorum ciuitatis serui poenae
non efficiuntur, & possunt heredes relinquere, in conf. viii. nu. 1
39
2 Damnari per sententiam diffinitiuam, & condemnatoriam secundum
iuris ordinem in poena capitali ex forma statuti bona sunt publican-
da, ibidem nu. 4
40
1 Damnati bona in crimine laesae maiestatis quando a fisco uenduntur,
in consil. cxlii. nu. 42
469
3 Damnati restituti ad bona non dicuntur ad illa bona restituti, quibus
ipsi priuati fuerint ex facto proprio aliunde proveniente, quam ex cau-
sa, super qua restitutio concessa fuit, in conf. liii. nu. 24 & 33
173
Reliqua de huiusmodi restitutione uideas in uerb. restituere, & restitu-
rio, & in uerb. princeps.
1 D A M N A etiam sub nomine interesse continentur, in conf. cxlii. nu. 25 & 718
3 Damni appellatione etiam in statutis comprehenditur furtum, in con-
silio cxlii. numero 1
614
3 De damnis datis statutum loquens an habeat locum in furto, in consil.
cxlii. nu. 2 & 10, pag. 611. cum seq.
3 Damnum non dicitur lucrum amissio, in conf. cxli. nu. 14
419
3 Et quando damni appellatione lucrum amissio comprehendatur, in conf.
cxlii. nu. 27. 28. & 29.
410
3 Damnum, & praedictum alterius semper a lege tacite subintelligitur
exceptum in concessione principis, ibid. nu. 22
409
3 Damnum alterius modicum de iure communi ad impediendum aliquid
non consideratur, sed solum magnus, & naturalis, in conf. 144. nu. 23
410
3 Et quando etiam quodlibet damnum leue, & modicum attendatur,
ibidem numero 24
cad.
1 Damnum pati, & lucrum amittere non parificatur, in conf. cxli. nu. 25 & 36
1 Damnum, & odium alterius tollit praesumptionem, quod ex diuturni-
tate temporis praesumatur solemnitas, & auctoritas seu consensus
superioris, uel alterius pro solemnitate requisitus interuenisse in
conf. v. nu. 17. & 18
26
1 Damna, & iniurias sequi ab eo, a quo protectio debet provenire, ini-
quum est in conf. xix. nu. 1
167
1 Damna, & interesse extraordinaria dicuntur esse incerta, & non liquida,
in conf. cli. nu. 16
566
1 Ad damna, & interesse quis condemnari non potest, nisi illis probatis in
conf. cxlviii. nu. 27
680
3 Ad damnum restitutionem, & condemnationem agi potest possessorio
recuperanda contra eum, qui spoliavit, uel cuius mandato spoliatio
iuris praesumptione facta censetur, in conf. cxlii. nu. 18
430
3 De damno passo quando iuramento domini contra uillam ad emenda-
tionem ex statuto loci obligata sit standum, & quando non, in conf.
cxlii. nu. 6 & 18, pag. 612. & in conf. cxlii. nu. 7
614
1 Damnum, & lucrum omne undecunque proveniens, omnisque impen-
sa in societate debet communicari, & societati imputari, in consilio
cxv. nu. 2 & 10, pag. 711. cum seq.
1 Er' an, & quomodo hoc procedat, ibid. nu. 12. & 27
712
1 Damni, & lucrum computatio non in fine administrationis, sed de anno in
annum inspicere debet, in conf. cxi. nu. 6
715
1 Damna etiam, seu usura, quae loco interesse debentur, a die mortis, & iur-
ta consuetudinem regionis, in qua rationes exercentur, ueniunt in red-
ditione rationis, & solutione reliquorum, in conf. cxlii. nu. 24
718
Ad damna an, qsi, & quo fideiusor teneat, uideas in uerb. fideiusor.
3 Cum damno alterius graui non est uni consulendum, in conf. cxlii. nu. 7
51
3 Sine damno alterius si non potest uni subueniri, commodius est neurum
iuuari quam alterum laedi, in conf. cxlii. nu. 8
cad.
3 Damnum ne quis indebitum patiat, tolleratur statutum esse superfluum,
nihilque operari, in conf. cxli. nu. 21
402
1 Damnum ne quis indebitum patiat, interpretatio potius est facienda, ut
E 2
ve. ba